

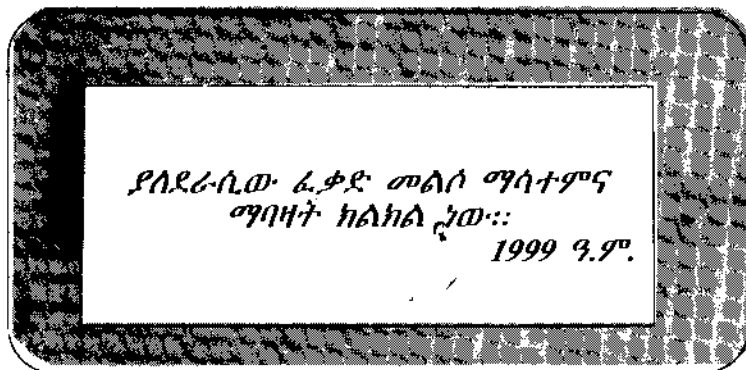
**እውነተኛ
የክርስትና ሕይወት
ከዳግም ልደት እስከ አክሊል**

መጋቢ ሰሎሞን ወ/አምላክ

**ሁለተኛ እትም 1999 ዓ.ም.
2007**

**የቀድሞው ርዕሰ
የክርስትና ሕይወትና መንፈሳዊ ዕድገት**

**የመጀመሪያ እትም 1989 ዓ.ም.
1997**

ያለደራሲው ፈቃድ መልሶ ማሳተምና
ማባዛት ክልክልኛው።
1999 ዓ.ም.

ማሳሰቢያ

ይህች መጽሐፍ የመጀመሪያ እትም «የክርስትና ሕይወትና መንፈሳዊ እድገት» በሚል ርዕስ ታትማ ነበር። በዚህ በሁለተኛው እትም የመጽሐፉን አጠቃላይ ሃሳብ የበለጠ ይገልጻል ብለው አንዳንድ ወገኖች በለጡት አስተያየት መሰረት «እውነተኛ የክርስትና ሕይወት፣ ከዳግም ልደት አስከ አክሊል» በሚል ርዕስ ታትማለች።

Pastor Solomon Woldeamlak Araraso
1799 S. Winchester Bl
Cambell, CA 95008
U.S.A.
E-Mail ararsosol@yahoo.com
Tel. (408) 590-2842

ምሥጋና

ይህቺን ሁለተኛዋንም መጽሐፍ መልሼ እንደገና ለማሳተም ላበታኝ እምላክ የሰማይና የምድር ሁሉ ፈጣሪ ለሆነው ጌታ፣ ከሁሉም በፊት ላከብረውና ላመሰግነው እወዳለሁ።

በመቀጠልም ጊዜዋን መሰዋእት እድርጋ፣ የኩምፒዩተሩን ሥራ እንደገና የሰራቸው እህት መሰረት ዳምጠው ስለሆነች ከልብ የሆነ ምሥጋናዬን አያቀርብኩ፣ የበረከት እምላክ እርሱ፣ እንደባለጠግነቱ መጠን በበረከቱ ይሞላት ዘንድ ፀሎቴ ነው።

እንደገናም የኩምፒዩተሩን ሥራ በማረምና በማስተካከል የደክመውን ወንድሜ መጋቢ ሳምሶን እንዳለን ከልብ የሆነ ምሥጋና አቀርባለሁ።

በዚህ በሁለተኛው እትም ሥነ ጽሁፉን በማስተካከልና ቅርጽ በማስያዝ ያዝዝኝን ልጄን አስጢፋኖስ ለለሞንን ጌታ ይባርክህ አለዋለሁ።

በመጨረሻም ይህቺን መጽሐፍ መልሼ እንዳሳትማት ያነሳሱኝን ወገኖች ሁሉ ጌታ ይባርካችሁ አላለሁ።

ማውጫ

መቅደም	5
መግቢያ	9
I. ክርስቲያን ስለ መሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?.....	13
II. ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቁ እርምጃዎች	25
III. ክርስቲያን ስንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ.....	44
IV. በክርስትና ሕይወት የምናድግበት እቅጣጫ	77
V. በክርስትና ሕይወት ለማድግ እስፈላጊ ነገሮች ..	112
VI. በክርስትና ሕይወት ለማድግ እንቅፋት የሚሆኑብን ነገሮች.....	151
VII. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ	166

መቅደም

ይህቺን የክርስትና ሕይወት መንፈሳዊ እድገት የተባለችውን መጽሐፍ የመጀመሪያ እትም ለማሳተም እየተዘጋጀሁ ላለ (በሰኔ ወር 1988 ዓ.ም. በኢትዮጵያ እቆጣጠር) በወባ በሽታ ታምሜ ለሞት ተቃርቤ ነበር። ከኢትዮጵያ በበተደቡብ አርባ ምንጭ አቅራቢያ ላንቴ የምትባል አነሥተኛ ከተማ ለወንጌል አገልግሎት ሄጄ ለመለስ ወባዋ ራሴ ላይ ወጥታ ነበርና እተርፋለሁ የሚል ግምት አልነበረኝም።

በእራሴ ውስጥ የእውሮፕላን ሞተር የተተከለ እለኪመሰለኝ ድረስ ብርቱ ሥቃይ ይመማኝ ነበር። በዚያን ወቅት ወደጌታ መሄዴን እያሰብኩ ሥቃዬን በደስታ እታገሥ ነበር። ይሁን እንጂ በሁለት ምክንያት ልዩ ተከፍሎ ነበር።

ባለቤቴ ሥራ የላትም፤ ልጆቻችንም ሥራ አልያዙም፤ ለእነርሱ መተዳደሪያ የሚሆን የረባ ንብረት አልነበረኝም። ከአመት በፊት ደግሞ ሁለተኛው ልጆችን በሃያ አንድ ዓመቱ በድንገት ወደጌታ ሄዳል። ይህ ሁሉ ተጨምሮ የእኔ ወደጌታ መሄድ በባለቤቴና በተቀሩት ሁለት ልጆቼ ላይ የሚደርሰውን የመረረ ሀዘን እያሰብኩ ወደጌታ ለመሄድ የነበረብኝን ደለታ ከፈለብኝ። ለለዚህ ወደሞት እየተቃረብኩ በሄድ ቤተሰቤን እንዳይጨነቁ የሚመማኝን ሥቃይ እለክ መጨረሻው ታገሥኩ። በዚያው ሰዓት የሚያደርሱ ብዙ አጋጣሚዎችን አልፈዋለሁ። ይሄኛው ግን ቆርጦ የመጣነው ብዬ አለብኩ። ቤተሰቤ እንዳይደናገጡ ላለመናዘዝ ያደረግሁት ጥረት ሁሉ አለቀ። ለለዚህ የነዛዜ ቃል ለመበጠት ወደምቀርባቸው ወገኖች ላኩኝ። ሰዓቱ የዓመት ያህል ረዘመብኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ እንደምሠናበት ሥለገመትኩኝ በአጠገቤ ለነበረ ዶ/ር ብሩክ ታፈለ የነዛዜ ቃል ለመስጠት ተገደድኩ።

በዚያን ወቅት ልቤን ይከፍለው የነበረው ሁለተኛ ምክንያት ይህቺን የጀመርኳትን መጽሐፍ ሳላላትም በመቅረቱ ቁጭት ይመማኝ ነበር። ዶ/ር ብሩክ ከክፍሌ እንደወጣ ትልቁ ልጄ እስጢፋኖስ መኝታ ክፍሌ ገብቶ ቆሞ እያየኝ ላለ የጌታ ድምጽ በውሰጤ አለፈ። “ቀርተሁል” የሚል ድምጽ ነበር። ይህ ድምጽ እንደለይፍ ሆኖ እንደ ነገር ከውሰጤ ቆርጦ ሲያልፍ ይመማኝ ነበር። እኔም ያንን ድምጽ በማስተጋባት ለእስጢፋኖስ “ቀርቻለሁ” አልኩት። እርሱም መልሶ “እውቄአለሁ” አለኝ።

ይህ ሲሆን ክርስቲያን ወገኖች ተለብለበው “ጌታ ሆይ እንተ ልትወለደው ብትፈልግም እድሉን ለእኛ ለጠን” እያሉ በብርቱ ይወልዩ ነበር።

መቅረትህን በታውቅ ምን ተሰማህ ትሱኝ ይሆናል። መጀመሪያ ጌታ እንደሚወስደኝ እርግጠኛ ሆኜ እጠባበቀው ለሌላ በመቅረቱ ብርቱ ኃዘን ተሰማኝ። አለቡት! ወደ እርቅ አገር ለመሄድ ዘመዶቻችሁን ተሰናብታችሁ ወደ አውሮፕላን ለመግባት ስትሉ። በሆነ ምክንያት እንዳትሄዱ ለትከለክሉ ምን ይመማችኋል? መጽናናት እስኪያቅታችሁ አታገኙም? እኔ ግን በመቅረቱ ከዚያም በላይ የሆነ ሀዘን ተሰማኝ። በእንደ በኩል ደግሞ ቤተሰቤ ከሚደርስባቸው መራራ ሀዘን መትረፋቸውን አለብኩ፤ ደግሞም ይህቺን መጽሐፍ ለማሳተም እድል ማግኘቴን አሰብኩና ትንሽ ተጽናናሁ። መጽሐፉ ብትታተም ለብዙዎች በረከት እንደምትሆን ቀድሞም አሰብ ነበር።

ዛሬ ያ ሁሉ አልፎ ከአሥር ዓመት በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ ደግሜ ለማሳተም በዘጋጅ ትልቅ ደስታ ይመማኛል።

ይህቺን መጽሐፍ አንብበው አቅሟን የተረዱ አንዳንድ ወገኖች ወደ እንግሊዝኛ ቋንቋ እንዳስተረጉማት ገፋፍተውኛል። እኔም አቅጡ ፍሮኝ ባለተረጉማት ከዚያ በመቀጠል ወደሌሎች ቋንቋዎች መመለስ ለሚሹ እመቺ እንደምትሆን አስባለሁ። ብዙ ወገኖች ይህቺን መጽሐፍ እያጣጣሙ ደጋግመው እንዳይዘጋጁት ይነግሩኛል። እምላት ጊዜ ደጋግሜ አንብበአታለሁ ያለኝም ለው እለ። ሁለት ጊዜና ሦስት ጊዜ እንብበናታል ያሉኝ ብዙዎች ናቸው። ይህቺን መጽሐፍ በማንበብ ወደጌታ መምጣታቸውን የግፋልኝም አለ። በሰሜን ሸዋ አካባቢ በህብረት ሆነው እያጠኑ ወደ ጌታ የመጡ እንዳሉ ከሰዎች ሠምቻለሁ።

የመጀመሪያ እትም በአቅም ምክንያት የታተመው በቁጥር አነሥተኛ በሌላ በበቂ ሁኔታ እልተሰራጩም። ለለሆነም አንዳንድ ቦታ ፎቶ ኮፒ አድርገው በሕብረት ሆነው ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እየተጠቀሙባት እንደሆነ ይነግሩኛል። በአሁኑ ወቅት በድጋሚ ለማሳተም ያነሳሳኝ አንዱ ምክንያት ይህ ነው።

ይህቺ ሁለተኛይቱ እትም ከመጀመሪያው ያልቅ የበለጠ ተፈላጊ የሚያደርጋት ተጨማሪ ነገሮች አሏት።

የመጀመሪያዋን እትም ለእትሙት ካዘጋጀሁ በኋላ ከውስጡ ቀንሼ ያስቀረሁትን የግል መንፈሳዊ ልምድና አንዳንድ ኃሳቦችን በዚህ በሁለተኛው እትም አክፍቦታለሁ።

እኛ ኢትዮጵያኖች ከባህል የወረሰነው ይሉኝታና አንጉል ፍርሃት ወደኋላ አስቀርቶናል። ብዙዎቻችን ሰዎች በምስክርነታችን ላይ የሚሰጡትን እስተያየት ከወዲሁ እንፈራለን። እኔም የዚሁ ፍርሃት ተጠቂ መሆኔን የተገነዘብኩት ኋላ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሰዎች ሕይወት ምስክርነት የተሞላ መጽሐፍ መሆኑን መረዳቴ ድፍረትን ሰጥቶኛል። እነርሱም ቢሆኑ በዘመናቸው ብዙ ተቺዎች ቢገጥማቸውም ያዩትንና የሰሙትን ከመመስከር ወደኋላ አላሉም። እግዚአብሔርም ራሱን ለየት ባለሁኔታ የሚገልጽልን ምስክሮቹ እንድንሆን ነው። የሚተቹ ቢኖሩም ልበቅኖች አይጠፉምና የእግዚአብሔር ሰዎች በሚሠጡት ምስክርነት እምነትንና መጽናናትን ያገኛሉ። በተለይ በጽሁፍ የሚተላለፍ እውነተኛ ምስክርነት ለተተኪውም ትውልድ ይተርፋል።

እኔም የመጀመሪያዋን እትም ሳዘጋጅ እግዚአብሔር ያሳየኝን ነገር በዚህች መጽሐፍ ውስጥ ያሰኙትን ኃሳቦች የበለጠ ግልጽ ለማድረግ ይረዳል ብዬ በቅን ልብ ባለብም ድፍረት አጣሁና ከውስጡ አውጥቼ አሥቀረሁት። ያየሁትን ነገር በውስጧ አካትቼ ባቀርብ በቅን ልብ የሚያነቡ ሁሉ እንደሚታነቡበት ባለብም፣ ደፋሮችና ተጓዳኞች ሰዎች እይጠፉምና በእግዚአብሔር ነገር ላይ ለፈዛቸው ምክንያት እንዳልሆን ብዬ ፈራሁ። አሁን ግን ፍርሃቴ አንጉል ፍርሃት ሳይሆን አይቀርም ብዬ አስብኩ።

ፍርሃቴ በእርግጥ ሁለት መልክ ነበረው። አንደኛው በቅርብ የሚያውቁኝ ወገኖች አእምሮአቸው ወደእኔ እንዳይሳብ ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ ያየሁትንና የተገለጠልኝን የማያምኑ ቢኖሩስ? የሚል ነበር። የሰዎች አእምሮ ወደእኛ እንዳይሳብ፣ እኛም የእግዚአብሔርን ክብር እንዳንሰርቅ ምንጊዜም ጥንቃቄ ማድረጉ መልካም ነው። የማያምኑስ ቢኖሩ ብሎ በራስ ላይ ተኃቅቦ ማድረግ ግን አንጉል ፍርሃት ነው። የማያምኑ አለማመናቸው የራሳቸው ችግር ነውና፣ አለማመናቸውን የሚያስቀረው ነገር የለም ብሎ ማሰብ ተገቢ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። መኖር ብቻ ሳይሆን መሄድም አለና፣ ይህ ለሁሉም የማይቀር ነው። እንግዲህ መቼ እንደምሄድ ባላውቅም ጥሪ ደርሶኝ ከሄድኩኝ ይፀፀተኛል ብዬ አላስብም።

ስለሆነም አሁን የተቀደሰ ድፍረት አግኝቻለሁ። ስለዚህ እግዚአብሔር የገለጸልኝን ታላቅ ነገር በዚህ በቅርብኛው እትም አክፍ አቅርቤአለሁ። ይህም ሆኖ በእገልግሎቴ ዘመን ያየሁትን የእግዚአብሔር ድንቅ ስራ ሁሉ አይጨምርም። ከትምህርቱ ጋር የሚሄደውን ብቻ አቅርቤአለሁ።

ይህቺ ሁለተኛዋ እትም አውቃቀሯ ከመጀመሪያው እትም በመጠኑም ቢሆን የተሻለ ትርጽ እንዲኖረው ለማድረግ ሞክረዋለሁ። ይህቺ መጽሐፍ በደብታ አነስተኛ ብትመስልም በውስጧ የታመቀና የተከማቸ ኃሳቦችን ይዛለች። ብዙ ወገኖችም ደጋግመው እንዲያነቧት ያደረጋቸው ምክንያቱም ይህ ነው። በውስጧ ያለው ኃሳብ ቢመነዘር ትልቅ መጽሐፍ እንደሚመጣት አውቃለሁ።

ይሁን እንጂ መንፈሳዊ ጥያቄ ላላቸው፣ ደግሞም ዘመኑ ባመጣው በስሙ ስልጣኔ ምክንያት በተዘወዘ የነበሩትና ኑሮ፣ አቅጣጫ ለጠፋባቸው፣ እውነተኛውን የነበሩትና ሕይወት ለመኖር ለሚሹ፣ መጽሐፍ ቅዱስን መሰረት በማድረግ አቅጣጫን ታስይዛለች።

እንዲህ ብሎ መናገር ድፍረት ነው ብሎ የሚያስብ ሰው ይኖር ይቻላል። ነገር ግን በቅን ልብ ሆኖ የሚያነባት ሁሉ “የተባለው እውነት ነው” እንደሚል እርግጠኛ ነኝ።

ይህቺ መጽሐፍ ሌላ ገጽታ እላት፣ መልእክቷን አስተላልፋ የምታቆም ወቅታዊ መጽሐፍ ብቻ አትሆንም። በግልም ሆነ በዙጠነቱም ደረጃ ሌሎችን ለማስተማርና የጌታ ደቀመዛሙርት ስማፍራት ምንጊዜም ጠቃሚ ናት የሚል እምነት አለኝ።

እንግዲህ የተወደዳችሁ ወገኖቼ ሆይ! ይህቺ ሁለተኛይቱን እትም ለማሳተም የረዳኝን ጌታን በታላቅ ደስታ እያመሰገንኩ፣ በቅን ልብ ሆኖችሁ ለምታነቧት ለበረከት እንድትሆናችሁ በሀሎት ሆኜ ለእናንተ ለወገኖቼ ሳበረከት በፍፁም ትህትና ውስጥ ሆኜ ነው።

ክብርና ምሥጋና ስጌታችን ሰሊዮሰብ ክርስቶስ ከአሁን እስከ ዘላለም ይሁን።

ወንድማችሁ
መጋቢ ሠሎሞን ወ/አምላክ

መግቢያ

የክርስቲና እምነት ለሰው ልጆች ሁሉ እግዚአብሔር ያዘጋጀው የመዳን መንገድ ነው፤ የክርስቲና እምነት መመሪያና መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነው፤ ነገር ግን በክርስቲያኑ ዓለም መከፋፈል በመፈጠሩ ምክንያት ዲያብሎስ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋሳብ የሚያርቅበትን መንገድ ለማሰፋፋት አመቺ ሁኔታ ፈጥሮለታል። የዲያብሎስ ሥራ እንዲፈርስና የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲስፋፋ ከተፈለገ ያለው አማራጭ የዲያብሎስን ሥራ ሲያፈርስ የተገለጠውን ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል ነው (1ዮሐ. 3:8)። ለክርስቲያኖች መለያየት መንገድ የሆኑ ሁለት ዋና ነገሮች አሉ፤ አንደኛው፡ በጌታ የተሰጠውን እውነተኛ ወንጌል ትቶ ተጨማሪ ሌላ ወንጌል መቀበል ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የወንጌሉን ቀጥተኛ ትርጉም አለመከተል ነው (ገላ. 1:6፤ 1ቆሮ. 4:6፤ 2ጴጥ. 1:20)።

ብዙ ሰዎች የትርጉም ሰህተት ላይ የሚደርሱት ማንም ያልደረሰበትን ልዩ መረዳት ለማግኘት ሲጥሩ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ከያዘው እውነት ውጭ ለእያንዳንዱ የሚሆን የተለያየ ትርጉም አይኖረውም። ነገር ግን ጥልቅ የሆነ ምስጢር ቆፍረው ለማግኘት ሲሉ አንዳንዶች የቃሉን እውነት ማደናረሳቸው አልቀረም። አቆፋፈሩንና አመጋገቡን ካወቅንበት መጽሐፍ ቅዱስ የማያልቅ ዕውቀትና ጥበብ የምናገኝበት ማዕድ ነው። ልዩ ትርጉም ከመፈለግ ባሻገር ለተለያዩ ትርጉም የሚዳረጉበት ምክንያቶች ደግሞ አሉ፤ እነዚህም የሚከተሉት ናቸው።

1. የግል መንፈሳዊ ልምምድ፡- እንዳንድ ወገኖች ከራሳቸው መንፈሳዊ ልምምድ ጋር የመጽሐፍ ቅዱስን ክፍል ወሰደው ለማመሳሰልና ለማዛመድ ሲጥሩ ከተጻፈው እውነት ዘለው በማለፍ የትርጉም ሰህተት ላይ ይደርሳሉ።
2. ከሌሎች በቀደምትነት የሰሙት ትምህርት የሚፈጥረው ተጽዕኖ፡- በትክክለኛ መንገድ ይሁን በተሳሳተ መልኩ በመጀመሪያ የሰማነው መንፈሳዊ ትምህርት በሕይወታችን የመጀመሪያውን ቦታ ስለሚይዝ ለሌላ አመለካከት ብዙውን ጊዜ ሥፍራ አለመስጠት አለ።

3. የአስተዳደግና የባሕል ተጽዕኖ፡- ማንም ሰው ለሚያያቸውና ለሚለማቸው ነገሮች ትርጉም የሚሰጠው ቀደም ሲል ካያቸውና ከሚያውቃቸው ነገሮች ጋር በማመሳሰልና በማዛመድ ነው፤ ይሁን እንጂ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት ቀደም ሲል ከሰማነውና ከምናውቀው ነገር ጋር አዛምዶና አገናኝቶ ትርጉም መስጠት የመጽሐፍ ቅዱስን ፍጹም እውነት አንጻራዊ ማድረግ ስለሚሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

4. የመጽሐፍ ቅዱስ ባሕርይ በቀላሉ ለመተርጎም አዳጋች መሆኑ፡- የመጽሐፍ ቅዱስ አጽጻፍ በተለያዩ ዘያቤ የተጻፈ ስለሆነ ማንም ሰው በራሱ በመደገፍ ሲተረጉም አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ ማንኛውም መጽሐፍ የሚነበብ ቢሆንም ከሰው አዕምሮ የፈለቀ አይደለም። በክርስቲያኑ ዓለም መከፋፈል መፈጠር መጽሐፍ ቅዱስ ከሰው አእምሮ የፈለቀ አለመሆኑ ራሱ በቂ ማሰረጃ ነው። ከሰዎች አእምሮ የፈለቁትን መጽሐፍት የሚያነቧቸው ሁሉ ወደ አንድ የመረዳት ደረጃ መድረስ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስን ለመረዳት የምንችለው መንፈስ ቅዱስ ለጸሐፊዎቹ የሰጠውን መረዳት ሲሰጠን ብቻ ነው።

በሌላ በኩል ሰናይ ወደ ደህንነት የሚያደርስን የወንጌል ቃል ደህንን ያህል ውስብስብ የሆነና ለመረዳት የሚያዳግት አልነበረም፤ ነገር ግን በሕዝብ ክርስቲያኑ መካከል መለያየት የመጣው እውቀት ፍለጋ እንጂ እውነትን ፍለጋ ጥረት ሲደረግ አይደለም። በመንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፍን ገሸሽ በማድረግ ሰዎች የደረሰበት እውቀት ላይ ለመድረስ ብቻ የሚደረግ እሽቅድምድም ፍትህ የጎደለው ሆኖ ወደ ትዕቢት ማድረሱ አያቀርም (1ቆሮ. 8:1)።

በሌላ በኩል ደግሞ የደህንነታቸውን ወንጌል ይዘው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለማደግ የዕድገት አቅጣጫው የጠፋባቸው ወገኖች መኖራቸው ተስተውለዋል። ክርስቲያኖች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ማደግ እንደሚገባቸው በቤተ ክርስቲያን ይሰበካል፤ ይህ መልካም ነው ይሁን እንጂ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለማደግ ዓላማ አድርገው እንዲነሱ የሚያድጉባቸውን አቅጣጫዎች አለማሳየት በስቀቀን እንዲሞሉ ማድረግ ይሆናል። ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ማደግ እንዳለባቸው ማስተማሩ ብቻ በቂ አይሆንም፤ ተያይዞ መቅረብ ያለበት ትምህርት የሚያድጉበትን አቅጣጫ የሚጠቁም መሆን አለበት።

በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በእገልግሎታቸው ማደግ እየናፈቁ የሚያድጉበት አቅጣጫ ጠናቷቸው የራሳቸው መንፈሳዊ ሕይወት ለራሳቸው ጥያቄ የሆነባቸው ሞልተዋል።

ሰለሆንም መንፈሳዊ ጥማታቸውን ለማርካት አዳዲስ ትምህርት በመጣ ቁጥር ጥንቃቄ ሳያደርጉ የተለያዩ መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ ገብተው የተወሰዱም አልታዩም። በእርግጥ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ንልምሶና አድን እራሱን ማየት የማይናፋት ክርስቲያን የለም። በቅድሚያ ግን የምናድቅበትን አቅጣጫ ማወቅና የእግዚአብሔርን ቃል መመሪያ አዳርገን መነሳት ይኖርብናል። መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ ገብተን ለማደግ የእኛ ምርጫ ወሳኝነት አለው። መንፈሳዊ ዕድገት የሚያስፈልገውን መንፈሳዊ ምግብ ወደንም መንፈሳዊ ልምምድ በማድረግ ብቻ አይታደግም፤ መንፈሳዊውን ልምምድ ከመለማመድ ተጨማሪ ማደግ ወደተፈለገበት አቅጣጫ ለማደግ ፈቃደኛ መሆን ያስፈልጋል።

በተጨማሪም በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ ስንሻ እንቅፋት የሚሆኑብን ነገሮች አውቀንና ተገንዝበን እንዲገቱ ማድረግ ምርጫችን መሆን አለበት። እኛ ውሳኔና ምርጫ ሰናደርግ የሚያግዝንን ጸጋ እግዚአብሔር እትረፍርፎ ይሰጠናል። ከዚያ በኋላ በክርስትና ሕይወት በድል መንገዝ እንጀምራለን፤ እንደንሰር ሰንበር ያዩን ከእኛም በኋላ የሚመጡ ወገኖች ፈለጋችንን ተከትለው መብረር ይጀምራሉ። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው እቅድ ዳግም በመወለድና ክርስቲያን በመሆን ብቻ የሚያበቃ አይደለም። በማለጠን ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመታገዝ እየበረርን ይህንን የእኩዮን ዓለም አሸንፈን በሰማያዊ ኦገር ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንድንኖር ነው።

ይህ ብቻ እይደለም፤ በዚህ ዓለም ሰንኖር ስለ ሰሙና ስለ ቃሉ ታምንን በመቆም የከበረውንና የላቀውን የክብር ሽልማት ከእጁ ለመቀበል እንድንሰለፍ ሁላችን ተጠርተናል (1ቆሮ. 9:24)። በዚህች መጽሐፍ ለቀረቡ ኃሳቦች መነሻ መጽሐፍ ቅዱስን በማድረግ በሚከተሉት ሦስት አቅጣጫዎች ላይ ትኩረት አድርጌ ለማዘጋጀት ሞክረአለሁ።

1) ስለ ክርስትና እምነት ምንም ግንዛቤ ለሌላቸው የክርስትና እምነት እግዚአብሔር ለለው ልጆች ሁሉ በክርስቶስ ያዘጋጀው የመዳን መንገድ መሆኑን ማሳየት፤

- 2) ዳግም ልደትን ሳያገኙ በሰም ክርስቲያን ተብለው ለሚጠሩት።
 - ሀ. ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ልዩነት እንዳለ ማስረዳት።
 - ለ. ዳግም በመወለድና ክርስቲያን ለመሆን የሚቀራቸው እርምጃ ምን እንደሆነ ማሳየት ነው።
- 3) ክርስቲያን ለሆኑት።
 - ሀ. በክርስትና ሕይወት በድል ለመንገዝ የሚያስችላቸውን መንፈሳዊ ልምምድ ማስረዳት።
 - ለ. በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በእገልግሎታቸው ለማደግ እንዳይችሉ እንቅፋት የሚሆኑ ረቂቅ ነገሮች እንዳሉ ማሳየት፤
 - ሐ. በጌታ ታምነው እበከ መጨረሻ ለፀኑ ጌታ ለሚከፍለው ዋጋ አድናቆት እንዲኖራቸውና ሙሉ ደመወዝ ከጌታ ማግኘት እንዲችሉ ማነሳሳት ነው።

ከላይ እንደጠቀስኩት መሠረት አድርጌ የተነሳሁት መጽሐፍ ቅዱስን ሰለሆነ የጥቅሶችን ቁጥር ብቻ ጽፎ ከማለፍ ጥቅሱን እንዳለ መጻፍ አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። በተጨማሪም የመጽሐፉን ኃሳብ አዳርጦ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አውጥቶ ለማንበብ ብዙ ጊዜ ምቹ አይሆንም። አንዳንድ ጊዜም መጽሐፍ ቅዱስ በአቅራቢያ ላይኖር ስለሚችል የመጽሐፉን ኃሳብ ከጥቅሱ ጋር ለማገናዘብ አዳጋች እንደሚሆን ግንዛቤ ውስጥ በማስገባት አስፈላጊ በሆነበት ሥፍራ ጥቅሱ እንዳለ ተጽፏል።

ከዚህ ባሻገር የመጽሐፉን ኃሳብ እጣጥሞ ለመደዝና አስፈላጊም ከሆነ ለማስተማሪያ እንዲሆን በየምዕራፉ መጨረሻ ጥያቄዎች ተዘጋጅተዋል። እነዚህ ጥያቄዎች በንባብ ጊዜ የተዘለሉ ጠቃሚ ነጥቦችን መልሶ ለማስጨበጥ የተዘጋጁ በመሆናቸው እራስንም ለማየት ያስችላል ብዬ እገምታለሁ።

“የክርስትና ሕይወትና መንፈሳዊ ዕድገት” በትንሽ ትምህርት ተጀምሮ ለመጽሐፍ በቅታለች። ሳለተምርና ሰጸልዶ በውሰጤ የሚፈለውን የእግዚአብሔርን ኃሳብ አምቁ ከመያዝ ይልቅ በየጊዜው በጽሑፍ አሰናር ስለነበር ከልቤ ውስጥ በጸሎት ተፈልፍላ የወጣች በመሆኗ ጌታ ረድቶኝ ለሕትመት በመብቃታ እጅግ ታላት አርካታ ያሰማኛል።

መጋቢ ሰሎሞን ወ/አምላክ

I. ክርስቲያን ለለመሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

የክርስትና ሕይወት ከየት ይጀምራል? ክርስቲያን መሆን እንዴት ይቻላል? የክርስትና እምነት ከቤተሰብ ሊወረስ ይችላል? የክርስቲያኖች መጽሐፍ እንድ ብቻ ሆኖ ሳለ የክርስትና ዓይነት ለምን በዛ? የሚሉ ተመሳሳይ ጥያቄዎች በአሁኑ ጊዜ በብዙ ሰዎች አእምሮ ውስጥ ይመሳሰላሉ። ስለእነዚህ ጥያቄዎች ተገቢ የሆነ መልስ ለመስጠት እንዲቻል በመጀመሪያ ክርስቲያን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ማየት እስፈላጊ ነው።

ክርስቲያን ማለት የክርስቶስ የሆነ ወይም ክርስቶሳዊ ማለት ነው። ክርስቲያን የሚለው ስያሜ የተገኘው ከአረማውያን ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው የመጀመሪያ አማኞች ደቀ መዛሙርትና ቅዱሳን ተብለው ይጠሩ ነበር። ነገር ግን በአንጾኪያ የነበሩ አማኞች ለመጀመሪያ ጊዜ በአረማውያን ክርስቲያን ተባሉ (የሐዋ. 11:26)። አረማውያን የጌታን ደቀ መዛሙርት “ክርስቲያን” ሲሉ “የክርስቶስ የሆነ” ወይም “ክርስቶሳዊ” ማለታቸው ነበር።

ክርስቲያን የሚለው ስያሜ በዚህ መልክ በለተፈጠረ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ቦታ ተጽፎ አይገኝም፤ ምናልባት ሦስት ቦታ ብቻ ተጠቅሶ እናገኘው ይሆናል። በእነዚህም ሦስት ቦታዎች ክርስቲያን ተብሎ የተጠቀሰው አረማውያን በሚሉት ዓይነት ነው (የሐዋ. 11:26፣ 26:28፣ 1ጴጥ. 4:15)። ስለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ አሥራ ሦስት የተለያዩ መልእክቶችን ሲጽፍ እንኳን “ክርስቲያን” የሚለውን ቃል ተጠቅሞ አያውቅም። ክርስቲያን በሚለው አባባል አፍሮ ሳይሆን እንደ አሁኑ ጊዜ የተለመደ ባለመሆኑ ነው። በአሁኑ ጊዜ ግን ክርስቲያን መባልን እንደመመከያ አድርገው ሊጠሩበት ይፈልጋሉ፤ ክርስቲያን ለሆነ ሁሉ ይህ ስም የሚያስመካ ነው። ዋናው ቁም ነገር ክርስቲያን ተብሎ መጠራቱ ሳይሆን ክርስቲያን ሆኖ መገኘቱ ነው፤ ክርስቲያን በመሆንና ክርስቲያን ተብሎ በመጠራት መካከል ብዙ ልዩነት አለና። አንድ ሰው ክርስቲያን ሳይሆን ክርስቲያን ተብሎ መጠራት ይችላል፤ ይሁን እንጂ ክርስቲያን ተብለው የሚጠሩትን ለመለየት የሚያስችግር አይደለም። በአሁኑ ጊዜ ክርስቲያን ነን የሚሉት ክርስቲያን ለመሆናቸው ቢጠየቁ የሚስጡት መልስ፡- ከክርስቲያን ቤተሰብ ተወልጃለሁ፤ ተጠምቄአለሁ፤ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ በማለት ይሆናል።

ይሁን እንጂ እነዚህን ሥርዓቶች መፈጸሙ አግባብና መልካም ቢሆንም ይህን በመፈጸም ብቻ ማንም ክርስቲያን መሆን አይችልም፤ እነዚህን ሥርዓቶች የፈጸመ ሰው ክርስቲያን መባል ይችላል፤ ክርስቲያን መሆን ግን አይችልም። እነዚህ ሥርዓቶች ክርስቲያን ከሆንን በኋላ የምንፈጽማቸው ናቸው እንጂ ክርስቲያን ለመሆን የምንፈጽማቸው አይደሉም።

ታዲያ ክርስቲያን መሆን የሚቻለው ምን በማድረግ ነው? የክርስትና ሕይወት ከየት ይጀምራል? ወይም አንድ ሰው ክርስቲያን መሆን የሚችለው እንዴት ነው? ብሎ መጠየቅ አግባብ ያለው ጥያቄ ነው። የዚህ ጽሁፍ ዋነኛ ዓላማ ከሆኑት አንዱ ክርስቲያን ተብለው በሚጠሩትና ክርስቲያን በሆኑት መካከል ያለውን ልዩነት ከመጽሐፍ ቅዱስ ገልጾ ማሳየት ነው። ለዚህ ጥያቄ ቀጥተኛና ግልጽ የሆነ መልስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ማግኘት ይኖርብናል፤ ምክንያቱም ለክርስትና እምነት መመሪያ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነውና።

አንዳንድ ሰዎች የክርስቲያኖች መጽሐፍ እንድ ሆኖ ሳለ በክርስቲያኖች መካከል የእምነት ልዩነት ለምን ሊፈጠር ቻለ? ብለው ጥያቄ ያቀርባሉ። ጥያቄው አግባብ ያለው ነው፤ ሆኖም ግን አንዳንዶቹ ይህን ጥያቄ የሚያቀርቡት መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ቢሆን ኖሮ በክርስቲያኖች ዘንድ መለያየት እይኖርም ነበር ለማለት አስበው ነው። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስን በሚያነቡት መካከል መለያየት መፈጠሩ መጽሐፍ ቅዱስ ከሰዎች አእምሮ ያልወጣና የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን ያረጋግጣል። ለምን ቢባል ከሰዎች አእምሮ ወጥቶ በሆን ኖሮ የሚያነቡ ሁሉ ወደ አንድ ኃሳብ በደረሱ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ እየተነዱ የጻፉት በለሆነ የሚያነቡትም ደግሞ በእግዚአብሔር መንፈስ እየተረዱ ካላነበቡ በስተቀር ሊገባቸው አይችልም (1ጴጥ. 1:20-21፣ 1ቆሮ. 2:10-14)።

ነገር ግን ብዙ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ላይ ሳይደገፉ እንዲሁም የመጽሐፍ ቅዱስን የአተረጓጎም ሕግ ሳይከተሉ በራሳቸው ጥረት ብቻ እንብበው ለመረዳት ሲሞክሩ የተለያዩ መረዳት ላይ ደረሱ (ማቴ. 22:29)። ለሕዝብ ክርስቲያን መለያየት ሌላው ምክንያት የሆነው ሁሉም መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቃል አድርጎ አለመቀበል ነው። ይህ ደግሞ ልዩም እንደሌለው ፈረስ መሆን ነው፤ ልዩም የሌለው ፈረስ መግቻ የለውምና ከድንበር

አልፎ መሄዱ አይቀርም። እንዲሁም መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቃል አድርጎ የማይቀበል ወገን ከእግዚአብሔር ጋራ ብርቅ መሄዱ አይቀርም (1ቆሮ. 4:6)። ለለዚህ ክርስቲያን ለመሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ያላል? ብለን መጠየቃችን አግባብ ነው። ምክንያቱም ለእክርስትና ሕይወት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ እውነቱን ሊያስጨብጠን የሚችል ሌላ የለም።

ወደ ዋናው ጋራብ እንምጣና በመጀመሪያ ክርስቲያን ለሚለው ቃል “የክርስቶስ የሆኑ” ወይም “ክርስቶሳውያን” የሚል ትርጉም ማግኘታችንን እናስታውሳለን። “የክርስቶስ የሆኑ” ወይም “ክርስቶሳውያን” የሚለው ጋራብ ከዘላለም ሕይወት ጋር መያያዝ ይኖርበታል። ክርስቶሳውያን የሆኑ ሁሉ ወይም የክርስቶስ የሆኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት አላቸው። አንድ ሰው የክርስቶስ የሚሆነው ወይም የዘላለም ሕይወት የሚያገኘው እንዴትና መቼ ነው? መልሱ በዮሐንስ ወንጌል 3:1-16 በግልጽ ተጽፎ ይገኛል።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናየው ኒቆሊሞስ በሌሊት ወደ ጌታ መጥቶ ከጌታ ጋር ያደረገውን ውይይት ነው። ኒቆሊሞስ ማነው? ኒቆሊሞስ ከፈሪሳውያን ወገን የአይሁድ አለቃና መምህር እንደነበረ በዚህ የንባብ ክፍል ውስጥ እናያለን፤ በሁለተኛ ደረጃ ለኒቆሊሞስ ልንጠይቅ የሚገባን ጥያቄ አለ፤ ይኸውም ኒቆሊሞስ ወደ ኢየሱስ በሌሊት ለምን መጣ? የሚል ነው፤ ለዚህ ጥያቄ ቀጥተኛ የሆነ ወይም በግልጽ የተቀመጠ መልስ እናገኛለን። ይሁን እንጂ ተገቢ የሆኑ ነጥቦችን በማንሳት ለምን ኒቆሊሞስ ወደ ኢየሱስ እንደመጣ ልንደርስበት እንችላለን።

ብዙ ሰዎች ወደ ጌታ ኢየሱስ በተለየ ምክንያት ይመጡ ነበር፤ እንዳንዶች ከግዢዎች የሚሰሙትን ዛቻ ሊነግሩት ይመጡ ነበር (ሉቃ. 13:34)፤ እንዳንዶች ደግሞ የሚከሰቡትን ምክንያት ለማግኘት በነገር ሊያጠምዱት ይመጡ ነበር (ማቴ. 22:15-18)፤ እንዳንዶች ደግሞ ሊከተሉትና ደቀ መዛሙርት ለመሆን ይመጡ ነበር (ሉቃ. 9:57)፤ ሌሎች ደግሞ የዘላለም ሕይወት የሚገኝበትን መንገድ ሊጠይቁት ይመጡ ነበር (ማቴ. 19:16)። ኒቆሊሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣው ከእነዚህ በአንዱ ሊሆን ይችላል። ታዲያ ወደ ኢየሱስ የመጣበት በየትኛው ምክንያት ይሆን?

ኢየሱስ ከአይሁድ አለቆች ተቃውሞ ለሰደረለበት ተስፋ እንዳይቆርጥ ሊያበረታታው ይሆን? አነጋገሩ ይመሰላል፤ ነገር ግን

ለዚህ ብሎ አለመምጣቱን ቀጥሎ ከሚለው ጋራብ እንረዳለን፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጣህ “እውቁአለሁ” እንደማለት ፈንታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልከህ እንደመጣህ “እውቀናል” አለው። ይህ እውነት አልነበረም። ምክንያቱም በዚህ ወቅት አይሁድ ለእኢየሱስ በጥያቄ ላይ ነበሩና (ዮሐ. 2:18)። እርሱም ቢሆን በሌሊት ወደ ኢየሱስ የመጣው አይሁድን ፈርቶ ነበር፤ ደግሞም ጌታ የሰጠው መልስ ከእርሱ አባባል ጋር አይዛመድም፤ ለዚህም ኒቆሊሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣበት ምክንያት ይህ ሊሆን አይችልም።

እንደ ሌሎች ፈረሳውያንና ጸሐፍት በነገር ሊፈትነውና ሊያጠምደው ፈልጎ ይሆን? ይህም ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን በእርሱ ላይ ሲያሴሩ ኒቆሊሞስ ሕጋቸውን በመጥቀስ ሊያደርጉበት ያለው ነገር አግባብ አለመሆኑን አንላቸው ሲከራከር እናደለን (ዮሐ. 7:50)። እውነተኛ ወዳጅ መሆኑንም አልፎ በተሰጠበት ጊዜ በሰው ርዕሰ ደቀ መዝሙር ከነበረው የእርማት ያሉ ዮሴፍ ጋር የኢየሱስን ሥጋ በመውለድ የክርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ እንደ አይሁድ የአገናነዝ ልማድ በመፈጸም በግልጽ ሲከተሉት የነበሩ ሐዋርያት እንኳን ያላደረጉትን ታላቅ ነገር አድርጓል (ዮሐ. 19:39)። ለለዚህ በነገር ሊያጠምደው የመጣ አለመሆኑን እንረዳለን።

ሊከተለውና ደቀ መዝሙር ሊሆን ፈልጎ ይሆን? ምናልባት ሊሆን ይችላል። ታዲያ በግልጽ ሊከተለው ከሆነ ለምን በሌሊት መጣ? አይሁድ ጌታን ይቃወሙት ለሰነበር በሌሊት ተደብቆ ወደ ኢየሱስ መምጣቱ በመፍራቱ ነው፤ ለለዚህ ይህ ነጥብ መልስ ሊሆን አይችልም።

ለራሱ ጉዳይ በልቡ ጥያቄ ይዞ መጥቶ ይሆን? ያለጥርጥር ይህ መልስ ነው፤ ኒቆሊሞስ በለራሱ ጉዳይ ጥያቄውን በልቡ ይዞ ወደ ጌታ መጥቶ ነበር ማለት እንችላለን። ነገር ግን በልቡ የነበረው ጥያቄ ምን ይሆን? ጌታ የሰጠውን መልስ ወደ ጥያቄ ብንለውጠው የኒቆሊሞስ ጥያቄ ሆኖ እናገኘዋለን።

ቀጥለን እንደ። ኒቆሊሞስ ወደ ኢየሱስ መጥቶ “መምህር ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጣህ እናውቃለን” አለው።

ጌታ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ተልኮ የመጣ ነው፤ ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣውም ይህንን በመረዳቱ ነው፤ በዚያ ሌሊት ወደ ኢየሱስ የመጣው ይህን ሲያስረዳውና አይሁድ እንደተቀበሉት ሲገልጽለት አይደለም። ያለጥርጥር ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣው ስለራሱ ጉዳይ ነው።

ስለዚህም የኒቆዲሞስን አባባልና ጌታ የሰጠውን መልስ ልብ ብለን ካስተዋልነው የልቡ ጥያቄ ምን እንደነበር ልንደርስበት እንችላለን። ኢየሱስም መልሶ “እውነት እልሃለሁ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው፤ ይህ መልስ ከኒቆዲሞስ ጥያቄ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው ምላሽ ከኒቆዲሞስ ጥያቄ ጋር አይዛመድም፤ ነገር ግን ዮሐ. 2:24-25 ብንመለከት “ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር ስለ ሰውም ማንም ሊመስክር አያስፈልገውም ነበርና፤ አይተማመናቸውም ነበር፤ ራሱ በሰው ያለውን ያውቅ ነበረና” በማለት ከፈረሰው ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበር ብሎ ይቀጥላል። በምዕራፍ ሁለት መጨረሻ ቁጥርና በምዕራፍ ሦስት መጀመሪያ ቁጥር ላይ ያለው ኃሳብ የተያያዘ መሆኑን በቀላሉ መረዳት እንችላለን። የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፎች ከጊዜ በኋላ የተከፋፈሉ ስለሆነ ተመሳሳይነት ያላቸውን ምዕራፎች ብዙ ቦታ ማግኘት እንችላለን። ስለዚህ አንድን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ስናጠና በምዕራፎች ሳንገደብ አውደ ንባቡን ማየት ይገባናል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የምናገኘው ዋናው ሃሳብ ጌታ ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ በልቡ ውስጥ ለነበረው ጥያቄ የሰጠው መልስ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ የሰጠውን መልስ እንደገና እንመልከት፡- “ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እልሃለሁ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው። በዚህ መልስ ውስጥ ሁለት ኃሳብ እናገኛለን፤ አንደኛው ዳግም ስለመወለድ ሊሆን ሁለተኛው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመግባት ነው።

ለኒቆዲሞስ ጥያቄ መልስ የሚሆነው የትኛው ኃሳብ ይሆን? ዳግም ስለመወለዱ ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም ለኒቆዲሞስ ስለ ዳግም መወለድ ምንም ዓይነት ኃሳብ እንዳልነበረው ስለ ዳግም መወለድ በመገረም በጠየቀው ጥያቄ እንረዳለን። ይህ ካልሆነ የኒቆዲሞስ ጥያቄ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመግባት ነው ማለት

እንችላለን። ስለዚህ ጌታ ለኒቆዲሞስ የሰጠውን መልስ ወደ ጥያቄ ለውጠን ብናይ “ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችለው ምን ዚያደርግ ነው?” የሚል ይሆናል ማለት ነው።

ይህ ጥያቄ በኒቆዲሞስ ልብ ውስጥ ባይኖር ኖሮ ጌታ ይህን መልስ ባልሰጠው ነበር። ይህ ጥያቄ በልቡ ውስጥ ሥር የሰደደና ለብዙ ጊዜ ያብሰለሰለው ሳይሆን አይቀርም። ኒቆዲሞስ ፈሪሳዊና የአይሁድ መምህር ነበር፤ ቅዱሳት መጻሕፍትን በሚገባ የሚያውቅና ሕግጋቱንም ጠንቅቆ የጠበቀ ሰው እንደነበር ይታወቃል። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለ መግባቱ እርግጠኛ አልነበረም። በዚያን ወቅት አይሁዶች የዘላለም ሕይወት የሚገኘው መጻሕፍትን በመመርመር ነው ብለው በማመናቸው መጻሕፍትን ይመረምሩ ነበር፤ ስለዚህም ጌታ ሲናገር “እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ” ያሰው መጻሕፍትን በመመርመር የዘላለም ሕይወት ይገኛል ብሰው ከሚያስቡት ውስጥ አንዱ ኒቆዲሞስ ቢሆንም በውስጡ ዕረፍት እላገኘም (ዮሐ. 5:39)። ስለዚህ ጉዳይ ሕግ አዋቂ ከሚባሉትና ከመምህራን ጋር ብዙ ቢወያይም የሚያረካ መልስ ከማናቸውም አላገኘም።

ኒቆዲሞስ ጽድቅን የተጠማ ሰው እንደነበር አያጠራጥርም፤ የአይሁድ መሪና መምህር ቢሆንም ስለ ሕይወት ጉዳይ ጥያቄ ነበረው። የዘላለም ሕይወት የማገኘው ምን ባደርግ ነው የሚል ጥያቄ ልቡን አስጨንቆት ነበር። በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለ ጌታ ወንጌል እየሰበከ መጣ፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስብከት እንደ ፈረሰው ያን ሳይሆን በኃይልና በሥልጣን ሲሆን የሚያደርጋቸውም ድንቅና ተዓምራቶች የብዙ ሰዎችን ልብ ማርኳል፤ ሰዎች ለሚጠይቁት ጥያቄ የሚሰጠው መልስም የማያዳግም ነበር፤ ስለዚህ ኒቆዲሞስ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ቢመጣ ለጥያቄው ሁሉ መልስ እንደሚያገኝ ተስፋ አደረገ፤ ነገር ግን በግልጽና በቀን ወደ ኢየሱስ እንዳይመጣ አይሁድን ፈራ፤ ስለዚህ በሌሊት ተሰውሮ ወደ ኢየሱስ መምጣትን መረጠ።

ታዲያ ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ እንደመጣ በልቡ የነበረውን ጥያቄ በቀጥታ እንዳይጠይቅ ምን አገደው? ፈሪሳዊነቱ ተጽዕኖ ሳያደርግበት አልቀረም፤ በአይሁድ የታወቀ መምሕርና ፈሪሳዊ ሆኖ እንዲህ ያለ ጥያቄ መጠየቅ የሚያስገምተው መለሎ ታይቶት ሊሆን ይችላል፤ ደግሞም በዙሪያ ጥምጥም እንጂ በቀጥታ ኃሳቡን

መግለጽ የአይሁዳውያን ባህል አልነበረም። ነቢያት ብዙውን ጊዜ የሚናገሩት በፈሊጥና በዘደቤ በሰነበር አይሁዳውያን የነቢያት የአነጋገር ፈሊጥ ተጽዕኖ ሳያደርግባቸው አልቀረም። በለዚህ “መምህር ሆይ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የምችለው ምን ባደርግ ነው” ብሎ በሰ ራሱ በግልጽ መጠየቅ አልሆነለትም፤ በለሆነም በሰ ራሱ ስለ ኢየሱስ ገደት የመጣ ሰው መሰሉ ቀረቡ፤ ጌታ ኢየሱስ ደግሞ በሰው ያለውን ያውቅ ነበርና የኒቆዲሞስን ንግግር ወደ ጎን ተወና በልቡ “ካለው ጥያቄ መልስ ሰጠው። “እውነት እውነት እልሃለሁ በው/ ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው። እንግዲህ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መልስ እንደምንረዳው በኒቆዲሞስ ልብ የነበረው ጥያቄ የዘላለም ሕይወት በለማግኘትና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመግባት እንደነበረ ግልጽ ነው። ይህ ባይሆን ኖሮ ኒቆዲሞስ ኢየሱስ ከንግግሩ መስመር እንደወጣ በመቁጠር ወደ መጀመሪያው ንግግር ሊመልሰው በቃጣው ነበር። ኒቆዲሞስና ኢየሱስ ልብ ለልብ ተገናኙ። በለዚህም ኒቆዲሞስ ሁለተኛውን ጥያቄ ለመጠየቅ በቀጥታ ደፈረ።

ኒቆዲሞስ ጌታ ኢየሱስ የልቡን ጥያቄ እንዳገኘለት ካየ በኋላ በመቀጠል ሁለተኛውን ጥያቄ ከእፉ አውጥቶ ጠየቀው “ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማሕጸን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላል?” አለ። ኒቆዲሞስ የጌታን እባባል የወሰደው ቃል በቃል ነበር፤ በለዚህ ይህን ጥያቄ ጠየቀው፤ ይህ ጥያቄ ማንም ተራ በው ሊጠይቀው የሚገባ ነው። ምክንያቱም ዳግም በሰ መወለድ ከዚያን በፊት ተሰምቶ አይታወቅም ነበርና፤ በለዚህም ኒቆዲሞስን የሚያህል ታላቅ መምህር ይህን ጥያቄ ቢጠይቅ አያስገርምም፤ ሆኖም ይህን አባባል በፈዝ ለማለፍ አልፈለገም።

ኒቆዲሞስ ከፊት ይልቅ ስለ ራሱ ማንነት ሳያስብ አልቀረም፤ ዳግም በሰ መወለድ የሚያውቀው ነገር የሰምና የመንግሥት ሰማያት ሰው አስመሆኑን ሲያውቅ ፍርሃት፤ በሴላም በኩል ደስታና የተስፋ ጭላንጭል ሳይፈራረቁበት አልቀረም። ጌታ ኢየሱስ ወደ መንግሥተ ሰማያት የመግባትን ምስጢር እየነገረው በለሆነ ከመጽሐፍትም እየጠቀሰ በክርክር አልገጠመውም፤ እንደሌሎች ፈረሳውያንም በቸልታ ማለፍ አልሆነለትም የዘላለም ሕይወት ማግኘት ትልቁ ጥያቄው ነበርና።

ለዚህ ለሁለተኛው ጥያቄ ጌታ የሰጠው ምላሽ ለኒቆዲሞስ ብቻ ሳይሆን ለሰው ሁሉ መሠረታዊና ቁልፍ መልስ በለሆነ ልብ ብለን እንደናየው ያስፈልጋል። ጌታ የሰጠው መልስ፡- “እውነት እውነት እልሃለሁ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው። ይሁን እንጂ የተሰጠው መልስ ለኒቆዲሞስ ግልጽ በላልነበረ ሦስተኛውን ጥያቄ ለመጠየቅ ተገደደ።

የኒቆዲሞስ ሦስተኛው ጥያቄ “ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?” የሚል ነበር፤ ማለትም “ሰው ከውኃና ከመንፈስ እንዴት ሆኖ ሊወለድ ይችላል?” ማለት ነው። ጥያቄው መሠረታዊ ጥያቄ ነው፤ ይሁን እንጂ ኒቆዲሞስ የእሥራኤል መምህር ሆኖ ይህን ጥያቄ መጠየቁ ጌታን አስገርሞታል። በለዚህ “እንተ የእሥራኤል መምህር ሳለህ ይህን አታውቅም?” አለው።

ጌታ ኢየሱስ ከውኃና ከመንፈስ ስለ መወለድ ኒቆዲሞስ ማወቅ እንዳለበት መገመቱ እኛንም ያስገርመን ይሆናል። ምክንያቱም በዚህ ጉዳይ በብሉይ ኪዳን ውስጥ በግልጽ የተቀመጠ ነገር አናደም፤ ይሁን እንጂ ለእኛም በግልጽ ባይታየን፤ ኒቆዲሞስም ባይረዳ ስለ ዳግም መወለድ በብሉይ ኪዳን የተጻፈ ነገር አለ ማለት ነው። አለበለዚያማ ኒቆዲሞስ ይህን ማወቅ እንዳለበት ጌታ አይጠብቅም ነበር።

ለኒቆዲሞስ ሦስተኛ ጥያቄ ጌታ የሰጠው መልስ ለክርስቲያኖች ሁሉ እምነት መሠረት የሚሆን ነው። እርሱም እንዲህ ብሎ መሰለለት “መሴ በምድረ በዳ እባብን እንደሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል” አለው።

ኒቆዲሞስ ስለ መሴ መጽሐፍና ስለ እሥራኤል ታሪክ ጠንቅቆ የሚያውቅ ሰው ነው። መሴ የእሥራኤልን ሕዝብ ከምድረ ግብፅ በባርነት ይኖሩበት ከነበረው አገር በእግዚአብሔር ኃይል ነፃ አውጥቷቸዋል። ወደ ተስፋይቱ አገር ለመግባት በምድረ በዳ ሲጓዙ ከመንገዱ ርዝመት የተነሳ በደከሙ ጊዜ በመሴና በእግዚአብሔር ላይ አጥረመረሙ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ እባቦችን ሰደደ። በለዚህ ብዙ ሕዝብ በመርዛሙ እባብ ተነድፈው ሞቱ። በዚህ ጊዜ ሕዝቡ ወደ መሴ መጥተው በእንተና በእግዚአብሔር ላይ በለፈጸምነው በደል

ይቅር ይለን ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸልይልን አሉት። ለሰዚህም ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፡- “... እባብን ሠርተህ በዓላማ ላይ ሰቀል፤ የተነደፈውም ሰው ሁሉ ሲያያት በሕይወት ይኖራል አለው።” በዚህም መሠረት ሙሴ እንደታዘዘው አደረገ፤ በእባብ የተነደፉ ሁሉ ወደ ነሐስ አባብ ሲያዩ ዳኑ (ዘኁ. 21:4-9)።

ይህን ታሪክ ኒቆዲሞስ ጠንቅቆ ያውቃል። ነገር ግን ሙሴ በምድረ በዳ የሰቀለው የነሐስ እባብ የክርስቶስ እምሳያነት እንዳለው አልተረዳም። የተሰቀለው እባብ የክርስቶስ እምሳያነት እንዳለው እርሱ ብቻ ሳይሆን መላው ጸሐፊው የተገነዘበ አይመስልም። ጌታ ኢየሱስ ኒቆዲሞስ የሚያውቀውን ታሪክ በመጥቀስ ሙሴ በምድረ በዳ እባብን እንደሰቀለ በእባብ መርዝ የተነደፈ ሰው ወደ ተሰቀለው እባብ ሲመለከት እንደሚድን ሁሉ እንዲሁም ክርስቶስ ለዓለም ሕዝብ እንደሚሰቀልና በእምነት ወደ እርሱ የሚመለከቱ ሁሉ ከኃጢአት እንደሚድኑና የዘላለም ሕይወት እንደሚያገኙ አስረዳው (ዮሐ. 3:14)።

እሥራኤላውያን በምድረ በዳ በመርዝማው እባብ ሲነደፉ ወደ ተሰቀለው የነሐስ እባብ ሲያዩ ከእባብ መርዝ እንደሚድኑ አያጠራጥርም፤ ብዙ ሕዝብም እንደተባለው አድርገው ድነዋል። አንዳንዶች ደግሞ ወደ ተሰቀለው የነሐስ እባብ ማየትን ቀልድና ሞኝነት አድርገው በመውሰድ በመርዝም እባብ ተነደፈው የሞቱም ሳይኖሩ አይቀሩም። ነገር ግን በመርዝም እባብ የተነደፈ ሰው ለመዳን ያለው ምርጫ ወደተሰቀለው እባብ መመልከት ብቻ ነበር። ዛሬም ኃጢአተኛ ሰው ከኃጢአቱ ለመዳን ቢፈልግ ያለው ምርጫ ወደተሰቀለው ኢየሱስ በእምነት መመልከት ብቻ ነው።

በእሥራኤላውያን መካከል በእባብ ያልተነደፈ ሰው ይኖር ይሆናል፤ ለሰዚህም ሁሉ ሰው ወደተሰቀለው እባብ መመልከት አያስፈልገውም። ነገር ግን ስለ ሰው ኃጢአት ስናስብ ኃጢአት የሌለበት ሰው በዓለም ላይ ጨርሶ የለም፤ የሰው ዘር ሁሉ ከአዳም የተገኘ ነው። የአዳም ልጆች ሁሉ ኃጢአትን ሠርሰዋል። ለሰዚህም የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ያስረዳልና “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል የእግዚአብሔርም ክብር ኅድሷቸዋል” ይላል (ሮሜ 3:23)። ደግሞም “ለሰዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው (በአዳም) ወደ ዓለም ሁሉ ገባ። በኃጢአት ሞት፤ እንዲሁም ሁሉ ኃጢአትን ለላይረት ሞት ለሰው ሁሉ ያረሰ” ይላል (ሮሜ 5:12)።

ደግሞም በሌላ ሥፍራ “ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን አናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም” ይላል (1ዮሐ. 1:8)። እንግዲህ “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል” ሊል የማይመለከተው ሰው የለም ማለት ነው። ኃጢአት የለብንም የሚል ቢኖር ከእዳም ዘር እልተወለድኩም ማለቱ ነው።

ለሰዚህ የአዳም ዘር ሁሉ ከኃጢአት ለመንጸት ያለው አማራጭ አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም ክርስቶስን መቀበል ነው። “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል” ብሎ አልዘጋም፤ ቀጥሎም “በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነ ቤዛነት በኩል አንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ” ይላል። እንዲሁም “በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመፃም ሁሉ ሊያነጸን የታመነና ሃድቅ ነው” ተብሎ ተጽፎአል (1ዮሐ. 1:9)። ሰው የኃጢአት ይቅርታን ሊያገኝና ሲቤኾ የዘለዓለም ሕይወት እግኝቱ ይጸድቃል። ይህም የሚሆነው ሰው ወደ-ና ፈቅዶ ክርስቶስን አምኖ ሲቀበል ብቻ ነው፤ ኒቆዲሞስ ለሦስተኛው ጥያቄ ከጌታ ያገኘው መልስ በቀጥታ ይህን ነው።

እንግዲህ ሰው ዳግም ተወልዶ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችለው እንዴት ነው? ወይም አንድ ሰው የዘላለም ሕይወት የሚያገኘው እንዴት ነው? ቢባል በተሰቀለው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ብቻ መሆኑን ጌታ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል እይተናል። ለሰዚህ ክርስቲያን መሆን የሚቻለው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመንና ዳግም በመወለድ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያሳያል።

ከመጀመሪያ ለመግለጽ እንደተሞከረው እንደ ሰው ዳግም ሳይወለድ ክርስቲያን ተብሎ ሊጠራ ይችል ይሆናል። ነገር ግን ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ያለውን ልዩነት ልብ እንድንል ያስፈልጋል። ክርስቲያን ለመባል እንዳንድ ሥርዓቶችን መፈጸም ብቻ በቂ ሲሆን ክርስቲያን ለመሆን ግን ዳግም መወለድ ያስፈልጋል፤ ዳግም ለመወለድ ደግሞ ንስሐ በመግባት ክርስቶስን መቀበል ያስፈልጋል።

እዚህ ላይ ክርስቶስን መቀበል ማለት ምን ማለት ነው? የሚል ጥያቄ መነሳቱ የማይቀር ነው። መልሱን ወደፊት እንደርለበታለን። ክርስቲያን ነን የሚሉ ሁሉ ክርስቶስን ያምናሉ፤ ክርስቶስን አይክዱም። ታዲያ ዳግም ተወልደዋል? ይህ ጥያቄ ተገዢ የሆነ ጥያቄ ነው።

ነገር ግን ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ልዩነት እንዳለ ለማየት ሞክረናል። እንደ ሰው በቤተ ክርስቲያን የሚደረጉ ሥርዓቶችን በመፈጸም ክርስቲያን ተብሎ ሊጠራ ይችላል።

ይሁን እንጂ ሰው ክርስቲያን የሚሆነው ዳግም ሲወለድ ብቻ እንደሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተረድተናል። ለሰዚህ እንደ ሰው እያሉሰን ተቀብሎ ዳግም ሲወለድ የሚያልፋቸው ሦስት ደረጃዎች ወይም እርምጃዎች አሉ። እነዚህን በሚቀጥሰው ምዕራፍ የምንመለከተው ይሆናል።

I. ክርስቲያን ስለመሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

1. ለክርስትና እምነት መሠረትና መመሪያ ማድረግ ያለብን መጽሐፍ ቅዱስን ነው ያልነበረ ምክንያት ምንድን ነው?
2. የክርስትና መጽሐፍ እንደ ሆኖ ሳለ በክርስቲያኑ ዓለም መከፋፈል የተፈጠረው ስምንድን ነው? ከሌሎች ጋር ተወያይበት።
3. የክርስትና ሕይወት በውርስ የሚተላለፍ እይደስም የተባለበት ምክንያት ምንድን ነው?
4. ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ተወያይበት።
5. ክርስቲያን የሚሰው ሰዎች ከየት መጣ? ምን ማለት ነው?
6. ክርስቲያን ከመሆን በኋላ የምንፈጽማቸው ሥርዓቶች ምንድን ናቸው?
7. ብዙ ሰዎች ወደ ክርስቶስ ይመጡ የነበረው በተስያየ ምክንያት ነበር? ኒቆዲሞስ ወደ ክርስቶስ ያመጣው ጉዳይ ምንድን ነው ብለህ ትገምታለህ?
8. ጌታ የኒቆዲሞስን ንግግር ወደ ጎን ትቶ “ሰው ዳግም ካልተወሰደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም” ብሎ የመሰለበት ለምን ይሆን?
9. ጌታ ለኒቆዲሞስ በተናገረው መሠረት እንደ ሰው ክርስቲያን መሆን የሚችለውና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችለው ምን ሲያደርግ ነው?
10. ሙሴ በምድረ በዳ የሰቀላት የነሃስ እባብ እንደ ጥላ ሆና የምታመለከተው ማንን ነበር?
11. በምድረ በዳ በመርዛማው እባብ የተነደፈ ሰው ለመዳን የነበረው ምርጫ ምን ነበር? ስለዳም ዘር ሁሉ ከኃጢአት ለመንፃት ያለው ምርጫ ምንድን ነው?
12. እስራኤላውያን በምድረ በዳ ሲጓዙ በመርዛማው እባብ ያልተነደፈ ሰው ይኖር ይሆናል፤ ነገር ግን ከአዳም ልጆች ኃጢአት የሌለበት ሰው ይኖራል ብለህ ታስባለህ?
13. የአዳም ኃጢአት እይመለከተኝም የሚል ሰው ቢገጥምህ ምን ትሰዋለህ?
14. እግዚአብሔር የመዳንን መንገድ እዘጋጅታል፤ የሰውስ ድርሻ ምንድን ነው?

II. ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቁን እርምጃዎች

አንድን ሰው ክርስቶስን እመን፣ የዘላለም ሕይወት ታገኛለህ ወይም ክርስቶስን እመንና ተቀበል ከዘላለም ሞት ትድናለህ ብትለው እኔ ክርስቶስን አምናለሁ፣ ክርስቶስን አልካድኩም፣ እንዲያውም ክርስቲያን ነኝ ሊልህ ይችላል። ነገር ግን ያ ሰው ዳግም እንዳልተወለደና ከኃጢአት እንዳልተላቀቀ፣ በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት አለመሆኑን ታውቃለህና ታዲያ ምን መልስ ትሰጠዋለህ? ስለምትሰጠው መልስ እስቲ ቆም ብለህ አሰብ፤ እንደዚህ ያለ አመለካከት ያላቸውን ሰዎች ልትረዳቸው የምትችልበትን ኃሳብ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ስለምታገኝ ሰጥንቃቄ አንብብ።

ብዙ ሰዎች ክርስቲያን ነን የሚሉት በግትርነት አቋም ሳይሆን ከአያት ከቅድመ አያት ጀምሮ “ክርስቲያን ነኝ” ብለው ሰለሚያሰቡ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን የክርስትና ሕይወት እንደ አይሁዳዊነት ከእናት አባት የሚወረስ ሳይሆን በግል በምናደርገው ምርጫና ውሳኔ ንስሐ ገብተን ክርስቶስን በመቀበል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ዮሐ. 3:16-18)። በሥጋ ከአይሁድ የተወለደ ሁሉ አይሁድ ይሆናል፤ ነገር ግን ከክርስቲያን ቤተሰብ የተወለደ ሁሉ የግድ ክርስቲያን ሊሆን አይችልም። የቤተሰቡን አካሄድና አኗኗር በማየት ውሳኔ እንዲያደርግ ይረዳው ይሆናል እንጂ ከቤተሰቡና ከወላጆቹ ክርስትናን መውረስ አይችልም።

ከአያት ከቅድመ አያት ክርስቲያን ነን እያሉ በሕይወታቸውና በአኗኗራቸው ከኃጢአት በታች ታስረው የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው የሚኖሩ እሉ። ስለሆነም የማይወዱትን ያደርጋሉ፤ መልካም የሆነውን ለማድረግ ምርጫ ቢኖራቸውም እንኳን የኃጢአት ባሪያዎች ስለሆኑ መልካም ከማድረግ ይልቅ የማይወዱትን ክፉ ነገር ማድረግ ይቀላቸዋል። ስለዚህ ይዋሻሉ፤ ያመነዝራሉ፤ ይሰርቃሉ፤ ርኩስት የተባለውን ነገር ሁሉ ያደርጋሉ፤ ቁጣ፣ ቅንዓት፣ ምቀኝነት፣ ዘፋኝነት ከሕይወታቸው ጋር ተቆራኝተው ይኖራሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም ያላል (ገላ. 5:19-21፣ 1ቆሮ. 6:9-11፣ ኤፌ. 5:5) ምንም እንኳን እንደዚህ ያሉትን ነገሮች ሲያደርጉ አመፅ መሆኑን ቢያውቁም የኃጢአት እስረኞች ስለሆኑ ከእነዚህ ድርጊቶች መራቅና ማምለጥ አይችሉም። ስለ ሃይማኖታቸው ቢጠየቁ ክርስቲያን ነን ብለው ይመልሱ ይሆናል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ደግሞ እንደዚህ ከሚያደርጉት ጋር ምንም ኃብረት የለውም (1ዮሐ. 1:7)። ይሁን እንጂ ሰዎች ሁሉ በኃጢአታቸው ቢናዘዙና ኢየሱስ ክርስቶስን ቢቀበሉ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታቸው ሁሉ እንደሚያነጻጽቸውና ዳግም በመወለድ ልጆቹ እንደሚያደርጋቸው መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያስረዳል (ዮሐ. 1:12-13) ስለዚህ አንድ ሰው ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀብሎ ዳግም ለመወለድ ቢፈለግ የሚከተሉትን እርምጃዎች መውሰድ አለበት። ወደ ዝርዝር ሁኔታ ውስጥ ከመግባታችን በፊት በዓለም ያሉትን ሰዎች በአራት ቦታ መደበን ማየት ይኖርብናል።

በመጀመሪያ ደረጃ የምንመድባቸው ስለ ጌታ ኢየሱስ ጨርሶ ያልሰሙትን ነው። በዚህ ዘመን በዓለም ስለጌታችን ያልሰሙ ሰዎች መኖራቸው ያስደንቅ ይሆናል። ይሁን እንጂ “ኢየሱስ ክርስቶስ” የሚለውን ስም እንኳን ያልሰሙ በሚሊዮን የሚቆጠሩ መኖራቸው የተረጋገጠ ነው።

በሁለተኛ ምድብ ያሉት ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓለም በሥጋ ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለዱን፣ መሞቱንና መነሳቱን ከሃይማኖታቸው ጋር በተያያዘ ሁኔታ ወይም በታሪክ ሰምተው ነገር ግን እውነትነቱን ያልተቀበሉ ናቸው። እነዚህ ምናልባት ከፍተኛውን ቁጥር የያዙ ይሆናሉ። ለምሳሌ እስላሞችን ብንወስድ ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም መወለዱን የምናሉ ነገር ግን ስለ ስትላቲ፣ እያምኑም አይቀበሉምም። አይሁድ እንደ እስላሞች ከሃይማኖታቸው ጋር በተያያዘ ሁኔታ ስለ ኢየሱስ መወለድ፣ መሞትና መነሳት ሰምተዋል፤ ነገር ግን ነቢያት የተናገሩለት ክርስቶስ ነው ብለው አይቀበሉም። አይሁድ ኢየሱስን “ክርስቶስ” ነው ብለው እንዳይቀበሉት ያደረጋቸው ነገር የአይሁድ መምህራን ስለ መሰህ ወይም ስለ ክርስቶስ አመጣጥ የነበራቸው የተለያዩ እመለካከት ነው።

ስለዚህም እስከ እሁን ድረስ እስራኤላውያን ኢየሱስን “ክርስቶስ” ነው ብለው አያምኑም። ይሁን እንጂ በፓልስታይን አገር የተወለደው ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ እስከ እሁን በክርስቲያኖች ስለሚሰበክ ስለ እርሱ በየዘመናቱ ያሉ አይሁድ መልስ መስጠት ነበረባቸውና አይሁድ ሁሉ ስለ ኢየሱስ ማንነት ሰምተዋል ማለት እንችላለን።

ሌላው ቀርቶ ኮሚኒስቶችም ከታሪክ ጋር በተያያዘ መልኩ መስማታቸው አልቀረም፤ እነርሱ በድፍረት የእግዚአብሔርን ሕልውና በመካድ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እንደተጻፈው አይቀበሉም። የሚያሳዝነው ነገር ለእነዚህ ሁሉ ጥፋት መነሻ የሆኑት ጥቂት ሰዎች ቢሆኑም በቢሊዮን የሚቆጠሩትን ሰዎች ወደ ሊኦልና ወደ ዘላለም ጥፋት ለመምራት ምክንያት ሆነዋል።

ሦስተኛ ምድብ ውስጥ የምናገኛቸው በስም ክርስቲያን ነን የሚሉትን ነው። ከላይ አንደተጠቀሰው እነዚህ ወንጌል ተሰብኮላቸው በራሳቸው ውሳኔ አድርገው ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው የተቀበሉ ሳይሆን በውርስ ክርስቲያን የሆኑ ናቸው። ከማንኛውም የሃይማኖት ክፍል ልጆች የቤተሰባቸውን ሃይማኖት በመውሰድ ይጠሩበታል። ዛሬም በዚህ መልኩ ክርስቲያን ነን የሚሉ ቤተሰብ ስለተወሰዱ “ክርስቲያን ነን” የሚሉ ብዙዎች ናቸው። ከእነዚህ ውስጥ ስለ ክርስቶስ የሚሰብኩ ሊኖሩ ይችላሉ። ይህ አያስደንቅም፤ ክርስቶስን ደጅ አቁሞ በእርሱ ማመን ይቻላል (ራዕ. 3:20)። ሰዎች በሕይወታቸው የሌለውን ነገር በእፋቸው መግለጥ ይቻላቸዋል። “ስለ ክርስቶስ” ማወቅና “ክርስቶስን ማወቅ” ይለያያል። የእግዚአብሔር ፍቅር በሕይወታቸው ሳይኖር ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ሊሰብኩ ይችላሉ፤ ሰላምና ደስታ በሕይወታቸው ሳይኖር ስለ ሰላምና ደስታ ሊሰብኩ ይችላሉ። ትሕትና ሳይኖራቸው ስለ ትሕትና ሊሰብኩ ይችላሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ ክርስቶስ በሕይወታቸው ሳይኖር የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው በክርስቶስ ያለውን እርነት ሳያገኙ ነፃ ውጡ ብለው ሌሎችን ሊያስተምሩና ሊሰብኩ ይችላሉ (2ኛ.ጥ. 2:19)።

ከ1912-1929 እግዚአብሔር አስነስቶት የነበረ ሱንዳር ሊንግ የተባለ ሕንዳዊ ሰው በእንደ ወቅት ክርስቶስ ተገልጦለት እንዲህ ብሎት ነበር፡-

“ስለምን ለብዙዎች አትገለጥም?” ብሎ ጌታን ጠየቀው። ጌታም ሊመልስለት “... በዚች ዓለም ላይ ስለ እኔ የሚናገሩ ብዙዎች ናቸው፤ ነገር ግን ከእኔ ጋር ስልተዋሃዱ ምንም አያውቁኝም፤ ስለ እኔ የሚናገሩትና የሚጽፉት በማያውቁት ነገር ብቻ ነው። እንግዲያስ ስለ እኔ ብለው የሚናገሩትን ሁሉ አንደሚገባ አድርገው አያውቁትም፤ እኔንም አላመኑኝም... በእውርነት የተወለደ ሰው ስለ ቀለማት ዓይነቶች ቢጠይቁት ጥቂር፤ ነጭ፤ ቀይ፤ ቢጫ፤

ትጠልፍ እያለ በየስማቸው ሊሰደማቸው ይችላል። ነገር ግን በወሬ እየሰማ አጥንቷቸው ነው እንጂ አላያቸውምና ኅብራቸውን አስተካከሱ ሊያስረዱ ከቶ አይችልም፤ ዓይኑ እስኪገልጥለት ድረስም ኅብራቸውን ሊያስተውል አይችልም። እንዲሁም የተማረ ሰቃ ሊቃውንት እንኳን በሆነ መንፈሳዊ ዓይኑ ካልበረሰት ስለ እኔ ሊናገር እንጂ እኔን ሊያውቀኝ አይችልም... እነዚያ እኔ በልባቸው ውስጥ መኖራንና ከእኔ ሕይወትንና ሰላምን ማግኘታቸው የታወቃቸው ሰዎች በዚያ በውጭ ባለው ዓይናቸው ምንም ሊያዩ አይችሉም። ዓ ድን ብዙውን ነገር ትመለከታለች፤ መድኃኒት ጡብ ቢያደርጉላት ግን ያ መድኃኒት በውስጧ መኖሩ ብቻ ይታወቃል እንጂ ልታየው ከቶ አትችልም... እነዚያ በእኔ ያመኑ ሰዎች በውስጣቸው በመኖራ በሚያገኙት ሰላም ኃይሉ ተስምታቸው በእርሱ ያርፋሉ እንጂ በዓይናቸው ሊያዩት አይሆንላቸውም” (ሱንዳር ሊንግ ሕንዳዊ ሰማዕት ገጽ 7-8)። እንግዲህ ከዚህ እንደምንረዳው ብዙ ሰዎች ስለ ክርስቶስ አብዝተው እየሃፉና እያስተማሩ እርሱን በሕይወታቸው አያውቁት ይሆናል።

በአራተኛ መደብ ያሉት ጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው የተቀበሉና የኃጢአት ሥርየት ማግኘታቸውን ሰራሳቸው ያረጋገጡና ዳግም ስለ መወሰዳቸው በፍሬያቸው የሚታወቁ ናቸው (ማቴ. 7:17)።

አንድ ሰው በጌታ በኢየሱስ አምና የኃጢአት ሥርየት ሊያገኝ ይህንነትን ስለማግኘቱ በራሱ ሊያረጋግጥ ይችላል። እርሱ ክርስቲያን ነኝ በማለቱ ብቻ ሳይሆን ክርስቲያን ስለመሆኑ በሌሎችም ይታወቃል። የኃጢአት ባሪያ የነበረው ከእስራቱ ሊፈታ ራሱም ያውቃል። ማንም ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻጽል ብሎ ካመነ ከኃጢአቱ ወዲያው ሊነፃ ይችላል (1ኛ.ክ. 1:7)። ከዚህ በመቀጠል የምናየው አንድ ሰው ጌታን ለመቀበልና ዳግም ለመወሰድ የሚያስችሉትን እርምጃዎች ይሆናል። ማንም ሰው ክርስቶስን ለመቀበል እነዚህን ሦስት ደረጃዎች መራመድ አለበት።

የመጀመሪያው እርምጃ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት መስማትና ማወቅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል” ይላል (ሮሜ 10:14)። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከፍ ብለን ቁጥር 9 ላይ “ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በእናህ

ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሳው በልብህ ብታምን ትድናለህና፤ ሰው በልቡ አምኖ ይጽድቃልና በአፉም መሰክሮ ይድናልና። ይላል። እንግዲህ ያላመኑትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ ስለሚል ሰው ለማመንም ሆነ ላለማመን መጀመሪያ መስማት አለበት። ስለሆነም አንድ ሰው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከድንግል ማርያም በሥጋ መወለዱን፣ ስለ ሰው ልጆች ኃጢአት በመስቀል ላይ ደሙን ማፍሰሱን፣ መሞቱንና በሦስተኛው ቀን ከሙታን ስለመነሳቱ፣ ስለማረጉና ዳግም ሰፍርድ ስለመምጣቱ፣ በእርሱ ብቻ በማመን የኃጢአት ሥርየት እንደሚገኝና የዘላለም ሕይወት ማግኘት እንደሚቻል ሊሰማና ሊያውቅ ይገባል።

ይህን መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ መስማት የሚገባቸው ስለ ኢየሱስ ማንነት ጨርሶ ያልሰሙ ያላወቁ በአንደኛ መደብ ያሉት ናቸው። ይሁን እንጂ እንደ ሰው ለመጀመሪያ ጊዜ ይህን መልእክት ሊሰማ የሚኖረው ምርጫ ሁለት ብቻ ሊሆን ይችላል፤ እንደኛው ይህ ፈጽሞ ውሸት ነው ብሎ መቃወም ሲሆን፣ ሁለተኛው እውነት ነው ብሎ መስማማት ነው።

ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የአቴና ሰዎች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል በሰበከላቸው ጊዜ ለመጀመሪያ ጊዜ መስማታቸው ስለ ነበረ “ይህ የምትናገረው አዲስ ትምህርት ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ ይቻለናል? በጆሮአችን እንግዳ ነገር ታስተምረናለህና እንግዲህ ይህ ነገር ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ እንፈቅዳለን” ብለው አርዮሰፋንስ ወደተባለ ሥፍራ ወሰዱት። ጳውሎስ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት ከሰበከላቸው በኋላ አኩሌቶች አፈዘቡት፤ ጥቂቶች ሐዋርያው ጳውሎስ በተናገረው የወንጌል ቃል እመኑ (ሐዋ. 17:16-34)። በጊዜው የነበሩ የአቴና ሰዎች ወንጌልን ለመጀመሪያ ጊዜ መስማታቸው ቢሆንም ከሰሙ በኋላ የነበራቸው ምርጫ መቀበል ወይም አለመቀበል ስለነበር አንዳንዶቹ አምነው ቃሉን ተቀበሉ።

ለይሁንነት ዋናው ነገር በክርስቶስ መታመን ነው። ይህን የእምነት እርምጃ የሚወስዱ ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስን ቤዛቸው፣ አዳኛቸው፣ ጽድቃቸው፣ አድርገው ተቀበሉት ማለት ነው (1ቆሮ. 1:30-31)። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ሰላምና ፍቅር ከታላቅ ደስታ ጋር በመንፈስ ቅዱስ በልባቸው መፍሰስ ይጀምራል። የዓይን ጠብታ የተደረገለት ሰው ጠብታውን በዓይኑ ባያየውም ጠብታው በውስጡ

መኖሩን እንደሚታወቀው ሁሉ በክርስቶስ አምኖ የዳነ ሰው ክርስቶስን በዓይኑ ባያየውም ክርስቶስ በሕይወቱ መኖሩን ያውቃል (2ቆሮ. 13:5፤ ዮሐ. 14:20፤ ሮሜ 8:9)።

የክርስቶስ ፍቅር ሲገባቸው አንዳንዶች በታላቅ ጩኸት እግዚአብሔርን ማመስገን ይጀምራሉ፤ እንዳንዶች ደግሞ የራሳቸው ኃጢአተኝነትና የእግዚአብሔር ፍቅርና ምህረት ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ይታያቸውና በታላቅ ድምጽ በማልቀስ ስሜታቸውን ይገልጻሉ። ከኃጢአታቸው ስለ መንጸታቸውና በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ስለማግኘታቸው ማንም ሳይነግራቸው በራሳቸው ያውቃሉ። ኢየሱስ ክርስቶስ እውነትም ጌታ ነው ማለት ይጀምራሉ (1ቆሮ. 12:1-3)። የውስጥ መንፈሳዊ ዓይኖቸው ስለማበራ ኢየሱስ የጌቶች ሁሉ ጌታ፣ የነገሥታት ሁሉ ንጉሥ የዓለም ሁሉ አዳኝ እርሱ ብቻ መሆኑን ይገነዘቡታል። ከዚያም በኋላ በሚጸልዩበት ጊዜ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት ማድረግን ይሰማመዳሉ።

ስለዚህ የትም ቦታ ከመሄድና ከማንም ጋር ከመሆን ይልቅ በጸሎት ሥፍራ ከእግዚአብሔር ጋር መሆንን ይመርጣሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ሲያነቡ እንደ ድሮው መሆኑ ቀርቶ በሕይወታቸው ውስጥ እንደ ፈሳሽ ዘይት፣ ልዩ ጣፅም እንዳለው ምግብ ይሆንላቸዋል። ቃሉን ባነበቡ ቁጥር እግዚአብሔር አእምሮአቸውን ስለሚከፍትላቸው ልባቸው በእግዚአብሔር ፍቅር ይቃጠላል። በሕይወታቸው በመንፈስ ቅዱስ እማካይነት ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም በማያቋርጥ ሁኔታ መፍሰስ ይጀምራል።

ሰው በዚህ ዓለም ነገር ሰጥቂት ጊዜ ደስታን ሊያገኝ ይችላል፤ ፀኑም በዚህ ዓለም ያለው ነገር ሁሉም ጊዜያዊ ስለሆነ ያ ደስታ ቶሎ ይጠፋል። በመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ደስታ አለማቋረጡ ብቻ ሳይሆን ሰማያዊ ስለሆነ በሰዎች ቋንቋ መግለጽ ያስችግራል። ሲላውም ሁሉ እንደዚህ ነው፣ ፍቅርንም ቢሆን ለመግለጽ በቂ ቋንቋ የለውም። ከእግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ወደ ልባችን የሚፈሰው ፍቅር የተለየ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ በመንፈስ ቅዱስ ወደ ልባችን የሚያፈሰው ፍቅር የራሱ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው (ሮሜ 5:5)። የእግዚአብሔር ፍቅር ደግሞ በዚህ ዓለም እንዳለው ፍቅር ዓይነት አይደለም። ይህ ፍቅር ሰዎችን ሁሉ እንዲሁ እንድንወዳቸው ያስችላል። የሚጠሱንን ሁሉ እንኳን እንድንወዳቸው ይረዳናል።

በአጭሩ አዲስ ፍጥረት ሆነን ራሳችንን እናገኛለን (2ቆሮ. 5:17)። አንድ ሰው ጋጢአቱን ተናገሮ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ሲቀበል ክርስቶስ በሕይወቱ ማድሩን ያውቃል (ዮሐ. 14:20)።

በሌላ አግዚአብሔር ሕልውና ደንግዝግዝ ብሎብት የነበረው ተሰውወ አሁን ከአርሱ ጋር ኅብረት ማድረጉን ያረጋግጣል። “ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው” ይላል (1ዮሐ. 1:3)። ይህንን ቃል ማንም ሰው ሲሰጠው ሊያስተምረውም ይችላል ይሆናል። ነገር ግን ከአብ ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት አድርጎ መኖር የተለየ ነገር ነው። ዕውር ሆኖ የተወለደ የቀለማትን ዓይነቶች በየሰማቸው ሲጠራቸው ኖሮ ዐይኑ ሲበራ ኅብረቱን ለማግኘት በዓይኑ ሲያይ በወሬ መሆኑ ቀርቶ በዓይኑ እያየ አስተካክሎ ማሰራዳት ይጀምራል፤ ልክ እንደዚህ መንፈሳዊ ዓይኑ የበራለት ለአግዚአብሔር አብ ክብር እየሰጠ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ይመሰክራል።

በአጠቃላይ አንድ ሰው ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ሲቀበል የመንፈስ ቅዱስ ባሕርይ በውስጡ ያድራል። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ባሕርይ ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የዋታት፣ ራስን መግዛት ነው (ገላ. 5:22)። እነዚህ ሁሉ ባሕርያት በሰው ቋንቋ ይነገሩና ይጻፉ እንጂ በልምምድ በሕይወታችን ስናያቸው ግን ፈጽሞ ሰማያዊ ቋንቋ የሚያስፈልጋቸው ሆነው እናገኛቸዋለን። ማንም ሰው በሕይወቱ እነዚህን ባሕርያት ሲላበስና ሲሰማመድ በምድራዊ ቋንቋ ስመግለጽ ከቶ እንደሚያስቸግረው ያያል። ምንውን ቢባል ከአግዚአብሔር ዘንድ ያለውን ነገር ለመግለጽ ምድራዊ ቋንቋ ውስን ነው።

እነዚህን ሰማያዊ ጸጋዎች በክርስቶስ ካልሆነ ማንም ሰው በሌላ መንገድ ሊቀበላቸው አይችልም። በጋጢአት የረከሰና የተበከለ የሰው ልብ ያለ ክርስቶስ ደም ሊታጠብና ሊነፃ አይችልም። ባልተቀደሰና ባልነጻ የሰው ልብ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ሊገለጽ አይችልም። አንድ ሰው ጌታን አምኖ ሳይቀበል መንፈስ ቅዱስን ሊቀበል አይችልም።

ሰዎች ወንጌልን ከሰሙ በኋላ ጌታን እንዳይከተሉ ለበብ የሚሆኑባቸው ነገሮች ምን ሊሆኑ ይችላሉ ብሎ የሚያስብ ሰው

ሲኖር ይችላል። ብዙ ምክንያት የሚሆኑ ነገሮች ቢኖሩም ሦስት ዋና ዋና የሆኑትን ለማየት እንሞክራለን።

1ኛ. ሰዎችን መፍራት።

ብዙ ሰዎች እውነቱ ቢገባቸውም “ሰው ምን ይለኛል” በማለት ለገዢያዊ ስምና ክብር የዘላለም ሕይወትን ያጣሉ። ይህን ማድረግ ከአግዚአብሔር ከሚገኘው ክብር ይልቅ ከሰው የሚገኘውን ክብር መምረጥ ነው። ለዚህ ጥሩ ማሰራጃ የሚሆነን በዮሐንስ ወንጌል 12:42 ላይ የተጠቀሰው ቃል ነው። “ከዚህም ጋር ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ አመኑ። ነገር ግን ከምክራብ እንዳያስወግቸው በፈረሰውያን ምክንያት አልመሰክሩለትም” ከአግዚአብሔር ክብር ይልቅ የሰውን ክብር ወደጥልና” ይላል። እነዚህ የሕዝብ አለቆች ኢየሱስ ሲያስተምሩ፣ ድንቅና ተፃምራትን ሲያደርግ ቢያዩም ነቢያት የተናገሩለት መሰሐ እርሱ ነው ብለው ቢያምኑም፤ ነገር ግን በእርሱ ምክንያት መንቀፍን ስላልፈለጉ ሊከተሉት አልወደዱም። ከአግዚአብሔር ከሚገኝ ክብር ይልቅ ከሰው የሚገኘውን ክብር መርጠዋል።

ይህን የሚመስል የንጉሥ አግሪጳ ታሪክ አለ። ሐዋርያው ጳውሎስ በወንጌል ምክንያት ታሰሮ በንጉሥ ፊልሞስና በንጉሥ አግሪጳ ፊት ሲቀርብ ከሳቸዋቸው አግዚአብሔርን እናገለግላለን የሚሉ ካህናት ነበሩ (ሐዋ. 25:13-15)። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እራሱ እንዲናገር በተፈቀደለት ጊዜ እርሱም ኢየሱስ ማን እንደሆነ፣ እርሱንም እንዴት እንደጠራው ሲመሰክር ፊልሞስ በታላቅ ድምጽ “ጳውሎስ አብይሃል እኮ” አለው። ጳውሎስ ግን ትክክለኛውን ነገር ተናገረኩ እንጂ አላበድኩም፤ ንጉሥ አግሪጳ ያለ ነገር እውነት መሆኑን ያውቃል አለና ወደ ንጉሥ አግሪጳ ዘወር ብሎ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ነቢያትን ታምን የለምን እንደምታምናቸው እውቃለሁ አለው። ንጉሡ አግሪጳም ምንም እንኳን ሮማዊ ቢሆንም በአግዚአብሔር ቃል እንደሚያምን ጳውሎስ ያውቅ ነበር። ምናልባት ንጉሥ አግሪጳ ክርስቲያን መሆኑን ብቻ ነው የቀረው እውነቱን ተረድቷል። ክርስቲያን መሆኑን ባይጠላም ክርስቲያን ቢሆን የሚደርስበትን ነገር ያውቃል። ለሰዚህ ጳውሎስን በጥቂት ክርስቲያን ልታደርገኝ ትወዳለህ? አለው። ጳውሎስም “በጥቂት ቢሆንም ወይም በብዙ አንተ ብቻ አይደለህም ነገር ግን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ደግሞ ከእዚህ አስራት በቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ ወደ አግዚአብሔር አለምናለሁ” አለው። ዛሬም ብዙ ሰዎች እውነቱን ቢረዱም ነቀፋን በመፍራት ጌታን መከተል አይፈልጉም፤ ሰማቸው የሚጠፋ

ክብርና ዝናቸው የሚነካ ይመለሳቸዋል። “ለው ዓለሙን ሁሉ አትርፎ ራሱን ቢያጠፋ ወይም ቢያንድል ምን ይጠቅመዋል? በእኔና በቃሉ የሚያፍር ሁሉ፤ የለው ልጅ በክብሩ በአባቱና በቅዱሳን መላእክቱ ክብርም ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል።” ብሉ ጌታ ተናግሯል (ሉቃ 9:25-26)።

ክብርና ዝናን የሚወድ ለው የአሁኑን እንጂ የፋቂን አያይም። በዚህ ዓለም ያለው ነገር ጊዜያዊ ነው። የዚህ ዓለም ጊዜያዊ ነገር ለውን ሲገዛው ማየት እጅግ ያሳዝናል። “ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሣር ነው፤ ክብሩም ሁሉ እንደ ምድረ በጻ አበባ ነው። የእግዚአብሔር እስትንፋስ ይነፍሳበታልና ሣሩ ይደርቃል አበባውም ይረግፋል በእውነት ሕዝቡ ሣር ነው” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ኢሳ 40:6)። ለዚህ ዓለም ከንቱ ውዳሴ ብለው ጌታን ያልተቀበሉ ከእግዚአብሔር ተለይተው በዘላለም ጉለቁልና ሲቃጠሉ ማየት ምንኛ ያሳዝናል? እውነት እየገባቸው ለዚህ ዓለም አላፊና ጊዜያዊ ክብር ብለው ጌታን የማይቀበሉ ጸጸታቸው ምን ያህል የከፋ ይሆን።

2ኛ. ለሥጋ ፈቃድ መገዛት።

ለዎች ወደጌታ እንዳይመጡ የሚከለክላቸው ሁለተኛ ምክንያት ዓለምን መውደድ ነው። በዓለማዊ ስሜት የተያዘ ሰው ጌታ ኢየሱስ አዳኝ መሆኑን ቢረዳም ወስኖ ጌታን መከተል ይቸገራል። ክርስቶስን መቀበል ነፃነትን የሚያሳጣ ይመለለዋል። ክርስቶስ በነፃነት እንድንኖር ነፃ አወጣን እንጂ ነፃነት እያሳጣንም፤ እነዚህ የነፃነት ትርጉም የጠፋባቸው ናቸው (ገላ 5:1)። ነፃነት ማለት ያለግዳጅ መሆን ወይም የፈለግነውን ማድረግ መቻል ነው። በወንጌል የምናገኘው ነፃነት ያለግዳጅ እንድንኖር ያስችለናል።

ዓለምን ወደው ኃጢአትን የሚያደርጉ ሁሉ እውነተኛውን ነፃነት አግኝተው አይደለም። ኃጢአትን የሚያደርጉ ሁሉ ወደው አይደለም፤ የኃጢአት ኃይል ለለሚገዛቸው እየጠሉት እንኳን ያደርጉታል። መልካም ለማድረግ ፈቃደኛ ቢሆኑም መልካም ማድረግ ስለማይችሉ የሚጠሉትን ኃጢአት ይፈጽማሉ። የሚያስገድዳቸው በውለባቸው ያለው የኃጢአት ኃይል ነው። ከግዳጅ ወጥተው ነፃነት በማግኘት ለመኖር ቢፈልጉም የሚቻላቸው አይመለላቸውም። ለለዚህ ለተሸነፉበት ለዚያ ባሪያ ሆነው መኖርን ይመርጣሉ። ነፃ መውጣት ቢያምራቸውም በራሳቸው ነፃ መውጣት እንደማይችሉ ለለሚያውቁ አሁን

ላሸነፉቸው ኃጢአት ተገዝተው በሽምግልናቸው ጊዜ ነፃ ሊሆኑ የሚችሉ ይመለሳቸውና ያን ጊዜ ሃይማኖተኛ እሆናለሁ ብለው ያስባሉ። ለለዚህ አሁን እንደ ልባቸው መሆንን ይመርጣሉ።

ሃይማኖተኛ መሆን የሚቻለው ሥጋዊ ስሜት ሲገልፍ ሲሸመግል ይመለሳቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንዲህ ይላል “አንተ ገበዝ፤ በጉብዝናህ ደስ ይበልህ፤ በጉብዝናህም ወራት ልብህን ደስ ይበለው በልብህም መንገድ ዓይኖችህም በሚያዩት ሂደት ዳሩ ግን ለለዚህ ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ወደ ፍርድ እንዲያመጣህ እወቅ” (መዝ 11:9)። ሰው በልቡ የተመኘውን ሲያገኝ ለጊዜው ደስ ይለው ይሆናል። ሰው ጌታን ለመከተል ሲያስብ ደስ ያስኘውን ሁሉ እንዳይደርግ ነፃነት የሚያጣ ይመስለዋል። ደስ ያስኘውን ለማድረግ ክርስቶስን በኃለኛ ዘመኑ ለመከተል ሲያስብም ሚች መሆኑን በመዘንጋት ሊሆን ይችላል።

የሥጋ ፈቃድ መፈጸም ለጊዜው ደስታ አለው፤ ይሁን እንጂ በማግሥቱ ብርቱ ጸጸትን ያስከትላል። በጌታ የሚገኘው ሰላምና ደስታ ግን በዚህ ዓለምም ሆነ በሚመጣው ዓለም የማያቋርጥ ነው። በሥጋ ለንሆንና በእግዚአብሔር መንፈስ ለንሆን ያለውን ልዩነት በማንጸጸር ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ብሎ ጽፏል፡ “የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው እርሱም ዝሙት፤ ርኩሰት፤ መዳራት፤ ጣዖትን ማምለክ፤ ምዋርት፤ ጥል፤ ክርክር፤ ቅንዓት፤ ቁጣ፤ እድመኝነት፤ መለያየት፤ መናፍቅነት፤ ምቀኝነት፤ መግደል፤ ስካር፤ ዘፋኝነት እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ የእግዚአብሔርን መንግሥት እያወርሱም ይልና” (የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በጎነት፤ እምነት፤ የውሃት፤ ራስን መግዛት ነው” ይላል (ገላ 5:19-22)።

በሥጋ የዘፋት ጻላ የዘለአለም ፍርድን ያመጣል። ክርስቶስ ከዚህ ሁሉ ነፃ ሊያወጣን መጣ። በሥጋችን ያለውን የኃጢአት ኃይል ማሸነፍ አንችልም። ክርስቶስ ከእኛ ጋር ሊኖር ግን የጽድቅ ፍሬ ይሞላብናል። የኃጢአት ኃይል ሲሸነፍ የቀድሞ ሕይወት ያለውጥና አዲስ ፍጥረት እንሆናለን።

ክርስቶስን መከተል በሃይማኖት ሕግ መታለር የሚመስላቸው ብዙዎች ናቸው። ክርስቶስ ግን ከሕግ እሥራትና ከኃጢአት ኃይል ነፃ ሊያወጣን መጣ።

ሕግን ሊሰጠን ከሆነማ የብሱድ ኪዳን መቼ አነሰ። “ሕግ በመሴ ተሰጥቶ ነበርና ጸጋና እውነት በክርስቶስ ሆነ” (ዮሐ. 1:17)።

ሕግን በመፈጸም ማንም ሰው እንደማይጸድቅ እግዚአብሔር ሰላወቀ ጸጋን እናገኝ ዘንድ ክርስቶስን ላከው (ገላ. 2:16)። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚሰጠው በክርስቶስ ኢየሱስ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ ከጋጢአት ሕግና ከሞት ነፃ ያወጣልና (ሮሜ 8:1-2)። እንደዚሁም “ጋጢአት አይገዛችሁምና ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁምና” ይላል (ሮሜ 6:14)።

“ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁም” ሲል ከሕግ በታች አይደለንም፤ ያስኘንን ነገር ሁሉ ለመፈጸም ተፈቅዷል ማለት አይደለም። ስዚህ ምሳሌ የሚሆንን የውርንጫዋ ታሪክ ነው። ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ ተቀምጦባት የነበረችው ውርንጫ ታስራ የነበረው ስምንድን ነው? እንዳትጠፋ ለአውራ መብል እንዳትሆን ወይም በአካባቢው ያሰው ሰብል እንዳትጠፋ ነው። በጌታ ስትመረጥ ግን ከእስራቷ ተፈታች፤ የራሱ የክብር መቀመጫ ስለሆነችም ክርስቶስ ፈታት። ወደ ገመዱ ትመሰስ ይሆን? ያን ገመድ ለጊዜው በሕግ እንመሰለው፤ ክርስቶስ የሌለው ሰው እንዲሁ በሕግ የታሰረ ነው። ሕግ ለአመጸኞች እንጂ ለጸድቃን እንዳልተሰራ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (1ጢሞ. 1:8-11)።

የአሁያ ውርንጫ አውቃ ወደ ጋጣዋ በጊዜው የምትገባ ከሆነ መታሰር አያስፈልጋትም። በክርስቶስ ስንሆን በተመሳሳይ ሁኔታ በጸጋ የምንቀበለው መንፈስ ቅዱስ እንደ እግዚአብሔር ኃሳብ እንድንኖር ይመራናል፤ ያግዝናል (ዮሐ. 16:13)። “በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ሮሜ 8:14) እንደዚሁም “የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ሰው የእርሱ ወገን አይደለም” ይላል (ሮሜ 8:9)። ስለዚህ ክርስቶስ በእኛ በሚኖርበት ጊዜ ሕግ ከሚሰጠው በላይ መኖር ያስችላል። ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁም ማለት ይህ ነው። ስለዚህ አውቆ ስሚታዘዝ ሕግ አያስፈልገውም።

ለምሳሌ የብሱድ ኪዳን ሕግ “ባልንጀራህን እንደራሰህ ውደድ” ይላል (ዘሌ. 19:18)። ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው ትእዛዝ “እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ እንደ ወደድኳችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ” የሚል ነው (ዮሐ. 13:34)። ክርስቶስ እንዴት ነው የወደደን? የምንል

ነፍሱን አሳልፎ እስኪሰጥ ድረስ ወድናል (ዮሐ. 15:13)። የሕንሰ ደግሞ “እርሱ ስስ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና፤ በዚህ ፍቅርን እውቀናል፤ እኛም ስስ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል” ይላል (1ዮሐ. 3:16)።

እንግዲህ ከብሱድ ኪዳን ሕግና ከጌታ ትእዛዝ የትኛው የከበደ ነው? ያስተርጥር ጌታ የሰጠው ትእዛዝ ከባድ ነው። ታዲያ የብሱድ ኪዳን ሰዎች ሊፈጽሙ ያልቻሉትን ትእዛዝ እኛ የበለጠውን ትእዛዝ እንዴት ልንፈጽመው እንችላለን? ነገሩ እንደዚህ ነው። የብሱድ ኪዳን ሰዎች የተሰማቸው የተጸረ ሕግ ነው፤ ሕት ደግሞ መፈጸም ያስባቸውን ይንግራቸዋል እንጂ የሚረዳቸው እይደለም፤ ስእኛ ግን የተሰጠን ጸጋ ነው፤ ክርስቶስ እኛን እንደወደደን እርስ በርሳችን እንድንዋደድ በመንፈስ ቅዱስ ፍቅርን ሰጠን። ያ የተሰጠን ፍቅር በጸጋ ነው። ስለዚህ ስንቸገር እርስ በርሳችን ስመዋደድ እንችላለን። ስለዚህ ነገር በዝርዝር ወደ ፊት እናየዋለን፤ እሱን ግን ጌታን መከተል እሥራት ለሚመስላቸው ሰዎች የክርስትናን ሕይወት የምንኖረው በሚሰጠን ጸጋ እንደሆነ ለማመልከት ምሳሌ መጠቀሜ ነው።

ስለዚህ ወዳጄ ሆኖ ክርስቶስን ያልተቀበልክ ከሆንክ እርሱን መከተል የሃይማኖት እሥረኛ ያደርገኛል ብሰህ አታሰብክ ክርስቶስ ከእሥራት ይፈታሃል እንጂ አያስርህም። “እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔ እሳርፋችኋለሁ” ይላል ጌታ (ማቴ. 11:28)።

ክርስቶስን ብትቀበል በእመድ ፈንታ እክሊልን፤ በልቅሶ ፈንታ የደስታን ዘይት፤ በሃዘን ፈንታ የምስጋናን መንጥጥጥ ትሰብሳብህ፤ በጨለማ ፈንታ ብርሃን ያበራልሃል (ኢሳ. 61:3፤ ዮሐ. 8:12፤ 12:44) የቴን ትመርጣለህ? ከእክሊል ያልቅ አመድን፤ ከብርሃን ያልቅ ጨለማን፤ ከደስታ ዘይት ያልቅ ስቅሶን፤ ከምስጋና መንጥጥ ያልቅ ሃዘንን መልበስ ትፈልጋለህ? ዓለምን ብትመርጥ ዓለም የምትስጥህ ይህንን ነው። እንተ ግን ጌታ ፍጡን ወደ ክርስቶስ ባረውኑ ና፤ እርሱም ያበራልሃል። እንተም በወንዝ ዳር እንደተተከስኹ ፍሬዋንም በየጊዜው እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደማይረገፍ ዛፍ ትሆናለህ፤ የምትወራው ሁሉ ይከናወንልሃል (መዝ. 1:3፤ ኤር. 17:7-8)።

3ኛ. በክርስቶስ ብቻ ሳይሆን በሌሎች መንገዶችም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይቻላል ብሎ ማመን። ብዙ ሰዎች በሁለተኛ ደረጃ ላይ እንዳሉ የሚቀሩበት ሦስተኛ ምክንያት ወደ እግዚአብሔር መምጫው መንገድ ክርስቶስ ብቻ ሳይሆን ጸድቃን፣ ሰማዕታትና ቅዱሳን መላእክትም ያቀርቡናል ብለው በማመናቸው ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን “እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም” ብሏል (ዮሐ. 14:6)። ሰራስ ምታት ብዙ ፍቱን መድኃኒት ማማረጥ ይቻላል፤ ስለዚህ የመረጥነውን ወይም በቅርባችን የምናገኘውን መውሰድ እንችላለን። አንዱ ካላሻለን ሌላውን መቀየር እንችላለን።

ለነፍሳችን ደንገንነት ግን እማራጭ የለንም፤ ያለን ምርጫ አንድ ነው፤ እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ጸድቃንና መላእክት ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርቡን የሚችሉ ከሆነ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ ማለት ነው፤ ደግሞም ቅዱሳን መላእክት ጸድቃንና ሰማዕታት ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርቡን የሚችሉ ከሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ከእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ለምን አለ? እንግዲህስ ክርስቶስ ዋሽቶናል ማለት ነውን? ወይም ይህን የሚያስተምሩን ተሳስተዋልን? በዚህ ነገር ከሁለት እንዳቸው ትክክል ሊሆኑ ይችላሉ ብለን እንኳ ልናስብ አይገባንም። ምክንያቱም ጌታችንን ከሰዎች ጋር ማነጻጸር ይሆናልና፤ ነገር ግን ስው ሁሉ ሃሰተኛ ቢሆን እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ተብሎ ተጽፏል (ሮሜ 3:4)።

ስለ ቅዱሳን ሰዎች ከሆነ ከሞቱ በኋላ በሕይወት ለሚኖሩት ሰዎች ሊማልዱም ሆነ ሊያገለግሉ እንደሚችሉ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተጽፎ አናገኝም። በእርግጥ በሥጋ ያሉ ቅዱሳን በሥጋ ላሉ ወገኖቻቸው ሊጸልዩና ሊማልዱ ይችላሉ (ዮሐ. 5:16፣ 2ቆሮ. 5:18-20፣ ሮሜ 8:26-27)። ነገር ግን ሙታን ለሕያዋን ሊማልዱ ይችላሉ ማለት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር መጋጨት ይሆናል። በሕይወት ላሉ የክህነት አገልግሎት የነበራቸው እንኳ ከሞቱ በኋላ ይህ አገልግሎታቸው አይሠራም። የብሉይ ኪዳን ካህናት አንዱ አገልግሎታቸው ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ማቅረብ ነበር። ከሞቱ በኋላ ይህ አገልግሎታቸው ይቋረጣል። አሁን ግን በአዲስ ኪዳን ክህነቱ የማይለወጥ ለዘላለም የሚኖር ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ አለን፤ እርሱም እግዚአብሔር የላከው ሰለሆነ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ያድናቸዋል። “እነርሱም እንዳይኖሩ ሞት ስለከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው።

እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ሰለሆነ፤ የማይለወጥ ክህነት አለው። ስለ እነርሱም (ስለ ሰዎች) ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና፤ ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ልጽሞ ሊያድናቸው ይችላል” ተብሎ ተጽፏል (ዕብ. 7:23-25)።

ቅዱሳን ሰዎች ከሞቱ በኋላ በሥጋ ላሉ የሚማልዱ ቢሆን ኖሮ የክርስቶስ ክህነት ባላስፈለገ ነበር፤ የብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህናት ከሞቱ በኋላ እገልግሎታቸውን መቀጠል በተቻላቸው ነበር። ነገር ግን እኛ በእጸድ-ሥጋ ያለነው በእጸድ-ነፍስ ያሉት እንዴት እንደሚኖሩ እንደማናውቅ ሁሉ እግዚአብሔር ፈቅዶና ወደ ካልገለጸላቸው በስተቀር እነርሱም በራሳቸው ብቃት በሥጋ ስላለን ሰዎች ሁኔታ ምንም የሚያውቁት ነገር የለም፤ በዘመናት ውስጥ በምድር የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ የሚያውቁ ከሆነ እንደ እግዚአብሔር ሆኑ ማለት ነው። በምድር ላይ ያሉትን ሰዎች ሁሉ የሚያውቁ ከሆነ ደግሞ አማልዱን ብለው የሚማጽኑአቸው ሰዎች በከንቱ ይክመዋል ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ደም ሳይፈስ ሥርየት የለም ይላል (ዕብ. 9:22)። ታዲያ ከመላእክት ለሰው ልጆች ደህንነት ደማቸውን ያፈሰሱ እነማን ናቸው? የእግዚአብሔር ቃል ያለ ደም ሥርየት የለም ካለ መላእክት ወይም ጸድቃን ሰማዕታት የማንን ደም ይዘው ነው የኃጢአት ሥርየት የሚያስገኙልን? ወይስ ፍጹምና ጸድቅ የሆነውን እምላክ ቃሉን ማስቀየር ይችላሉ? ነገር ግን ክርስቶስ በደሙ የኃጢአት ሥርየት እናገኝ ዘንድ በመስቀል ላይ ደሙን አፈሰስ። የኃጢአት ስርየት አግኝተን የዘላለም ሕይወት ለመቀበል ብንፈልግ ያለን አማራጭ ይህ ብቻ ነው። ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበን ሌላ አቋራጭ መንገድ የለም። ይህንን አንቀበልም ብንል የሚጠብቀን የእግዚአብሔር ፍርድ ነው። ለጌታችንም ለኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል (2ተሰ. 1:8)። ባላቱን ሰዎች ላይ ብናመከኝ የሚያሻሽልልን ነገር አይኖርም። ቃሉ ተሰጥቶናልና፤ ቃሉን ባንቀበል የሰዎችን ሥርዓትና ትምህርት ከእግዚአብሔር ቃል ያልቅ አስበልጠን በማየታችን የባለ ፍርድ ይጠብቀናል።

ደግሞም ጸድቃንና መላእክት ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡን ከሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቀራንዮ መስቀል ላይ መከራን መቀበል ለምን እስፈለገው? እንዲህ ከሆነ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ ማለት ነው። ስለ መላእክትም ብናስብ እንደዚሁ ነው።

መላእክት ሊደኑ ሰላላቸው ሰዎች ለማግዘ ከእግዚአብሔር የሚላኩ መልአክተኞች ናቸው (ዕብ. 1:14)። ሌላው ቀርቶ እግዚአብሔር ካልላካቸው በሰተቀር ጸሎታችንን ለምተው በራሳቸው ፈቃድ ሊያግዙንና ሊረዱን ወደ እኛ ሊመጡ አይችሉም።

መላእክት እንዲያውም በበቀል የተሞሉ ናቸው፤ ኃጢአተኞችን መበቀል እንጂ ሰለ ኃጢአተኞች መማለድ አይችሉም። ለምሳሌ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እሳችኋለሁና” አለ (ማቴ. 18:10)። ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ሲጠቃ መላእክቶቻቸው የእግዚአብሔርን ፊት የሚያይቱ ለምንድን ነው? መልሱ አጭር ነው፤ የእርሱ ከሆኑት ቅዱሳን አንዱ ሲጠቃ ሊያዩ ለመበቀል እግዚአብሔርን ፈቃድ መጠየቃቸው ነው እንጂ ምህረት ለመለመን አይደለም። ያማልዱናል ብለው የሚያምኑትን እንኳን ሳይቀር በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያመጹትን ለመቅጣት እግዚአብሔር ወደ እዚህ ዓለም እነርሱን የሚልክበት ጊዜ አለ። እግዚአብሔር በኖርድ ቀን አመጸኞችን ለመበቀል ወደዚህ ዓለም የሚልከው መላእክትን ነው። “በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጸድቃን መካከል ይለዩአቸዋል፤ ወደ እኩን እሳትም ይጥሏቸዋል በዚያ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል” (ማቴ. 13:49)።

በተጨማሪም “ሰለሚያሰቷችሁ ሰዎች ይህን ጽፈላችኋለሁ። እናንተስ ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅባት በእናንተ ይኖራል። ማንም ሊያስተምራችሁ አያስፈልጋችሁም፤ ነገር ግን የእርሱ ቅባት ሰለ ሁሉ እንዲያስተምራችሁ እውነተኛም እንደሆነ ውሸትም እንዳልሆነ እናንተም እንዳሰተማራችሁ በእርሱ ኑሩ” ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (1ዮሐ. 2:26-27)።

እንግዲህ ይህ ስለማነው የሚናገረው? በመላእክትና በጸድቃን ሰማዕታት ስለሚታመኑ ነው? አይደለም በኢየሱስ ክርስቶስ ስለሚታመኑት ነው እንጂ “ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ በሚታመን ሁሉ እግዚአብሔር በእርሱ ይኖራል እርሱም በእግዚአብሔር ይኖራል” ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (1ዮሐ. 4:15)። እግዚአብሔር በእኔ መኖሩን አላውቅም የሚል ሰው ቢኖር ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያልታረቀ ሊሆን ይችላል።

በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የማይታመን ገና በኃጢአት አለ ማለት ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር ባልተቀደሰ ሕይወት ውስጥ እያገለጸምን እግዚአብሔር በእርሱ ሊኖርበት አይችልም።

ሐዋርያው ጳውሎስ “ከሰበክነላችሁ ጠንጌል የሚለይ ጠንጌልን በሰበክነላችሁ የተረገመ ይሁን” ይላል (ገላ. 1:8)። ሐዋርያት የሰበኩት ጠንጌል ምን ዓይነት ነው? በመጀመሪያ “ጠንጌል” የሚለው ቃል ምን ማለት ነው? ብንል። ጠንጌል ማለት የምሥራች ማለት ነው። ይህ የምሥራች ምንድን ነው? ይህ የምሥራች ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት ከድንግል ማርያም ስለመወለዱ፤ ለዓለም ሁሉ ኃጢአት በቀራኒዮ መስቀል ላይ ያመን ማኖሱ፤ መሞቱና በሃሰተኛው ቀን መነሳቱን በእርሱ የሚያምን ሁሉ የኃጢአት ሥርየት ማግኘት መቻሉን ማብሰር ነው። ስለዚህ ኃጢአተኞችን ለማዳን ወደዚህ ዓለም የመጣውን ኢየሱስ ክርስቶስን ትቶ የተለየ ጠንጌል የሚለብክ ሐዋርያው ጳውሎስ “የተረገመ ይሁን” እንዳለ የተረገመ ይሆናል።

ክርስቶስ ኢየሱስም ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ጠንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ ብሎ በሐዋርያት እጅ የላከው የዘላለም ጠንጌል ይህ ነው (ማር. 16:15)። ሐዋርያትም ከጌታ ተቀብለው የሰበኩት ጠንጌል “መዳን በሌላ በማንም” የለም እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለም” ብለው ነው (ሐዋ. 4:12)። በተጨማሪም “እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል ይኸውም የመዳኖችሁን ጠንጌል ለምታችሁ፤ ደግሞም በክርስቶስ እምናችሁ በተሰፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ” ይላል (ኤፌ. 1:13)። ሐዋርያት ከኢየሱስ ክርስቶስ የተቀበሉትና የሰበኩት ጠንጌል “ኃጢአተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል የታመነና ሁሉ እንዲቀበሉት የተገባ ነው” የሚል ነው (1ብላሞ. 1:15)።

እንዳንዶች ተነስተው ይህን የመዳን ጠንጌል ቢያጣምሙና ቢያስተምሩም የዘላለም ፍርድ እንደሚጠብቃቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “ብዙዎች ለክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ሆነው ይመላለሳሉና ብዙ ጊዜ ሰለ እነርሱ አልጓችሁ አሁንም እንኳን እያለቀሱ እላለሁ። መጨረሻቸው ጥፋት ነው፤ ሆኖቸው አምላካቸው ነው፤ ክብራቸው በነውራቸው ነው፤ አሳባቸው ምድራዊ ነው” ይላል (ፊልጵ. 3:18-19)። በሌላ ሥፍራ ደግሞ “እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ክደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ

እየሳቡ የሚያጠፋ ኑፋቱን እሾልክው ያገባሉ። ብዙዎችም በመዳራታቸው ይከተሏቸዋል በእነርሱም ጠንቅ የአውነት መንገድ ይሰደባል። ገንዘብንም በመመኘት በተፈጠረ ነገር ይረቡባችኋል፤ ፍርዳቸውም ከጥንት ጀምሮ አይዘገይም ጥፋታቸውም አያንቀላፋም። ይላል (2ኛ. 2:1-3)። እንደገናም በሮሜ 1:18 “እውነትን በዓመፃ በሚክለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነታቸውና በዓመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጣልና” ተብሎ ተፅፏል።

፩

ይህ ጥፋት ለእነርሱ ብቻ ሳይሆን ለመዳን የሚያበቃቸውን የአውነት ቃል እየሰሙ የማይቀበሉትንም ይመለከታል። እውነትን እናምንም ብለው በውሸት ቃል የሚደሰቱትን ሁሉ ወደ ፍርድ እንዲያመጣቸው እግዚአብሔር የሰህተትን መንፈስ እንደሚልክባቸው በግልጽ ተጽፏል። “ስለዚህም ምክንያት በእውነት ያላመኑ ነገር ግን በዓመፅ ደስ ይላቸው የነበሩ ሁሉ ፍርድን እንዲቀበሉ፤ ሐሰትን ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር የሰህተትን አሠራር ይልክባቸዋል” (2ተ. 2:11-12)።

ስለዚህ እንባቢ ሆይ፡ እስቲ ለአንድ አፍታ ቆም ብለህ አስብ፤ ወደ ክርስቶስ ያልመጣህ ከሆነ እንዳትመጣ የያዘህ የቱ ነው? እንደጥላ የሚያልፈው የዚህ ዓለም ክብርና ዝና ነውን? ወይስ የጥቂት ቀን ደስታ ይሆን? ወይስ ከክርስቶስ ሌላ መንገድ እላ ብለህ አስበሃል? ክርስቶስ ሞቶልሃል። ወደ እርሱ ና፤ በክርስቶስ ብትታመንና ኃጢአትህን ብትናዘዝ ኃጢአትህን ሁሉ ይቅር ሊልህ እግዚአብሔር የታመነ አምላክ ነው። ይህን ልታደርግ ብትፈልግ መንፈስ ቅዱስ ያግዝሃል። የማንንም አርዳታ ሳትጠይቅ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር ጸጋ ዙፋን በእምነት ቅረብና ኃጢአትህን ተናዘዝ፤ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአትህ መንጸትህን ሳትጠራጠር በፍጹም ልብህ አምነህ ተቀበል፤ ከዚያም ደምጽህን ክፍ አድርግና እግዚአብሔርን አመስግነው፤ ሸክምህ ቀልሎ ታገኘዋለህ።

ጊዜ ቆሞ አይጠብቅህም፤ ዛሬ ከእግዚአብሔር ጋር ብትታረቅ ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ታድራለህ (መዝ. 91:1)። ከእንግዲህ ለኃጢአት አትኑር፤ ያሰፈው ይበቃሃል። ክርስቶስ ኃጢአትህን ሽሮ ነፃ ሊያወጣህ አጠገብህ ነው። ከጨለማ ወደ ሚደነቅ ብርሃን ሊያመጣህ ያንተን ምላሽ ይጠብቃል።

በጫንቃህ ላይ ሸክም ላይሰማህ ይችላል፤ ነገር ግን ክርስቶስ ሲያስርፍህ የኃጢአት ክምር በላይህ ተጭኖ እንደነበረ በራስህ ትመስክራለህ። ምናልባት የኃጢአት ባሪያ መሆንህን አታውቅ ይሆናል፤ ክርስቶስ ነፃ ሊያወጣህ ያን ጊዜ የኃጢአት ባሪያ እንደነበርክ ሰሚገባ ትገነዘባለህ (ዮሐ. 8:31-36)። ምናልባት በጨለማ ውስጥ መሆንህን አታውቅ ይሆናል፤ ክርስቶስ ሲያበራልህ ጨለማ ውጤህ ወደ ሞት ስትነዳ እንደነበር መመስከር ትጀምራለህ (1ኛ. 2:9)።

ወደሱ ለመጣ ለነፍሱ ጥማት ክርስቶስ የሕይወትን ውሃ ከውስጡ ያፈልቃል። ከዛ በኋላ ከቆውንም አይጠማም (ዮሐ. 4:13-14)፤ ከቆውንም አይራብም፤ ክርስቶስ የሕይወት እንጀራ ይሆነዋልና (ዮሐ. 6:35)። ከእግዚአብሔር ጋር በክርስቶስ የታረቀ አዲስ ፍጥረት መሆኑን ያያል፤ የመፈጠሩም ትርጉም ይገባዋል (2ኛ. 5:17)። ሃላፊና ጠፊ በሆነ በዚህ ዓለም ሃሳብ መባዘን ቀርቶ እግዚአብሔር ወዳዘጋጀው የዘላለም እረፍት ይገባል (መዝ. 46:10 ፤ ዕብ. 4:9-10)። ከዚያም ከሰማያዊ ጥሪ ተካፋይ መሆኑን እውቆ፤ በሕይወቱ አዲስ ምዕራፍ እንደተከፈተ እይቶ፤ በአዲስ ተስፋ ተሞልቶ መኖር ይጀምራል። የክብር ተስፋ ክርስቶስ በሱ ስለሚኖር ይህ ሁሉ ተስፋ ባዶ አለመሆኑን በራሱ ያውቃል (ቆላ. 1:26-27)።

II. ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቁን እርምጃዎች

1. በሥጋ ከአይዘድ የተወለደ ሁሉ አይዘዳዊ ነው፤ ከክርስቲያን የተወለደ ሁሉ ክርስቲያን ሊሆን የማይችልበት ምክንያት ምንድን ነው?
2. ዓለማዊ ኑሮ እየኖሩ ክርስቲያን ነን ለሚሉ ምን መልስ ትሰጣለህ?
3. እግዚአብሔር ያዘጋጀውን የመዳን መንገድ እስመቀበል ምን ያስከትላል?
4. ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ለመጀመሪያ ጊዜ ስትሰማ ቶሎ እርምጃ እንዳትወስድ እንተን ያገደህ ነገር ምን ነበር?
5. ብዙ ሰዎች ዳግም ልደት ሳያገኙ እራሳቸውን እንደ ክርስቲያን ይቆጥራሉ፤ ምክንያቱ ምንድን ነው? ተወያይበት።
6. ክርስቶስ እዳኝ መሆኑን ዘማወቅ አልፎ ዳግም ለመወለድና ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቃ ምስጢር መንድን ነው? ተወያይበት።
7. ብዙ ሰዎች ክርስቶስ ስለ ኃጢአተኞች በመስቀል ላይ ደሙን ማፍሰሱንና በደሙ የኃጢአት ሥርየት እንደሚገኝ እያወቁ የመላእክትንና የፃድቃን አማላጅነት ስምን ይፈልጋሉ? ተወያይበት።
8. አንድ ሰው ክርስቲያን ከመባል አልፎ ክርስቲያን መሆኑ በምን ይታወቃል? (ማቴ. 7:17-18) ተወያይበት።
9. ብዙ ወጣቶች ክርስቲያን መሆን ነፃነት ያሳጣል ብለው ያስባሉ፤ ከወንጌል ያልተረፉት ነገር ምንድን ነው? (ገላ. 5:1)።
10. በሮሜ. 6:14 ላይ "ከእኔ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁምና" ሲል ምን ማለቱ ነው?
11. በጸድቃንና በመላእክት አማላጅነት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ቢቻል ኖሮ ክርስቶስ ከእኔ በስተቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ማለቱን እንዴት ታየዋለህ?
12. መላእክትና ጸድቃን ከእግዚአብሔር ጋር ሊያማልዱን የሚችሉ ቢሆን ኖሮ የክርስቶስ በመስቀል መሞት ምን ትርጉም ይኖረዋል?
13. የክርስቶስ በመስቀል ላይ መሞት ምስጢሩ ምንድን ነው?
14. መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ሳይፈስ ሥርየት የለም ይላል (ዕብ. 9:22)። በክርስቶስ ይህ የኃጢአት ሥርየት ከተገኘ የጸድቃንና የመላእክት አማላጅነት ስምን አስፈላጊ?
15. እግዚአብሔር በፍርድ ቀን ወደዚህ ዓለም የሚልካቸው መላእክትን ነው፤ መላእክት የማልዳናል የሚሉትን ሰዎች የሚያልፏቸው ይመስልሃል? ስምን?

III. ክርስቲያን ስንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ

ክርስቲያን የምንሆነው ንስህ ገብተን፤ ክርስቶስ ኢየሱስን እንደግል አዳኞችን አድርገን ስንቀበልና ዳግም ስንወለድ መሆኑን ቀደም ብለን አይተናል። በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ከቀድሞ የተለየ መልክ ይኖረናል። በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘውን ሥፍራ ለማየት የሚያስችሉን መጽሐፍ ቅዱስና መንፈስ ቅዱስ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ የእምነት መመሪያችን ሲሆን መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ስላመነው ቃል ዘውስጣችን የሚመሰክርልንና ወደ እውነት የሚመራን ነው (1ዮሐ. 14:25-26፤ 1ዮሐ. 16:12-15፤ 1ዮሐ. 2:20-26)። በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘውን አቋም ማወቃችን በፈተናና በችግር ውስጥ ፀንተን ለመቆም ያስችለናል። ስለዚህ ዳግም ስንወለድ በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው አቋም ከዚህ በመቀጠል በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተመስርተን ከሕይወታችን ጋር እያመሳከርን እናያለን።

1. በእግዚአብሔር ፊት ጸድቀን መቆም

ከቃሉ ትርጉም ብንነሳ መጽደቅ ማለት ቅዱስና ጸድቅ በሆነ አምላክ ፊት ተቀባይነት ማግኘት ማለት ነው። ኃጢአተኛ የሆነ የሰው ልጅ ፍጹም ጸድቅና ቅዱስ በሆነ አምላክ ፊት እንዴት ተቀባይነት ሊያገኝ ይችላል? ይህን ጥያቄ ከመመለሳችን በፊት ስውን በእግዚአብሔር ፊት እንዳይቆም ስለሚከለክለው ኃጢአት ግንዛቤ እንዲኖረን ማየት ያስፈልጋል።

ሰው ኃጢአትን በሁለት መንገድ ይለማመዳል፤ አንደኛው መንገድ ኃጢአትንና ድካምን ከእዳም በመውረስ ነው። "ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኃጢአትም ሞት፤ እንዲሁም ሁሉ ኃጢአትን ሰላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ" ይላል (ሮሜ 5:12)። ሁለተኛው መንገድ ሰው ከተወለደ ጀምሮ ዝንባሌው ሁሉ ክፉ ማድረግ ስለሆነ ኃጢአትን በልምምድ ያገኘዋል። "የሰው ልብ ኃሳብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ክፉ ነውና" (ዘፍ. 8:21) ስለዚህ ልዩነት ሳይኖር የአዳም ዘር ሁሉ ኃጢአተኛ ነው፤ የኃጢአት ደመወዝ ደግሞ ሞት ነው (ሮሜ 6:23)። ስለዚህ ማንም ለው ከኃጢአት ነፃ ነኝ ብሎ ራሱን ገለልተኛ ማድረግ አይችልም።

ከእግዚአብሔር ቁጣ ድንን የዘላለምን ሕይወት እንዲያው እናገኝ ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ላከልን፤ ምንም እንኳን

ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ብንሆን እግዚአብሔር ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሳ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ሁሉ ይጻድቅ ዘንድ ክርስቶስን ቤዛ አድርጎ ሰጠን። ለሰዚህ ከእርሱ የተነሳ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነትን እናገኛለን ማለት ነው።

እግዚአብሔር ጻድቅ ነው ለንል ፍርዱ ትክክል እንደሆነ ያመለክታል። ኃጢአተኛን ያለ ቅጣት አይተውም፤ ትእዛዙን ለሚጠብቁ ዋጋን ይከፍላል። ስለዚህ ኃጢአተኛን ባይቀጣ ወይም ትእዛዙን ለጠበቀ ዋጋ ባይከፍል የእግዚአብሔር ጽድቅ ይካነፋል። ለሰዚህ እኛ ልንቀበለው የነበረውን ቅጣት ክርስቶስ ተቀብሎ እኛ ነጻ ወጣን፤ በሮሜ 5:8 ላይ “ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቱአልና” ይላል። ስለሆነም እግዚአብሔር ስለ ክርስቶስ ሲል ይቅር እለን (ኤፌ. 4:32)።

ይህንን ሁኔታ ግልጽ የሚያደርግልን አንድ አጭር ታሪክ እንመልከት። በአንድ አገር ይኖር የነበረ ቅንና የማያዳላ ዳኛ ነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን ልጁ ወንጀል ሠራና ፍርድ ይቀበል ዘንድ የራሱ አባት ወደሚፈርድበት ፍርድ ቤት ተወለደ፤ ዳኛውም ወንጀሉን የለራው የራሱ ልጅ እንደሆነ ከመረመረ በኋላ እንደ ሕገ መሠረት የሞት ፍርድ ይፈረድበታል በማለት የፍርዱን ሃሳብ አዘጋጀ። ከዚያም በሕዝቡ ፊት ቆሞ የፍርዱን ቃል ካነበበ በኋላ የዚህ ወንጀለኛ ልጅ አባት እኔ ስለሆንኩ በልጄ ፈንታ የወንጀሉን ቅጣት እኔ አቀበላለሁ፤ ወንጀለኛ የሆነው ልጄም ነፃ ይወጣል ብሎ በልጁ ፈንታ ሞተ።

ክርስቶስም እንዲሁ ነው ያደረገው፤ በኃጢአታችን ምክንያት ሊፈረድብን የሚገባንን እኛን ነፃ ለማውጣት ሲል ስለ ኃጢአታችን ሞተ። “ክርስቶስ ደግሞ ወደ እግዚአብሔር እንዲያቀርብን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለ አመፀኞች አንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ሞቱአልና” (1ኤ፲. 3:18)፤ ለሰዚህም በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የማያምን አሁንም ቢሆን የእግዚአብሔር ቁጣ ይጠብቀዋል (ዮሐ. 3:36)። ከዚህ በኋላ ሰዎች የሚፈረድባቸው በኃጢአታቸው ምክንያት ሳይሆን የእግዚአብሔርን ምህረት ባለመቀበላቸው እንደሆነ ሌላ የለማሁት የድሮ ታሪክ ጥሩ ምሳሌ ይሆናል።

በአንድ ቀበሌ የሚኖር ጥሩ ምግባር ያለው ወጣት ልጅ ነበር፤ በአንድ ወቅት ከጓደኛው ጋር ሲጫወት በድንገት ጓደኛውን

ገደለው። በዚህ ምክንያት ፍርድ ቤት ቀርቦ የሞት ፍርድ በለቅላት እንዲቀጣ ተፈረደበት። የአካባቢው ሕዝብ ይህን ወጣት በጥሩ ምግባሩ ያውቁት ስለ ነበር ለአገራቸው ይህ ወጣት ልጅ ምህረት እንዲያገኝ በየአቅጣጫው ደብዳቤ ጻፉለት፤ የአገረ ገዥውም ጠረጴዛ በደብዳቤ ተሞልቶ ነበር። በዚህ ምክንያት አገረ ገዥው ለዚህ ወጣት ልጅ ምህረት ሊያደርግለት ወደ የምህረት ደብዳቤ ጻፈና ወደ ወህኒ ቤት ሄደ። አገረ ገዥውም ወህኒ ቤት ሲሄድ የቄስ ልብስ ለብሶ ነበር። እንደደረሰም ይህን ወጣት ልጅ ለማነጋገር ዘበኛውን ላከበት፤ ወጣቱ ልጅ ግን አገረ ገዥውን ሲያየው ቁለ መስለውና ሊያነጋግረው አልፈቀደም። አገረ ገዥውም የሚጠቅምህን ነገር ይገባ መጥቻለሁና አንድ ጊዜ አነጋግረኝ ይለዋል፤ ደጋግሞ ቢልክበት ወጣቱ ልጅ እኔ ሃይማኖቴን እቤት ትቻለሁ ብለዚህ ላነጋግርህ አልፈልግም ይለዋል። በዚህም ምክንያት አገረ ገዥው እያዘነ ተመልሶ ሄደ። ነገር ግን ዘበኛው ወደዚህ ወጣት መጥቶ ዛሬ አገረ ገዥው ሊያነጋግርህ ሲፈልግ ለምን አምቢ አልከው ይለዋል፤ ወጣቱም ልጅ ይደነግጥና አገረ ገዥው ነው እንዴ? አለ፤ ዘበኛውም አምን አገረ ገዥው እርሱ ነው እንዲያውም የምህረት ደብዳቤ ይዞልህ ነበር የመጣው አለው። ወጣቱም ልጅ በዚህን ጊዜ እጅግ ምርር ብሎ አለቀለ፤ በኋላም እለክራብኖና ወረቀት ዘበኛውን ለምኖ ለአገረ ገዥው “ከቡር አገረ ገዥ ሆይ አገረ ገዥ መሆንዎን ባለማወቁ ነውና እባክዎን ምህረት አድርጉልኝ ብሎ ጻፈ። አገረ ገዥውም ደብዳቤውን ካነበበ በኋላ በለተጀርባው ለሰዚህ ጉዳይ ሁለተኛ አይመለከተኝም ብሎ ጽፎ ተወው። ያም ወጣት የሚለቀልበት ቀን ደረሰና ወደ ለቅላት ቦታ ተወለደ፤ እንደደረሰ ብዙ ሕዝብ ተሰብለዋል በለነበር ከመስቀሉ በፊት ለሕዝቡ እንዲህ አለ፡ “እናንተ ዛሬ የእኔን መለቀል ለማየት የመጣችሁ ሁሉ በሙኝ፤ ዛሬ የምስቀለው በፈጸምኩት ወንጀል አይደለም፤ አገረ ገዥው ምህረት አድርጎልኝ ሳለ ምህረቱን አልቀበል ሰላልኩ ነው” አለ።

የእግዚአብሔርን ምህረት የማይቀበሉ ሁሉ የሚፈረድባቸው በተመሳሳይ መንገድ ነው። “በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል” ተብሎ ተፅፏል (ዮሐ. 3:17)። ለሰዚህም ሰው የሚፈረድበት በኃጢአቱ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ምህረት ለመቀበል ባለመፍቀዱ ነው ማለት ይቻላል።

በሰላም መጽደቃችን በናሰብ አንድኛ፡- ከእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ መጽደቃችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰላም መከራን በመቀበሉ እንደሆነ ልናውቅ ይገባናል፡፡ ሁለተኛ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት አግኝተን በፊቱ መቆም የምንችለው የክርስቶስን ጽድቅ በመልበሳችን እንደሆነ መገንዘብ ይኖርብናል፡፡ ይህ ባይሆን ኖሮ በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ እንችልም፡፡

ክርስቶስ ወደ እርሱ በመጣን ጊዜ የእርሱን ጽድቅ አልብሶን ወደ አባቱ አቅርቦናል፤ እርሱ ደግሞ በሰላም እንደ ኃጢአተኛ ተቆጥሮ በመስቀል ላይ ውሏል፡፡ “እኛ በእርሱ ላይ የእግዚአብሔር ጽድቅ እንደሆነ ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን በሰላም ኃጢአት እደረገው” ይላል (2ቆሮ. 5:21)፡፡ እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱስ “ክርስቶስን ለብሳችሁታል” ይላል (ገላ. 3:27፤ ሮሜ 13:14)፡፡ ለሰዚህ ሁላችን ወደ እግዚአብሔር መቅረብና በፊቱ መቆም የቻልነው በክርስቶስ ኢየሱስ የጽድቅ ሥራ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (ኤፌ. 2:18)፡፡

ማንም ሰው በራሱ መልካም ሥራ ጸድቅና ቅዱስ በሆነ በእግዚአብሔር ፊት መቆም እንደማይችል ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- “ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን፡- ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ በለማደገድ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ አምነናል” (ገላ. 2:16)፡፡ በሌላ ሥፍራ ደግሞ “... ይህም የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በለማደገድ ነው ይላል (ሮሜ 3:20)፡፡

ለሰዎችም አንድ ሰው ጌታን ጽድቁም፣ ቅድስናዬም፣ ቤዛዬም ነው ብሎ ሲታመንበት ቀስ በቀስ ሳይሆን ወዲያውኑ ኃጢአተኛነቱ ይቀርና ከእግዚአብሔር ጋር ታርቆ ጸድቅ ሆኖ በእግዚአብሔር ፊት መቆም ይችላል፡፡ እንግዲህ ክርስቶስን መምለል ማለት ባዎቶ ይበ ነው፡፡ “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ያለውን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበረና በደላቸውን አደቆጥሮባቸውም” ሲል ጨርሶ ኃጢአት ለርተው እንደማያውቁ አድርጎ ያያቸዋል ማለት ነው፡፡ በዚህም ምክንያት በዕብ. 8:12 ላይ እንደምናየው “ዓመፃቸውን እምራቸዋለሁና፡ ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላስብም” ይላል፡፡

ለእኛ ለኃጢአተኞች ከእግዚአብሔር ምህረት የበለጠ የሚያስፈልገን ምን ሌላ ነገር ሊኖር ይችላል? እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር በማለት ብቻ አላበቃም፤ የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ጽድቅ አልብሶን በፊቱ ሊያቆመን ወደደ፤ ክብርና ምስጋና ከዘላለም እስከ ዘላለም ለእርሱ ይሁን፡፡

2. የልጅነት ሥልጣን መቀበል

“የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደለጠን እዩ እንዲሁም ነን” (1ዮሐ. 3:1)፡፡ ኃጢአተኞች የነበርነውን የሰው ልጆች እግዚአብሔር የራሱ ልጆች እንድንሆን ማድረግ የሚያስገርም ነው፡፡

“ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑ ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ለጣቸው፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም” (ዮሐ. 1:12-13)፡፡ ይህ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን የዝምድና ሥፍራ የሚያሳየን ነው፡፡ እግዚአብሔር ልጆቹ ያደረገን በሕግ ሳይሆን ከመንፈስ ቅዱስ ዳግም በመወለዳችን ነው፡፡

እንደ ሰው የልጅነት መብት በሁለት መንገድ ሲያገኝ ይችላል፤ አንደኛው መንገድ በሥጋ በመወለድ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ማደጎ ተደርጎ (Adopt) በመወሰድ በሕግ የሚደረግ ልጅነት ነው፡፡ በማደጎነት የልጅነት መብት ያገኘ ሰው በእርሱና በአባቱ መካከል በሕግ የተከናወነ የአባትና የልጅ ዝምድና ይፈጠራል፡፡ እንደ ሕጉም ማደጎ ተደርጎ የተወለደው ልጅ ማደጎ አድርጎ በወሰደው ሰው ስም የመጠራትና የወራሽነት መብት ይኖረዋል፡፡

ይህን የግሪኮችንና የሮማውያንን የማደጎነት ባህል ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ምሳሌ አድርጎ ተጠቅሞበታል (ሮሜ 8:15-23)፡፡ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ማደጎ (Adopt) አደረገን ሲል በእነርሱ መንገድ ማለቱ አይደለም፡፡ ሰዎች ማደጎ ያደረጓቸው ልጆች የልጅነት መብት ሊለጧቸው ይችላሉ፡፡ ነገር ግን ባህሪያቸውን ሊያካፍሏቸው አይችሉም፡፡ እግዚአብሔር ግን ከእርሱ ለተወለዱት የልጅነት መብት ብቻ ሳይሆን ባህርዩንም እንዲካፈሉ ያደርጋል (2ኢጥ. 1:4)፡፡ በማደጎነትና በመወለድ መሃል ያለው ልዩነት ይህ ነው፡፡

ሆኖም ከእግዚአብሔር መወለዳችንን በሰብአዊ መንገድ ልንወስደውም አይገባም፤ ከእግዚአብሔር ስለ መወለዳችን ስናስብ እጅግ ጥልቀት ያለውና ከአእምሮአችን በላይ ስለሆነ ከተጻፈልን እልፈን እንዳንሄድ ጥንቃቄ ማድረግ ይገባናል።

ጌታም ለኒቆዲሞስ ዳግም ልትወለድ ይገባል ሲለው ኒቆዲሞስ በሰብአዊ መንገድ መስለው ሰው ከሸመገሰ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማሕፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላል? ብሎ ሲጠይቀው ጌታ በሰጠው መልስ ሰው ዳግም የሚወለደው ከመንፈስ ቅዱስ እንጂ ከሥጋና ከደም አለመሆኑን አስረዳው። ይህንን የመንፈስ ቅዱስ አስራር ማንም ሰው ሊመረምረውና ሲረዳው ስለማይችል ጌታ ለኒቆዲሞስ በምሳሌ ሲያስረዳው “ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወዴት እንደመጣ ወዴትም እንዲሄድ እታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው” (ዮሐ. 3:8) አለው። እውነት ነው ነፋስ መንፈሱን እንጂ ከወዴት እንደመጣና ወዴት እንደሚሄድ ማየት አይቻልም። እንዲሁ አንድ ሰው ዳግም መወለዱን እንጂ እንዴት ዳግም እንደተወለደ ሊያውቅ አይችልም። በእናታችን ማህፀን ተፀንሰን እንደተወለድን በሰብአዊ ሁኔታ ከእግዚአብሔር አልተወለድንም። “እነርሱ ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ዮሐ. 1:13)።

የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በምን እናውቃለን የሚሉ ይኖራሉ። ዳግም በተወለድን ጊዜ ማንም ሳያስተምረን መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር አባታችን መሆኑን በውስጣችን ይነግረናል። “አባ አባት ብለን የምንጮህበትን የልጅነት መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና” (ሮሜ 8:15-16)። እንደገናም በሌላ ሥፍራ እንዲህ ይላል “ልጆችም በለሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮህ የልጅን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላክ” (ገላ. 4:6)። ከእግዚአብሔር ቃልና ከእግዚአብሔር መንፈስ የበሰጠ እውነቱን የሚያረጋግጥልን የለም። የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን ሲኖር እናውቃለን፤ የእግዚአብሔር መንፈስ የሚነግረንን ደግሞ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር እናመሳክራለን።

የእግዚአብሔር ልጆች ተብሎ ስለመጠራት ስናስብ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን የተጠራን

ክርስቲያኖች ብቻ አይደለንም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ተብሏል (ዮሐ. 1:4-18፣ 3:16)፣ መላእክትም የእግዚአብሔር ልጆች ተብለዋል (ኢዮ. 1:6፣ 2:1፣ 38:7)፣ እስራኤላውያንም እንዲሁ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለዋል (ሆሴ. 2:1፣ ኤር. 31:9፣ ኢሳ. 63:16)። ዳግም ተወልደን ከእግዚአብሔር የልጅነት ሥልጣን ከተቀበልነው ከእኛ ጋር ያለው ልዩነት ምንድነው? በእርግጥ ትልቅ ልዩነት አለ፤ መላእክትም ሆኑ እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው የተጠቀሱት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጣም ጥቂት ሥፍራ ብቻ ነው። ከኢዮብ መጽሐፍ በስተቀር መላእክት በቀጥተኛ አነጋገር የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆኑ የተጠቀሰበት ሥፍራ የለም።

መላእክት የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት በፍጥረት የእግዚአብሔር ስለሆኑና ወላጅ አባት እንደሌላቸው ለመግለጽ ሲሆን፣ በለማያዊ አገር በእግዚአብሔር ዘንድ ሲኖሩ ያላቸው ነፃነትና የሚኖሩትን የደስታ ኑሮ ለማሳየት ነው። “ከዕለታት አንድ ቀን እንዲህ ሆነ የእምላክ ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ” (ኢዮ. 1:16፣ 2:1) ይላል። በመቀጠልም “የእጥቢያ ኮከቦች በአንድነት ሲዘምሩና የእግዚአብሔርም ልጆች ሁሉ እልል ሲሉ” (ኢዮ. 38:7) ይላል። ይህ የሚያሳየው ልጆች በአባታቸው ቤት ነፃና ደስተኞች ሆነው እንደሚኖሩ ሁሉ መላእክትም በእግዚአብሔር ዘንድ ያላቸውን ደስታና ነፃነት በማነጻጸር ለመግለጽ ነው።

ስለ እስራኤላውያን በንመለከት ደግሞ። እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለሆኑና የመጀመሪያውን ኪዳን የተቀበሉ በመሆናቸው እግዚአብሔር እንደ እባት ሆኖ እንደሚያዝንላቸው የሚገልጹ ጥቂት ጥቅሶች አሉ። እነርሱም “እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም ተብሎ በተነገረበት በዚያ ሥፍራ የሕያው አምላክ ልጆች ይባላሉ” (ሆሴ. 2:1)። በተጨማሪም “አብርሃም ባያውቀን እስራኤል ባይገነዘበን አንተ አባታችን ነህ፤ አቤቱ አንተ አባታችን ነህ፤” (ኢሳ. 63:16) ይላል። ይህም ሆኖ እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ልጆች መባላቸው ዳግም ተወልደው አይደለም። እንዲያውም እስራኤላውያን እግዚአብሔርን አባታችን ብሎ መጥራትን እግዚአብሔርን እንደመሳደብ ይቆጥሩታል። ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔርን አባቱ በማለቱ እግዚአብሔርን እንደመሳደብ ቆጥረው ሊወግሩት የነበረው በዚሁ ምክንያት ነው (ዮሐ. 5:18)።

በሰንብታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናየው የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ዘላለማዊነት ያለው ነው። እንደ መላእክትም በመፈጠር ወይም እንደ ክርስቲያን ዳግም በመወለድ አይደለም። እርሱ ከዘላለም የእግዚአብሔር ልጅ ነው፤ የእግዚአብሔር እንደያ ልጅ። ይህንን ማንም ሰው በምርምር ሲደርስበት እያችልን። ከሰው አቅም በላይ ነው።

3. የኢየሱስ ክርስቶስን መልክ መምሰል

ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመስለው አባቱን በመሆኑ እኛም ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን በመምሰላችን እግዚአብሔርን እንደምንመስል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ቦታ ተጽፏል (2ኤፕ. 1:6፣ 3:11፣ 1ጢሞ. 6:11)። እግዚአብሔርን ወይም ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን መምሰላችን በአኗኗራችን ወይም በሞራል ብቻ አይደለም። በአኗኗርና በሞራል ረገድ እግዚአብሔርን መምሰል እንዳለብን ብዙ ቦታ ተጽፎ እናገኛለን (1ኢፑ. 1:7፣ 1ጢሞ. 4:3)። በዚህ ረገድ ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር መልክ ተፈጥረዋል። በያዕ. 3:9 ላይና በዘፍ. 1:26 ላይ ያሉት ጋሳቦች ተመሳሳይ ናቸው። ዳግም ልደት ያገኘን እኛ ግን ክርስቶስን መምሰል የተሰጠን በተለየ መንገድ ነው። “ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና” ይላል (ሮሜ 8:29)።

“የልጁን መልክ እንዲመስሉ” የሚለው አባባል ሰው በፍጥረቱ በእግዚአብሔር መልክ ተፈጥሯል ከሚለው አባባል ፈጽሞ የተለየ ነው። ክርስቶስን መምሰል የምናገኘው ቀድሞ ከነበረን ሁኔታ በመለወጥ ነው እንጂ ካፈጣጠራችን የነበረንን መልክ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ “የፈጠረውንም ምሳሌ እንዲመስል እውቀትን ለማግኘት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ሰብሳችሁታል” ይላል (ቆላ. 3:10)። ይህ “የፈጠረውንም እንዲመስል” የሚለው ስለ ማነው? ብንል ክርስቶስን ማለቱ ነው፤ “እዲሁ ሰው” ማለት ደግሞ አዲሱን መልካችንን ነው። ስለዚህ “የፈጠረውን አዲሱን ሰው” ጌታን እንዲመስል ተደርጎ ተፈጥሯል ማለት ነው። እንደገናም በኤፌ. 4:24 “... እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ” ይላል። ይህ አዲሱ መልካችን ምን እንደሚመስል ወይም ምን ዓይነት እንደሆነ አሁን ባናውቅም አሁን የክርስቶስን መልክ ማግኘታችንን እናውቃለን። አዲስ ሰው ሆነንም ተፈጥረናል (2ቆሮ. 5:17)።

ቢሆንም የክርስቶስን የክበረ አካል ገና አላየንም፤ አሁን ልናየውም እንችልን፤ ምክንያቱም ይህ የሚጠፋው የማይጠፋውን ማየት ስለማይችል ነው።

ከለበስነው ሥጋችን ተለይተን የማይበሰብሰውን አካል ስንለብስና ወደ ክብር ስንሰወጥ ያን ጊዜ የክበረውን ጌታ በማይጠፋ ዐይን ፊት ለፊት ስናየው እርሱን መምሰላችንን እናውቃለን። “የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ምንም እንደምንዘን ገና እልተገለጣለን፤ ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን” (1ዮሐ. 3:2)። እዲሁ የውስጥ ሰውነታችን አዲስ የተፈጠረ ሰው ቢሆንም ገና በዚህ ዓለም ስላለን የክበረውን የጌታችንን መልክ መምሰላችንን የምናየው ይህ ድንኳንና ጊዜያዊ መኖሪያ የሆነው ሥጋችን ሲፈርስና ከክብር ወደ ክብር ሲለወጥ ነው (2ቆሮ. 5:1-5)። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን ሲያረጋግጥልን በ2ቆሮ. 3:18 እንዲህ ይላል “እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይክደን ፊት የጌታን ክብር እንደመስታወት እያብሰጩለን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንሰወጣለን።”

ጌታ ይህን የሚያደርገው አሁን ያሰውን ሰውነታችንን በመለወጥና የእርሱን የክበረ ሰውነት እንዲመስል በማድረግ ነው። “እርሱ ሁሉን እንኳ ለራሱ ሲያስገዛ እንደሚችልበት አሰራር ከቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል” “ከቡር ሥጋውን” የሚለውን ቃል የ1980 ዓ.ም. ትርጉም እንደሚከተለው ያቀርባል፡- “እርሱ ይህን የተዋረደውን ሰውነታችንን በመለወጥ የእርሱን ከቡር ሰውነት እንዲመስል ያደርገዋል” ይላል (ፊልጵ. 3:21)። በተጨማሪ ሌሎች የእንግሊዝኛ ትርጉሞችን ማየት ጥሩ ግንዛቤ ይሰጣል።

ይህን የክበረ ሰውነት ለመልበስ የማይናፍቅ ክርስቲያን የለም፤ ተስፋ የሰጠን የታመነ ሰለሆን እኛም ታምንን ከጠበቅነው አሁን የለበስነው ሚች ሥጋችን ተሰውጦ የማይሞትና የማይበሰብሰን መንፈሳዊ ሰውነት አልብሰን ይወስደናል (1ቆሮ. 15:51-54)። ክብርና ምሥጋና ከዘላለም እስከ ዘላለም ለሰሙ ይሁን።

4. የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ መሆን

“በሰ ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተስፋ ቃል እንድትሆኑ . . . ሰጠን” (2ጴጥ. 1:4)። ያቺ በአዳም ውስጥ እፍ ያለበት የሕይወት እስትንፋስ የእግዚአብሔር ክብር ነበረባት። በኃጢአት ምክንያት እዳም የእግዚአብሔርን ክብር እጣ፤ የእርሱም ልጆች በኃጢአት ምክንያት የእግዚአብሔር ክብር የጉደላቸው ሆኑ። “ልዩነት የለምና፤ ሁሉ ኃጢአትን ሰርተዋልና፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሉአቸዋል” ይላል (ሮሜ 3:23)። አሁን ግን በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ለሆንን እግዚአብሔር በፀጋው መልስ ሰጠን። የመለኮት ባሕርይ የእግዚአብሔር፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስና የመንፈስ ቅዱስ መሰያ ባሕርይ ነው። ይህ ሲባል የተለያየ ሦስት መለኮታዊ ባሕርይ አለ ማለት አይደለም። በክርስትና “ትምህርተ መለኮት” አንድ እንደሆነ ይታመናል። እንግዲህ መለኮት አንድ ሆኖ ባለ ሰው ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ሲሆን ምን ሆነ ማለት ነው? ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ስለሆነ መለኮት ሆነ ማለት ነውን? እግዚአብሔርን ስለመምሰልና የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ ስለመሆናችን ትምህርት ሲሰጥ በየጊዜው ተደጋጋሚ ስህተቶች ተደርገዋል።

ይህም የእግዚአብሔርን ማንነትና የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለይቶ ባለማወቅ የሚደረግ ስህተት ነው። እንዳንዶቹ በስሜት ግሰትና ጉጉ ከመሆን የተነሳ ይህንን ትምህርት አጋኖ በማቅረብ ከመጠኑ ባለፈ መልኩ ሰውን ትናንሽ አማልክት አድርገው ሰማቅረብ ይቃጣቸዋል። እነዚህ ተደጋጋሚ ስህተቶች እንዳይፈጠሩና ከላይ በተጠቀሰው መልኩ ተገፋፍተው ከመስመር የወጡ ትምህርት ያገኙ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ስለ ባህርያቱ ሰይቶ ማወቅ እንዲቻል መጠነኛ ትንተና ከተደረገ በኋላ የመለኮት ተካፋይ መሆን ምን ማለት እንደሆነ ግልጽ ሰማድረግ እሞክራለሁ። በመጀመሪያ ስለ እግዚአብሔር ማንነት እንመለከታለን።

ሀ. የእግዚአብሔር ማንነት፡

የእግዚአብሔርን ማንነት ማንም ሰው እጠናቅ ማወቅ አይችልም። ሆኖም በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈውን ቃል በመጥቀስ መጠነኛ ግንዛቤ እንዲኖረን እንሞክራለን። ስለሆነም ስለ እግዚአብሔር

ማንነት ለመግለጽ የምንጠቀምባቸው ቃላት እጅግ ውስን መሆናቸውን መገንዘብ አለብን። የእግዚአብሔርን “ማንነት” ለማየት በትድሚያ መታወቂያ ባሕርያቱን ሳንነካ ስለ እሱነቱ እናያለን። የእግዚአብሔር ማንነት ከዚህ በታች የሚከተሉትን አራት ዋና ዋና ነጥቦች ይይዛል።

1) እግዚአብሔር በማንነቱ መንፈስ ነው። (ዮሐ. 4:24)
እግዚአብሔር መንፈስ ነው ስንል በአካልና በቅርጽ የማይወሰን መሆኑን ማወቅ አለብን፤ ይሁን እንጂ መንፈስ በማናቸውም አካል ሊገለጽ ይችላል፤ ሆኖም በአንዱም አይወሰንም።

2) እግዚአብሔር በማንነቱ የሕይወት ምንጭ ነው።
እግዚአብሔር የሕይወት ምንጭ ነው፤ ሕይወትን ከየትም እናገኘውም፤ ሕይወት ያለው ሁሉ ከእርሱ ተገኘ። “የሕይወት ምንጭ ከእንተ ዘንድ ነውና” (መዝ. 36:9)።

3) እግዚአብሔር በማንነቱ ወሰን የለሽ ነው።
እግዚአብሔር በሥፍራ አይወሰንም፤ በአንድ ጊዜ ሁሉ በታ ሊገኝ ይችላል (መዝ. 139:7-10)።

4) እግዚአብሔር በማንነቱ መነሻና መድረሻ የለውም።
እግዚአብሔር ዘላለማዊ ስለሆነ በዓመታትና በዘመናት አይወሰንም፤ ወጣት እልነበረም፤ አያረጅም፤ በማንነቱ የሚመስለው የለም (አላ. 40:28)።

ሰ. የእግዚአብሔር ባሕርያት፡

የእግዚአብሔር ባህርያት በፍጥረት ሥራ የተገለጠና በማዳን ሥራ የተገለጠ በማለት በሁለት ክፍል ማየት እንችላለን። ይህም መጠነኛ ግንዛቤ እንዲኖረን እንጂ የእግዚአብሔርን ባህርይ አጠናቀን ለማወቅ በማሰብ አያደለም።

1) በፍጥረት ሥራ የተገለጡ የእግዚአብሔር ባሕርያት፡
በፍጥረት ሥራ ከተገለጡት የእግዚአብሔር ባሕርያት አራት ዋና ዋና የሆኑትን እናያለን።

1ኛ. በሥፍራ የማይወሰን ነው (መዝ. 139:6-9)።
እግዚአብሔር በሥፍራ የማይወሰን ስለሆነ ማንም ከእርሱ ሊሸሸና ሊደበቅ አይችልም። “እኔ የቅርብ አምላክ እንጂ የሩቅ አምላክ

አይደለውም።” “ሰው በሰውር ቢሸሸግ እኔ አላየውምን? ሰማይና ምድርን የሞላው እኔ አይደለውምን? ይላል እግዚአብሔር” (ኤር. 23:23)። ፍጥረት ባይኖር ኖሮ “በሥፍራ አይወሰንም” የሚለው አባባል ትርጉም አይሰጥም ነበር።

2ኛ. ሁሉን አዋቂ ነው (1ኛመ. 2:3፣ ማቴ. 6:8፣ 10:30፣ 1ዮሐ. 3:20)።

እግዚአብሔር ሁሉን አዋቂ ስለሆነ አይዘበትበትም፤ ማንም ሊያታልለው እይቸልም፤ በራሱ ሁሉን ስለሚያውቅ ማስረጃ አያስፈልገውም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ሁሉን አዋቂነት በፍጥረት ሥራ ውስጥ የተገለጠ ሆኑ።

3ኛ. ሁሉን ቻይ ነው (ኢዮ. 42:2፣ ማቴ. 19:26)።

እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ስለሆነም ከእርሱ በላይ ወይም ከእርሱ ፈቃድ ውጭ ሆኖ መከናወን የሚችል ምንም ነገር የለም፤ ስለሆነም የእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነት የተገለጠው በፍጥረት ሥራ ውስጥ ነው።

4ኛ. የማይለወጥ እምላክ ነው (ሚል. 3:6)።

ለውጥ የሚመጣው በውጭ ነለው ግፊት የተነሳ ስለሆነ እግዚአብሔር ለውጥ ሊኖረው እይቸልም። ፍጥረት ባይኖር ኖሮ እግዚአብሔር የማይለወጥ እምላክ ነው ለማለት መነሻ የሚሆን ነገር እይቸልንም ነበር።

2) በማዳን ሥራ የተገለጹ የእግዚአብሔር ባሕርያት፡-

በማዳን ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ብዙ መልክ ቢኖረውም ዋና ዋናዎቹ የሚከተሉት ይሆናሉ።

1ኛ. ቅድስና፡-

እግዚአብሔር በደኅንነት ሥራ ውስጥ ከተገለጹት ባሕርያት አንዱ ቅድስናው ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ እምላክ ስለሆነ ከማይመስለው ፍፁም የተለየ ነው። እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ርቆና ተገልሶ የሚኖርና የማይቀርብ ነው ማለት አይደለም። እግዚአብሔር በደኅንነት ሥራ ውስጥ እንደታየው በእግዚአብሔርና በኃጢአተኛው ሰው መካከል ርቀት አለ (ኢሳ. 59:1-2)። በዚህ ምክንያት በእግዚአብሔርና በኃጢአተኛው ሰው መካከል የሚቆምና የሚያቀርብ አስፈላጊ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

“አንድ እግዚአብሔር አለና በእግዚአብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ እንደ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው ራሱንም ለሁሉ ቤዛ ሰጠ” (1ጢሞ. 2:5-6፣ ኤፌ. 2:18፣ ዕብ. 10:19-20)። ስለዚህ ቅድስና በደህንነት የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ሆኖ እናገኘዋለን።

2ኛ. ጽድቅና ፍትህ፡-

ጽድቅና ፍትህን ልናለያቸው አንችልም (መዝ. 39:14፣ 97:2)። ጽድቅ በንል የዕቅዱን ትክክለኛነት የሚጠቁም ሲሆን ፍትህ ደግሞ አወራሩ ትክክል መሆኑን የሚያሳይ ነው። እግዚአብሔር ጸድቅ እምላክ ስለሆነ በተናገረው ቃል መሠረት ይወራል (ነሀ. 9:33፣ ዕዝ. 9:15)። ስለዚህ ጽድቅና ፍትህ መለኮታዊ ሥራዎች መሆናቸውን መገንዘብ ይኖርብናል። ስለሆነም ጽድቅና ፍትህ በማዳን ሥራ ውስጥ የተገለጡ የእግዚአብሔር ባሕርያት ናቸው።

3ኛ. ፍቅር፡- ፍቅር የሥራውን ዓላማ ያመለክታል፤ ፍቅር ምን ጊዜም መልካም የሆነውን ብቻ ያስባል (1ቆሮ. 13:1-11)። በዚህ ረገድ በባህርይ ፍቅር የሆነ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

4ኛ. ቸርነትና ምሕረት፡- ተወራሪሽና የማይነጣጠሉ ናቸው። ቸርነት ከተጠበቀው በላይ መታገሱንና ማፍቀሩን ያሳያል። ምህረት ማለት ደግሞ ሲበደል በመበቀል ፈንታ ሊያድን መፈለጉን ያሳያል (ኤፌ. 2:4፣ ሮሜ. 11:30)። የእግዚአብሔር ምሕረት በደለኛን ይቅር በማለት ያልፋል፤ ቸርነቱም ርህራሄ የተሞላበት ባህርይ ነው።

5ኛ. ፀጋ፡- ፀጋ ነፃ ሰጦታ ማለት ነው። ፀጋ ለኃጢአተኛ ሰው የሚያቀርበው መልስ ነው። ላጠፉና ሕግጋቱን ለተላለፉት ቅጣትን ለመሰጠት መዘግየቱና የደኅንነት መንገድ በማዘጋጀት የሚያሳየው ፊት ነው። እነዚህን ሁሉ የምናየውና ልንረዳ የምንችለው በደኅንነት ሥራ በተገለጹ የእግዚአብሔር ባሕርያት ነው።

6ኛ. እውነት፡- ከእግዚአብሔር ጋር በተያያዘ ሁኔታ እውነት አንጻራዊነት የለውም፤ ምን ጊዜም እንደተናገረው ሆኖ ይገኛል (ዮሐ. 17:3፣ 1ዮሐ. 5:20)። ስለዚህ እውነት ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር ተያይዞ የተገለጸ ባይሆን ኖሮ ትርጉሙ በጠፋብን ነበር፤ እንግዲህ ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ስለ ባሕርያቱ በመጠኑም ቢሆን አይተናል። በመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች እንድንሆን አድርጎናል የሚለውን ኃሳብ አሁን ማገናዘብ እንችላለን።

የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ አድርጎናል ስንል ከማንነቱ ባሕርይ ተካፋይ አድርጎናል ማለት ነውን? ስለ እግዚአብሔር “ማንነት” አይተናል፤ የእግዚአብሔር ማንነቱ መንፈስ ነው፤ የሕይወት ምንጭ ነው፤ ወለን የለሽ ነው፤ መነሻና መድረሻ የለውም፤ ስለዚህ ከመለኮት በሰተቀር ይህ ማንነት ለማንም ሊኖረው አይችልም።

ከእግዚአብሔር ማንነት ተካፋይ ካልሆንን ከየትኛው ባሕርይ ነው ተካፋይ መሆን የምንችለው? ናሰለ እግዚአብሔር ባሕርይነት ስንመለከት በሁለት ክፍለን አይተን ነበር። አንደኛው በፍጥረት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በደንንነት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ነው። በፍጥረት ሥራ የተገለጡት የእግዚአብሔር ባሕርይት፡- የማይወሰን፤ ሁሉን እዋቂ፤ ሁሉን ቻይ፤ የማይለወጥ፤ መሆኑን አይተናል። ስለዚህ በፍጥረት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ሊኖረን አይችልም፤ በዚህ የሚመለከው ማንም የለም።

ሁለተኛውን ኃሳብ ይዘን በደንንነት ሥራ ስለ ተገለጠው የእግዚአብሔር ባሕርይ ስንመለከት እኛ የተካፈልነው ባሕርይ ይህ መሆኑን እንረዳለን። ለማንነቱ ለእንዲያመኙን ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ከመሆናችን ጋር ተያይዞ የተጻፈውን ኃሳብ ማየት ይኖርብናል። በደንንነት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይት ቅድስና፤ ጽድቅ፤ ፍትህ፤ እውነት...ናቸው። ይህንን ኃሳብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ለመረዳት ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ መሆናችንን የሚያመለክቱትን ጥቅሶች እንመልከት።

2ጴጥ. 1:4 ላይ “ስለ ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተሰፋ ቃል እንድትሆኑ፤ በእነዚያ ክብርና በጎነት የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተሰፋን ሰጠን” ይላል። በዚህ ቃል ውለጥ “የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ” የሚለው ኃሳብ “ከዓለም ጥፋት አምልጣችሁ” ከሚለው ሃሳብ ጋር በማያያዝና በማንጸጸር የቀረበ ነው። በዓለም ያለው ጥፋት ደግሞ ርኩሰት ነው፤ ከዚህ ርኩሰት አምልጣችሁ ወደ ጽድቅና ወደ ቅድስና መጣችሁ ማለት ነው። ይህ ደግሞ ከላይ እንዳየነው መለኮታዊ ባሕርይ ነው። በገላ. 5:22 የመንፈስ ፍሬ ተብለው የተጠቀሱት ሳይቀር የመለኮት ባሕርይ ናቸው። የመንፈስ ፍሬ ሲል የመንፈስ ቅዱስ እንጂ የለው መንፈስ ፍሬ አለማለቱ ግልፅ ነው።

በተጨማሪም “ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን እያደርግም ዘፍ በእርሱ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔር ተወልዶአልና ኃጢአትን ሊያደርግ አይችልም” ይላል (1ዮሐ. 3:9)። “ዘፍ” በእርሱ ይኖራል ሲል ባሕርይው በእርሱ ይኖራል ለማለት ነው። ይህም ዘር ወይም ባሕርይ የእግዚአብሔር ባሕርይ ነው (1ጴጥ. 1:23)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ዘር ወይም ባሕርይ በልጆቹ ይኖራል ማለት ነው።

“ዘፍ” በእርሱ ይኖርበታልና ከእግዚአብሔር ተወልዶአልና የሚለው ኃሳብ ከኃጢአት ጋር በማንጸጸር የተጻፈ ነው (1ዮሐ. 3:4-10)። ኃጢአት ምንድነው? ኃጢአት ርኩሰት ነው፤ ስለዚህ ርኩሰትና ቅድስና በአንድነት ሊኖሩ አይችሉም። ሐዋርያው ዮሐንስ ሊያስረዳን የፈለገውም ይህንን ነው። ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ስለ መሆን በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጠው በዚህ መልኩ ነው። ስለሆነም ከዚህ በታች ያሉትን ጥቅሶች በጥንቃቄ ማየቱ ጠቃሚ ነው። (1ዮሐ. 3:7፤ 1ጴጥ. 1:15፤ ዕብ. 12:10፤ ኤፌ. 4:32፤ ገላ. 5:22፤ ኤፌ. 5:9፤ ፊልጵ. 1:11፤ 1ጢሞ. 6:11፤ 2ጢሞ. 2:22)።

5. ክክርለቶስ ጋር ወራሾች መሆን

እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ሁሉን ወራሽ አድርጎታል (ዕብ. 1:2)። እኛን በዳግም ልደት ልጆቹ የሆነውንን ክክርለቶስ ጋር አብረን ወራሾች ደግሞ አደረገን። “ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን፤ ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን፤ አብረንም ደግሞ እንድንከብር አብረን መከራ ብንቀበል ክክርለቶስ ጋር አብረን ወራሾ ነን” ተብሎ ተጽፏል (ሮሜ 8:16-17)። በሌላ ሰፍራ ደግሞ “ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም። ልጅም ከሆንክ ደግሞ ክክርለቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ” ይላል (ገላ. 4:7)።

አባት ለልጆቹ የሚያወርሳቸው እንዳለው መጠን ነው፤ የእግዚአብሔር ያልሆነ ነገር የለምና ሁሉም የእግዚአብሔር ስለሆነ እንደ ክብሩ ባለጣጣት መጠን ያወርሳል። እግዚአብሔር የሚያወርሰን ርስት የተረገመችውን እሾህና አሜክላ የምታብቅለውን በመጨረሻም የምትጠፋውን ይህችን ምድር አይደለም፤ እግዚአብሔር ሲያወርሰን ያለው ለማያዊውን ዓለም የመላእክትን አገር ነው።

“እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጽተኞች አይደላችሁም” (ኤፌ. 2:19)። እግዚአብሔር ሰማያዊውን አገር አውርሶን ብቻችንን እንድንኖር አላደረገም፤ እርሱ ባለበት ለዘላለም ከእርሱ ጋር እንድንኖር ጠራን።

እግዚአብሔር ሁሉን ካወረሰን ለእርሱ ምን ይቀርላታል? የሚል ሰብአዊ አስተሳሰብ ሊኖረን ይችላል። እግዚአብሔር ሁሉን ካወረሰን በኋላ እኛም ሆንን የወረሰነው ነገር ሁሉ ለእርሱ ይሆናል፤ የእግዚአብሔር ያልሆነ ነገር አይኖርም፤ እግዚአብሔር ግን ከሁሉም በላይ ሆኖ በሁሉም ይኖራል፤ ሁሉም በእርሱ ይኖራል። “ከሁሉ በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት እስ” (ኤፌ. 4:6)።

እግዚአብሔር ሊያወርሰን ላለው ሰማያዊ ርስት ተስፋ በመስጠት ብቻ አላቆመም፤ የገባልንን ተስፋ እስኪያወርሰን ድረስ መንፈስ ቅዱስን እንደ መያዣ አድርጎ ሰጠን። “እርሱም (መንፈስ ቅዱስ) የርስታችን መያዣ ነው፤ ለእግዚአብሔር ያለውን እስኪዋጅ ድረስ ይህ ለክብሩ ምስጋና ይሆናል” (ኤፌ. 1:14)። የእግዚአብሔር የሆኑት በሙሉ አልተዋጁም፤ ገና ወደ ፊት የሚዋጁ ይኖራሉ፤ አሁን የዋጀንን የእርሱ ስለመሆናችን ማስረጃ የሚሆን ማህተም በእኛ ላይ ካኖረ በኋላ እንደማይተወን ማረጋገጫና ዋስትና ይሆንን ዘንድ መንፈስ ቅዱስን እንደ መያዣ አድርጎ ሰጠን። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን ለዚህ ብቻ አይደለም፤ ጌታ እስኪመጣ ወይም እኛ ወደ እርሱ እስክንወስድ ድረስ ሊያጽናናን ሊያስተምረን ሊመክረን ሊገሰጸን የሀገራችን ተወህቦ ሊሰጠን ወደ እውነት ሁሉ ሊመራንና የሚመጣውን ሊነግረን ተሰጥቶናል (ዮሐ. 15:25፤ 16:12-15፤ 1ቆሮ. 12:4-8)።

6. ሰማያዊ ዜግነትን ማግኘት

“እኛ አገራችን በሰማይ ነውና ከዚያ ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እንጠባበቃለን (ፊልጵ. 3:20)።

“እኛ አገራችን በሰማይ ነውና” የሚለውን ቃል አዲሱ የ1980 ዓ.ም. የእማርኛ ትርጉምና ሌሎች የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች “እኛ የመንግሥተ ሰማያት ዜጎች ነን” ይለዋል። “ዜጋ” ማለት የአንድ አገር ነዋሪ ወይም የአንድ ኅብረተሰብ አባል ማለት ነው።

የአንድ አገር ዜጋ የሆነ ሰው ከሌላው ኅብረተሰብ ጋር እኩል መብት ያለው ይሆናል። የዜግነት መብት የሌለው ሰው እንግዳ ወይም መጽተኛ ይባላል፤ እንግዳ ወይም መጽተኛ የሆነ ሰው ነዋሪነቱ ጊዜያዊ ነው። እኛ የሰማያዊ ዜግነት ያገኘን ሰዎች በዚህ ዓለም ነዋሪነታችን ጊዜያዊ ስለሆነ የዚህን ዓለም ኑሮ እንዳንመኝ መጽሐፍ ቅዱስ ያስጠነቅቀናል። “ወዳጆች ሆይ ነፍሱን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጽተኞች እንደመሆናችሁ እለምናችኋለሁ” ይላል (1ኛጥ. 2:11)። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣበት ምክንያት ሰማያዊ ዜግነት እንድናገኝ ጥሪ ሊያደርግልን ነው። “ስለዚህ ከሰማያዊ ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ” ይላል (ዕብ. 3:1)።

ጥሪውን ሰምተው የተቀበሉት ሰማያዊ ዜጋ ስለመሆናቸው በመንፈስ ቅዱስ ይታተማሉ። “እናንተ ደግሞ የእውነት ቃል ይኸውም የመዳናችሁን ወንጌል ሰምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ እምናችሁ በተሰፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ እርሱም የርስታችን መያዣ ነው” ተብሎ ተጽፏል (ኤፌ. 1:13)። በሌላ ሥፍራ “በክርስቶስ ስም ከእናንተ ጋር የሚያፀናን የቀባን እግዚአብሔር ነው። ደግሞም ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው” ይላል (2ቆሮ. 1:21-22)። የታተምነው በምንድን ነው? የታተምነው ምን ተብሎ ነው? ብሎ የሚጠይቅ ሰው ይኖራል። ያተመን የነገሥታት ንጉሥ የጌቶች ጌታ የሆነው ልሁል እግዚአብሔር ነው። እርሱ ያተመን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው፤ እግዚአብሔር ያተመን የእኔ ናቸው ብሎ ነው (2ቆሮ. 1:22)። የ1980 የእማርኛ ትርጉም እንዲህ ተጽፏል። “የእርሱ ለመሆናችን ማስረጃ የሚሆን ማህተሙን በእኛ ላይ ያደረገና ወደ ፊት ለእኛ ስለሚሰጠን ሃብት በልባችን መንፈስ ቅዱስን እንደዋስትና አድርጎ የሰጠን እርሱ ነው”።

እናስተውል፤ የሰማይ አገር ዜጎች ነን፤ ጠባቂያችን ከሁሉም በላይ ነው። “በካቼ ድምጹን ይሰማሉ፤ እኔም እውቃቸዋለሁ፤ ይከተሉኝማል፤ እኔም የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ ለዘላለም እይጠፋም፤ ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይብልጣል፤ ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው ማንም አይችልም እኔና አብ አንድ ነን” ይላል። (ዮሐ. 10:28-29)።

በአንድ ወቅት ጌታ ደቀመዛሙርቱን ሁለት ሁለት አድርጎ ድውያንን እንዲፈውሱና አጋንንትን በሰሙ እንዲያወጡ ሰልጣን ሰጣቸውና “መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ሰበኩ” ብሎ ላካቸው፤ የላካቸውም ተመልሰው ስለ አገልግሎታቸው ሪፖርት እቀረቡለት፤ ከሁሉም ይልቅ ያሰደሰታቸው በሰሙ አጋንንት ማውጣታቸው ነበርና “ጌታ ሆይ አጋንንት እንኳ በሰምህ ተገዝተውልናል” አሉት። ጌታ በዚህ ሁሉ ደስ ቢለውም ደቀ መዛሙርቱ አጋንንት በሰሙ ሰለተገዛላቸው የተሰማቸውን ደስታ ሲያገናዝብ ሰዎቻቸው በሰማያች በመጻፉ ከተሰማቸው ደስታ በልጦ አገኘው። ስለዚህ እንዲህ እጎቸው፡ “እነዞች እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚንዳችሁም ምንም የለም፤ ነገር ግን መናፍስት ስለተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ፤ ሰማችሁ ግን በሰማያት ስለተጻፈ ደስ ይበላችሁ” (ሉቃ. 10:19-20፤ ራዕ. 21:27)። ይህን ሁሉ ካስተዋልን ፀንተን ለመቆም ምክንያት ይሆንልናል። ሰማያዊ ዜግነትን ከማግኘትና በሕይወት መጽሐፍ ከመጻፍ በላይ ሊያስደሰተን የሚችል ነገር ሲኖር አይችልም። ከብርና ምስጋና ለእርሱ ይሁን።

7. የእግዚአብሔር መንግሥትና ካህናት መሆን፡- 1ኤፕ. 2:9

“ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ላደረጉ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን አሜን” (ራዕ. 1:6)።

“መጽሐፍትን ትወስድ ዘንድ ማጎተሞቼንም ትፈታ ዘንድ ይገባሃል፤ ታርደሃልና በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ፤ ከቋንቋም ሁሉ፤ ከወገንም ሁሉ፤ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አድርገሃቸዋል፤ በምድርም ላይ ይነግሳሉ” (ራዕ. 5:9-10)።

በዚህ ባንብብነው ክፍል ሁለት ዓይነት ሥልጣንና ደረጃ በእግዚአብሔር ፊት እንደሚኖረን እናያለን፤ አንደኛው የክህነት ሥልጣን ሲሆን ሁለተኛው በምድር ላይ መንገሣችን ነው። በምድር ላይ መንገሥን ወደ ፊት እንደሚፈጽም ሲያመለክት “በምድርም ላይ ይነግሳሉ” ይላል። የክህነት ሥልጣን ወደ ፊት የምንደርሰበት የተሰጠን ተስፋ ሳይሆን በምድር እያለን የተሰጠን ሥልጣን ስለመሆኑ ሲያመለክት “ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና

ካህናት ይሆኑ ዘንድ አድርገሃቸው” ይላል። ይህ “አድርገሃቸው” የሚለው ቃል የወደፊት ጊዜ ሳይሆን የአሁን ጊዜን የሚያመለክት ቃል ነው።

ለትዳላን የተሰጠን ብዙ የተስፋ ቃል ቢኖርም በዚህ ክፍል መጀመሪያ እንደተገለጸው ክርስቶስን አዳኞችንና ቤዛችን አድርገን ሰንቀበል በእግዚአብሔር ፊት ስለምናገኘው አቋም ለመግለጽ ስለሆነ በምድር ላይ ይነግሳሉ የሚለውን ኃሳብ ለጊዜው አልፈን ካህናት ስለመሆናችን በሚለው ላይ እናተኩራለን።

ካህን ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ ማገልገል የሚችል ነው። በብሉይ ኪዳን ካህናት ይሆኑ ዘንድ መብትና ሥልጣን የተሰጣቸው ለእርን ልጆች ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን ከየነገሩ፤ ከየቋንቋው፤ ከየሕዝቡ ሁሉ በክርስቶስ ደም የተዋጁ ሰዎች ካህናት መሆናቸውን እናያለን። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የአገልግሎት ሥልጣንና ደረጃ ቢኖርም የክህነትን ሥልጣን በተመለከተ ግን ፆታና ነገድ ሳይለይ በክርስቶስ ለተዋጁት ሁሉ የተሰጣቸው ሥልጣንና መብት እኩል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቃል አድርጎ የሚቀበል ወገን አይክድም።

የእዲስ ኪዳን የክህነት ሥርዓትና የአገልግሎት ሥፍራ ከብሉይ ኪዳን ሲነፃጸር የተለየ ሆኖ እናገኘዋለን። በመጀመሪያ ካህን ስንሆን እንደ እርን ልጆች በእንስሳት ደም በመርጨት ሳይሆን በክርስቶስ ደም መርጨት ነው። “... ይታዘዙና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይረጩ ዘንድ ለተመረጡት” (1ኤፕ. 1:2) “... በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋ ሁሉ ከወገን ሁሉ ከሕዝብ ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አድርገሃቸው” ይላል (ራዕ. 5:10)። ይህ ደግሞ በሰዎች የሚደረግ ሥርዓት ሳይሆን በራሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የሚሰጥ ሥልጣን ነው። “... ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አድርገሃቸው” የሚለው ቃል አድራጊው ጌታ መሆኑን ያረጋግጣል። ስለዚህ የእዲስ ኪዳን ክህነት በለው የሚሰጥ አለመሆኑን የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ያሳያልና።

በሁለተኛ ደረጃ የእዲስ ኪዳን ክህነት በውኃ መታጠብ የሚደረግ መንጻት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ የሚደረግ መንጻት ነው (ቲቶ 3:5)። የብሉይ ኪዳን ሰዎች በእንስሳት ደም በመረጨትና በውኃ በመታጠብ ሥጋን በማንጸት በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ለማገልገል

የሚያበቃ እንደ ጥላ ወይም እንደ ሞግዚት ሆኖ የተሰጣቸው ሥርዓት ስለሆነ አሁን ግን አካሉ መጥታልና ጥላው አያስፈልግም። ሕጉ ሞግዚት ሆኖ ሰአንድ ሺ አራት መቶ ዓመታት አገልግሏል። ክርስቶስ ከመጣ ወዲህ ግን ሞግዚት አላስፈለገም (ገላ. 3:23፣ 4:1-7)።

በሦስተኛ ደረጃ የብሉይ ኪዳን ካህናት ለክህነት የሚቀቡት በወይራ ዘይት የተቀመመ የተፈጥሮ ዘይት በመቀባት ነበር። እኛ ግን የተቀባነው በሰው እጅ በተቀመመ የተፈጥሮ ዘይት በመቀባት ሳይሆን ከእግዚአብሔር በሆነ ሰማያዊ ዘይት ነው። “በክርስቶስም ከእናንተ ጋር የሚያጸናና የቀባን እግዚአብሔር ነው” ይላል (2ቆሮ. 1:21)። ይህም በመንፈስ ቅዱስ ከሆነ ሰማያዊ ቅባት እውቀትንና ማስተዋልን የሚሰጠን ከእግዚአብሔር የሆነውንና ያልሆነውን ሰይቱን ለማወቅ የሚያስችለን ቅባት ነው (1ዮሐ. 2:20-27)።

የብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህናት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚገባው በዓመት አንድ ጊዜ ሲሆን በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ታቦቱ የሚቀመጥበት ሥፍራ ስለ ነበር ሊቀካህኑ ስለ ራሱ ኃጢአት የእንስሳት ደም ሳይዝ መግባት አይችልም ነበር። ነገር ግን በሰው እጅ ባልተወራች ወደ ሰማያዊ መቅደስ ለሰዎች ኃጢአት የዝደሙን ይዞ የገባው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው (ዕብ. 11:10-12)። ስለዚህ ሊቀካህናችን ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጦ ስለሚል በዓመት አንድ ጊዜ ሳይሆን ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ዙፋን መቅረብ እንችላለን (ዕብ. 4:14-16)።

ክርስቶስ ሊቀ ካህናችን ሆኖ አገልግሎቱን በዚህ መልኩ የሚፈጽም ሲሆን እኛስ የክህነት አገልግሎታችንን የምንፈጽመው በምን መልኩ ነው? ጥሩ ግንዛቤ እንዲኖረን አሁንም የብሉይ ኪዳንን የካህናት አገልግሎት በማንጸጸር ማየት ይኖርብናል። ለእነርሱ አገልግሎታቸውን መፈጸም የሚያስችላቸው ልዩ ልዩ ሥርዓት ተስጥቷቸው ነበር። ሊቀ ካህኑ በሕዝቡና በእግዚአብሔር መካከል በመሆን የእንስሳት ደም ይዞ የሕዝቡን ኃጢአት ያስተሰርዶ ነበር (ዘሌ. 16:3-6)። ስለዚህ እንደ ሰው ያለ ካህኑ የእንስሳት ደም ይዞ ሊቀርብና ኃጢአቱን ሊያስተሰርድ አይችልም።

ከላይ አንዳየው የአዲስ ኪዳን የክህነት አገልግሎት ከዚህ የተለየ ነው። በሕዝቡና በእግዚአብሔር መካከል የሚቆም ክርስቶስ ብቻ ነው። “እንደ እግዚአብሔር አለና፤ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል

ያለው መካከልኛው ደግሞ አንድ አለ እርሱም ሰው የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። ራሱንም ሰሁሱ ቤዛ ሰጠ” (1ጢሞ. 2:5)። ስለዚህ ማንም ሰው በክርስቶስ በመታመን ወደ እግዚአብሔር ፈት በእምነት በመቅረብ ምህረትን መቀበል ይችላል (ዕብ. 4:14፣ 16፣ 10:19-22፣ ዮሐ. 14:6)።

በክርስቶስ ደም የተዋጀ ሁሉ የክህነት አገልግሎትና ሥልጣን እንዳለው አይተናል፤ የእኛ የክህነት አገልግሎት የሚነሄደው በምን መልኩ ነው? የአዲስ ኪዳን የካህናት አገልግሎት እንደ ብሉይ ኪዳን የካህናት አገልግሎት እንደንመራበት የተሰጠን ሕግ የለም። የእግዚአብሔርን ኃሳብ ለማገልገል እንዲመራን የተሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው። “እርሱም” ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን” ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (2ቆሮ. 3:6)። ስለዚህም በመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናየው የክህነት አገልግሎታችንን እንደንፈጽም መንፈስ ቅዱስ ይመራናል።

እርሱም አንደኛ በክርስቶስ ላሰን ሁሉ፤ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋር የማስታረቅ አገልግሎት ሰጠን። “ነገር ግን የሆነው ሁሉ በክርስቶስ ከራሱ ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው” (2ቆሮ. 5:18)። የካህናት አገልግሎት አንዱ ሕዝብን ከእግዚአብሔር ጋር ማስታረቅ ነው። ይህን የማስታረቅን አገልግሎት ስለ ሰጠን መልዕክታችንን የማይቀበሉትን እርሱን እንዳልተቀበሉት አድርጎ እንደሚቆጥር ጌታ የተናገረውም ስዚህ ነው። “የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል፤ እናንተንም የጣስ እኔን ይጥላል፤ እኔንም የጣስ የላከኝን ይጥላል” (ሉቃ. 10:16)። በሌላ ስፍራ ደግሞ “እውነት እውነት እላችኋለሁ ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል” ይላል (ዮሐ. 13:20)።

ሁለተኛ እግዚአብሔር የማስታረቅን ቃል በእኛ ያኖራል። “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር፤ በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ” (2ቆሮ. 5:19)። እግዚአብሔር የማስታረቅን አገልግሎት ብቻ ሰጥቱን አልተወም፤ ሰዎች የምንናገረውን መልእክት በውስጣችን ያኖራል። “ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ የሚነግረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና” (ማሪ. 13:11)።

በሰዎች ፊት ስንቆም መንፈስ ቅዱስ ጥበብንና ድፍረትን የሚሰጠን በሌላ ራሳችን መከራከር እንድንችል ሳይሆን ክርስቶስ እዳኝና ጌታ መሆኑን መመስከር እንድንችል ነው። ይህንን የማዳኑን ምስጢር ላልዳኑ ሰዎች እንድንናገር ካህናት እድርን ጠራን። “እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ” (1ጴጥ. 2:9)።

በሦስተኛ ደረጃ የማስታረቅ ምልእክት ለሰዎች ሳንታክት ለማድረስ የሚያስችሉንን ጸጋ ሰጠን፤ “እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ ስለ ክርስቶስ መልእክተኞች ነን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን” (2ቆሮ. 5:20)። ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ ለመንገር የሚገፋፋን እግዚአብሔር በወሰጣችን ያኖረው ጸጋ መሆኑን የዓለም ሰዎች ባይረዱትና ባያውቁትም እኛ ግን የተቀበልነውን እናውቃለን። በሰዚህ ይህን እንድናደርግ የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና (2ቆሮ. 5:13)። ስለዚህም ማንም ሰው ጌታን ከተቀበለ በኋላ ይህ ጸጋ ይኖረዋል።

በአራተኛ ደረጃ በኃጢአት ሰወደቁ ቅዱሳንና ሰሌሎችም እንድንማልድ የምልጃ አገልግሎት ይሰጠናል። “ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባው ኃጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይሰምን፤ ሞትም የማይገባውን ኃጢአት ላደረጉት ሕይወት ይስጥለታል” ይላል (1ዮሐ. 5:16)።

ቁጥር 14 ላይ ስናነብ “በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው እንደፈቃዱ እንዳች ብንለምን ይሰማናል” ይላል፤ ከዚያም በመቀጠል “ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባው ኃጢአት ሲያደርግ ቢያይ ይሰምን (ይጻልይ) ሞትም የማይገባው ኃጢአት ላደረገ ሕይወት ይስጥለታል፤ ሞት የሚገባው ኃጢአት አለ በሰዚያ እንዲጠይቅ (እንዲጻልይ) አልልም” ይላል። ይሁን እንጂ ሐዋርያው የሐንስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መጸለይ የምንችለው በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሆነ አልተነተነልንም። ስለዚህ ለሞት የሚያደርስ ኃጢአትና ለሞት የማያደርስ ኃጢአትን ለይቶ ሰማወቅ ያስቸግራል ብለን ልናስብ እንችላለን። ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ፈቃዱ መጸለይ የሚያስችለን መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ሲገልጽ እንዲህ ይላል። “እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን እናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት

ይማልድልናል ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደ ሆነ ያውቃል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና” (ሮሜ 8:26-27)። በሰዚያም ልንጸልይላቸው የሚገባንን የሚያመለክተንና በወሰጣችን በመቃተት እንድንጸልይ የሚረዳን መንፈስ ቅዱስ ነው። የክህነት አገልግሎታችንን የምንፈጽመው በዚህ መንገድ ስለ ሆነ ይህንን ድንቅና የክበረ አገልግሎት ስመፈጸም እንደተሰጠን እውቀን ለመንፈስ ቅዱስ በመቃዘዝ በአገልግሎታችን ልንተጋ ይገባናል።

8. ቅዱስ ሕዝብ መሆን
“በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ እንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድስናል” (ዕብ. 10:10)። “እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ” 1ጴጥ 2:9 ። የንጉሥ ካህናት በለመሆናችን ቀደም ሲል አይተናል፤ በዚህ ክፍል የምናየው ደግሞ ቅዱስ ሕዝብ ስለመሆናችን ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ጽድቅና ቅድስናን ለይቶ ሰማወቅ ይቸግራቸዋል። በመሠረቱ ጽድቅና ቅድስና የማይነጣጠሱ ቢሆኑም የሚለያዩበት ነገር አለ። መጽደቅ የሚለው ቃል ቀደም ሲል እንዳየነው በእንደ ወገን ከእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ መዳን ማሰት ሲሆን በሌላ ወገን ደግሞ ጽድቅና ቅዱስ በሆነ አምላክ ፊት ተቀባይነትን ማግኘት ማለት ነው።

መቀደስ ማለት ቀጥተኛ ትርጉሙ መለየት ማለት ሲሆን፤ ይህም ከዓለምና ከኃጢአት ተሰዶቶ ስለእግዚአብሔር ሆኖ መቅረብ ማለት ነው። በሰዚህ የእዲስ ኪዳን ሕዝብ ለእግዚአብሔር የተለየ ወገን ነው። ይህ ሲባል ከሌላው ሕዝብ ተገልሎ መኖር ይኖርበታል ማለት አይደለም።

በዚህ ዓለም እስካለን ድረስ በማናቸውም ማኅበራዊ ኑሮ መሳተፍ እንችላለን። “ከነፋ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልልም” ብሎ ጌታ ወደ አባቱ የጸለየውን ጸሎት ልናስብ ይገባናልና (ዮሐ. 17:15)። ከዓለም የተለየን ነንና በዓለም ካለው ሕዝብ ጋር በነፋ ሥራ አንተባበርም። “እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል፤ በእነርሱ እኖራለሁ፤ በመካከላቸውም አመለካከት አምላካቸውም እሆናለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። ስለዚህም ጌታ ከመካከላቸው ውጤት የተለያችሁ ሁኑ፤ ርኩሱንም አትጎኑ፤ ይላል ሁሉን የሚገዛ ጌታ” (2ቆሮ. 6:16-17፤ 1ቆሮ. 5:9-13)።

ምንም እንኳ የቅድስና ሕይወት ደረጃ ቢኖረውም መጽደቅ ግን አንድ ጊዜ የሚፈጸም ነው። ይሁን እንጂ የመጀመሪያውን የመቀደስ ሕይወትና ጽድቅን የምናገኘው በተለያዩ ጊዜ ሳይሆን ጌታን በተቀበልንበት ቅጽበት በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ ነው። በክርስቶስ ያመኑ ሁሉ እኩል በእግዚአብሔር ፊት ጽድቅን እንደሚያገኙ ሁሉ አንዲሁ ደግሞ በክርስቶስ ያመኑ ሁሉም እኩል በእግዚአብሔር የተቀደሱ ይሆናሉ። አማኞች ሁሉም በእግዚአብሔር ፊት ቅዱሳን ተብለዋል (1ቆሮ. 1:2፣ 2ቆሮ. 9:1)። በቆሮንቶስ የነበሩ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ከማመን በበተቀር በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ያልበረቱና ሥጋውያን እንደነበሩ ከተጻፈላቸው መልእክት አንረዳሰን (1ቆሮ. 3:1)። ይሁን እንጂ ከጣዖት አምልኮና ከነበራቸው ልዩ ልዩ ልምዶች ተመልሰው በጌታ በማመናቸው ብቻ ቅዱሳን ተብለዋል (1ቆሮ. 1:2)።

ስለዚህም የቆሮንቶስ ሰዎች በራሳቸው እንዳይመኩ ያስጠነቅቃቸዋል፤ ምክንያቱም ጽድቃቸውም ሆነ ቅድስናቸው በክርስቶስ ነውና። “የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ተብሎ እንደተፃፈ ይሆን ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው” (1ቆሮ. 1:30-31) የ1980 የአማርኛ ትርጉም እንዲህ ያቀርባል፡- “እናንተን ግን እግዚአብሔር ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ንብረት እንዲኖራችሁ አደረገ፤ ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስን ጥበባችን፣ ጽድቃችን፣ ቅድስናችን፣ ቤዛችን እንዲሆን አደረገው። እንግዲህ መጽሐፍ እንደሚሰው የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ” ይላል።

ሀ. ቅድስና የመጀመሪያው ደረጃ

ከላይ እንደተመለከተው የመጀመሪያው የመቀደስ ሕይወት ጌታን ባመንበት ቅጽበት ብናገኝም ደረጃ አለው። የመጀመሪያው ደረጃ ጌታን እንደግል አዳኞችን አድርገን በተቀበልንበት ቅጽበት እንቀደሳለን። “በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ እንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል” ይላል (ዕብ. 10:10)።

በዚህ ምክንያት የመጀመሪያውን መቀደስ በተመለከተ በአማኞች መካከል ምንም ልዩነት አይኖርም። በ1ቆሮ. 1:30 ላይ እንዳየነው ቤዛችንና ጽድቃችን ክርስቶስ ነው እንደተባለን ሁሉ ቅድስናችንም ክርስቶስ ነው ይላል።

በተባቡ ይ. ኪዳን ዘመን ስዎች ለእግዚአብሔር እገልግሎት ተቀድሰው የሚለዩት በእንስሳት ደም በመረጨትና በውኃ በመታጠብ የመንጸት ሥርዓት ከተደረገ በኋላ ነው።

መንጸት የቅድስና መስበተኛ ትርጉም ሲሆን አለንቀፋ ሆኖ መገኘት ማለት ነው። በእንስሳት ደም መረጨትና በውኃ መታጠብ የሚደረግ ሥርዓት ሥጋን የሚያነፃ እንጂ ውስጣዊ ሕይወትን ሊያነፃ የሚችል አልነበረም። “እንደዚህም ባይሆን፣ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተው አልነበረምን? ነገር ግን በዚያ መስዋዕት በየዓ መቱ የኃጢአት መታሰቢያ አስ፣ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያስወግድ የማይችል ነውና” (ዕብ. 10:2-4)። ስለዚህ ያ የእንስሳት ደም ሕሊናቸውን ሊያነጻቸው ስላልቻለ የኃጢአተኝነት ክስ ዘወትር ዘውስጣቸው ይኖር ነበር።

በአዲስ ኪዳን የተደረገልን መቀደስ በክርስቶስ ደም በመረጨትና በመንፈስ ቅዱስ በመታጠብ የሚከናወን ፍጹም የሆነ የውስጥ ሕይወት መንጸትና መቀደስ ነው። “ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጸድቃችኋል” ይላል (1ቆሮ. 6:11)። በሌላ ሥፍራ ደግሞ “የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከቡትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ስማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ፣ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ስእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነፃ ይሆን?” (ዕብ. 9:13-14) ይላል። ይህም የክርስቶስ ደም በሥጋችን ላይ የሚረጭ ሳይሆን በውስጣዊ ማንነታችን ማለትም በመንፈሳዊ ክፍላችን ላይ የሚረጭ ስለሆነ ኃጢአታችንን ከውስጣችን ደምሰሶ በእግዚአብሔር ፊት ሊያቀርብን የሚችል ነው (1ዮሐ. 1:7፣ 1ጴጥ. 1:1-2)። በክርስቶስ ደም የምናገኘው የኃጢአት ሥርዓት ብቻ ሳይሆን መቀደስንም ጭምር ነው። በዚህ መሠረት አማኞች ሁሉ እኩል ቅዱሳን ሆነው በእግዚአብሔር ፊት የመቅረብ ጸጋን አግኝተዋል።

ለ. ቅድስና ዘሂደት

ሁለተኛው የቅድስና ደረጃ በሕይወታችን ዘመን በሂደት እየተለማመድን አያደግንበት የምናገኘው ሕይወት ነው። ከላይ እንደተጠቀሰው ቅድስናን እንደ ጽድቅ አንድ ጊዜ ካገኘን በኋላ

በዚያው የሚያቆም አይደለም። በቅድስና ሕይወት ለማደግ በመጀመሪያ ደረጃ በክርስቶስ ቅድስናን ማግኘት ይኖርብናል፤ ያለበለዚያ ቅድስናን መለማመድ አንችልም። አንዳንድ ሰዎች ጽድቅን ከመጠማት የተነሳ ለመቀደስ ብለው ቤት ዘግተው ወይም በዋሻ ውስጥ ተስውረው ሊኖሩ ይችላሉ። ይሁን እንጂ መጀመሪያውን ውስጣቸው አልነጸምና ቅድስናን ሊለማመዱና ሊያገኙ እይችሉም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ደግሞ በክርስቶስ አምነው ይህንነታቸውን ካረጋገጡ በኋላ በቅድስና ሕይወት ማደግን እምብዛም አይናፍቁም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን ለማየት ከፈለግን ቅድስናን መለማመድ ይኖርብናል። ያለቅድስና እግዚአብሔርን ማየት አይቻልምና፤ (ዕብ. 12:14)። መቀደስ መለየት ነው ብለናል፤ መለየትም ከዓለምና ከኃጢአት ነው። የእግዚአብሔር ቃል “ትቀድሱ ዘንድ ፈልጉ” ማለቱ በቅድስና ሕይወት ማደግ እንዳለብን ሊያሳየን ነው (ዕብ. 12:14)።

እግዚአብሔር ስሕተት ያለው ኃሳብ ቅድስና ነው፤ መቀደስ ከአንድ ነገር ተገልሎ ወይም ተስይቶ በመቆም አያበቃም። ከአንድ ወገን በመራቅ ወደ ሌላው ወገን መቅረብ ያስፈልጋል። ይህ ካልሆነ ቅድስና ለእግዚአብሔር የሚለው ትርጉም የለውም፤ ከዓለማዊ ልማዳችን ቀስ በቀስ እየራቅን ወደ እግዚአብሔር ልንቀርብ ይገባናል። “እንግዲህ ወዳጆች ሆይ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ እራሳችንን እናንጸ” (1ቆሮ. 7:1)።

“በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን” የሚለው አባባል በኃላፊ ጊዜ የተደረገውን ወይም ወደ ፊት ስለሚያረገው ቅድስና ሳይሆን በላለንበት ጊዜ ይናገራል። በሰዎችም ባለንበት ዘመን ሁሉ ቅድስናን እየተለማመድን ልናደግ ይገባናል። እንደገናም በዚህ ክፍል ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ነገር በመጠበቅ መቀደስ እንዳለብን ይናገራል። ይህ በሕይወታችን እንዴት እንደሚፈጸም እንመልከት።

1) ቅድስና በውስጥ ሕይወት፡-

“ወና፡ ዘራስህ ላይ ጎጆ እንዳትሠራ መከልከል ትችላለህ እንጂ ከራስህ በላይ እንዳትበር መከልከል አትችልም” የሚለው አባባል በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ ይጠቀሳል። ዘይቤውም ኃጢአትን

በሕይወትህ አትለማመድ እንጂ በአእምሮህ እንዳይመጣ መከልከል አትችልም ለማለት ነው። ነገሩ እውነት ይመስላል ይሁን እንጂ በአእምሮአችን ለሚመላለሰው ከንቱ ነገር ሁሉ ለራሳችን ይቅርታን ለማድረግ ይህንን ኃሳብ መውሰድ የለብንም። ከዓለም የምንለየው በድርጊት ብቻ ሳይሆን በአስተሳሰባችንም ነው። “የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በንፍ ደስ የሚያስኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም እትምሰሱ” ይላል (ሮሜ 12:2)። ምክንያቱም ዓለማዊነት የሚኖረው በልብ ውስጥ ነው፤ ኃጢአት በኃሳብ ተጽንቦ በተግባር ይገለጻል።

ቅድስና የውስጥ ሕይወት ከሆነ የውስጥ ሕይወታችን በዚህ ዓለም ግብረ-ሰብ ነገር እንዳይሞላ ልባችንን መጠበቅ አለብን። “ቅጥር እንደሌላት እንደፈረሰች ከተማ መንፈሱን የማይከሰክል ሰው እንዲሁ ነው” (ምሳ. 25:28)። ቅጥር የሌላት ከተማ ሸቀጣ ሸቀጡን ይዞ ማንም ይገባታል። አእምሮውን የማይጠብቅ ሰው አእምሮው ውስጥ እንዲሁ ብዙ የማያስፈልጉ ነገሮች ይከማቻሉ፤ በለዚህ ቅድስናን መለማመድ ያቅተውና መንፈሳዊ ሕይወቱ መደብዘዝ ይጀምራል። ቀስ በቀስ የቅድስና ነገር ይጠፋበትና በኃጢአት ሊወሰድ ይችላል። “ከዚህ በኋላ ምኞት ጸንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች፤ ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች” (ያዕ. 1:15)። ስለዚህ ክርስቶስን የተቀበልን ሁላችን ከዚህ ዓለም ምኞት መጠበቅ እንዳለብን የእግዚአብሔር ቃል ያስጠነቅቀናል (1ዮሐ. 2:15-17፤ ቆላ. 1:3)።

2) ቅድስና በኑሮአችን፡-

ቅድስናን በኑሮአችን ልንለማመድ ያስፈልገናል፤ ቅድስና የሚያስፈልገው በውስጥ ሕይወት ነውና በሥጋችን የምንፈጽመው አያረክስንም ብሎ የወደዱትን ማድረግ የድሮ የግሪኮች ፈሊጥ ነው። እነርሱም ሥጋ ርኩብ ነው፤ እግዚአብሔር አይፈልገውም በሥጋችን የምናደርገው ምንም አይደለም በማለት ያሻቸውን ያደርጉ ነበር። ከክርስቲያኖችም በዚህ ከንቱ ፍልስፍናቸው በመታለል የተወሰዱ ነበሩ። እግዚአብሔር ግን ሥጋችንም ነፍሳችንም በቅድስና ይጠበቁ ዘንድ አዟል። “እንግዲህ፤ ወዳጆች ሆይ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን፤ በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጸ” ተብሎ የተፃፈውን ማሰብ አለብን። በተጨማሪም “ዳሩ ግን እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ

እንደሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ቡሉ ቅዱሳን ቡኑ ይላል (1ኢጥ. 1:15)። ስለዚህ እጆቻችን ከጥፋት ሥራ ተመልሰው መልካምን ሥራ በመሥራት ሌሎችን በመርዳት መቀደስ ይኖርብናል።

“የሰረቀ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰረቅ፤ ነገር ግን በዚያ ፈንታ ለንደለው የሚያካፍለው እንዲኖርለት በገዛ እጆቹ መልካምን እየሠራ ይድከም” (ኤፌ. 4:28)። በሌላ ሥፍራም “እንግዲህ ወዳጆች በየሥፍራው ቡሉ አለቁጃጃና አለክፉ ኃሳብ የተቀደሱትን እጆች እያነሱ እንዲጸልዩ እረቅዳለሁ” ይላል (1ጢሞ. 2:8)። እጆቻችን ለእግዚአብሔር የተቀደሱ መሆን እንዳለባቸው ቡሉ እንዲሁም እግሮቻችን ለእግዚአብሔር ተለይተው የተቀደሱ መሆን ይኖርባቸዋል። በዚያን ጊዜ ነው መልካሙን የምሥራች ይዘን መገዝ የምንችለው። “መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው” (ሮሜ 10:15፤ ኢሳ. 52:7)። ስለዚህ ቡሉንተናው የተቀደሰ ሰው መንጌልን በአፉ ብቻ ሳይሆን በእጁም በእግሩም ይሰብካል።

3) ቅድስና በእንደበታችን፡-
ቅድስናን በእንደበታችን የምንለማመደው ከክፉ ንግግር በመጠበቅ ነው። በእንደበታችን ክፉ ስንናገር የምንገዳው ሁለተኛውን ወገን ብቻ ሳይሆን ራሳችንንም “ኩምር ነው። “እንደበት እሳት ነው እንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመጸኛ ዓለም ሆኗል፤ ሥጋን ቡሉ ያሳድፋል” (ያዕ. 3:6)። “በሙ አስተውሉም ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው” (ማቴ. 15:10)።

ኢሳይያስ እንደበቱ በረከሰ ሕዝብ መካከል ይኖር ነበርና እንደበቱ የረከሰ ሆኖ እንደበቱ እንዲቀደስ የእግዚአብሔር መልእክ እንደበቱን በእሳት ዳሰሰው (ኢሳ. 6:5-7)። ከዚያም በኋላ ኢሳይያስ ከንፈሮቹ በለተቀደሱ ለእግዚአብሔር ለመላክ ደስተኛ ሆነ (ኢሳ. 6:8)። እንደበቱን በማይጠብቅ ሕዝብ መካከል በለምንኖር እንደበታችንን ከመሃረ ንግግር መቆጠብ መቻል ይኖርብናል (መዝ. 34:12፤ 39:1)።

እንደበቱን የማይጠብቅ በመጀመሪያ ደረጃ፡-

- ይዋሻል (መዝ. 5:9)።
- ሌላውን ያስታል (መዝ. 5:9)።
- ፌዘኛ ነው (ምሳ. 21:23-24)።
- ሌላውን በነገር ይወጋል (ምሳ. 12:18፤ 26:28)።
- ሐሜተኛ ይሆናል (ያዕ. 4:11)።

በሌላ እንጻር ደግሞ እንደበቱን የሚጠብቅ፡-

- እውነትን ብቻ ይናገራል (መዝ. 37:30፤ 71:24)።
- ሌላውን ከጉዳት ያድናል (ምሳ. 25:15)።
- ጸጋን ይሞላል (ቆላ. 4:6)።
- ለብዙዎች ፈውስ ይሆናል (ምሳ. 10:21፤ 12:18፤ 15:4)።

ከዚህም ቡሉ በላይ ቅዱስ የሆነውን ጌታ የምንጠራበት ስለሆነ እንደበታችን የተቀደሰ መሆን አለበት (ያዕ. 3:9)፤ እንደበታችን ሊቀደስ ለእግዚአብሔር የምናቀርበው ዝማሬና ምሥጋና ያማረ ይሆናል (መዝ. 119:14)፤ እግዚአብሔር እንደበታችንን በመልካም ቃል ይሞላል (ኢሳ. 50:4፤ መዝ. 126:2)። ቅዱሳን ነን እስካለን ድረስ ቡሉንተናችን ለእግዚአብሔር የተቀደሰ መሆን አለበት። እራሳችንን ከፍፋለን ለእግዚአብሔር መስጠት አይኖርብንም፤ እግዚአብሔር የቀደሰልን ቡሉንተናችንን ነውና፤ እኛም በቡሉንተናችን ተቀድሰን መሰጠት አለብን (1ተሰ. 5:23)።

ቅድስና ከእግዚአብሔር አገልግሎት ጋር የተያያዘ ስለሆነ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል “እንግዲህ ወዳጆች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕይወት ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ እርሱም ለእእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው” (ሮሜ 12:1)። በቅድስና ሕይወት ማድግ እንዳለብን ከተረዳን በቅድስና ሕይወት ለማድግ የሚያግዙን ምን እንደሆኑ ቀጥለን እንመለከታለን።

1ኛ) ቅድስና በመንፈስ ቅዱስ፡-

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የጸጋ በጦታዎችን በማከፋፈል ብቻ የሚወሰን አይደለም፤ ውስጣዊ ሕይወታችንን ያጥባል፤ ይቀድሳል። “ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በእምላካችን መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋልም፤ ጸድቃችኋልም” ይላል

(1ቆሮ. 6:11)። እንዲሁም በቲቶ 3:4-7 እንዲህ ተጽፏል፡ “ነገር ግን የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ሰውን መውደድ በተገለጠ ጊዜ እንደ ምህረቱ መጠን ስለዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ መታደስ አዳኝን እንጂ እኛ ሰላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደለም፤ ያን መንፈስም በአጋው ጻድቀን በዘላለም ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንድንሆን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው” ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እኛን ለማንጸት ከፍተኛ ድርሻ ስላለው ዘወትር ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የምንሆንበትን ጊዜ ለማመቻቸት የእኛ ድርሻ ነው (ይሁዳ 20)። መንፈስ ቅዱስ በእሳት ይመስላል፤ እሳት ያነጥራል ያነጻል። መንፈስ ቅዱስም ልክ እንደ እሳት ያደፈውን ውስጣዊ ሕይወታችንን ያነጥራል፤ ያነጻልም (ሮሜ 12:11)።

ክርስቶስ ኢየሱስ እንደ አንጠረኛ የሚያነጥረው መንፈስ ቅዱስን በመጠቀም ነው (ሚሊ. 3:2-3፣ ማቴ. 3:11)። ስለዚህ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የሚኖረን ልምምድ በአንድ ወቅት ብቻ መቆም የለበትም (ኤፌ. 5:18)።

2ኛ) ቅድስና በእግዚአብሔር ቃል፡- “በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተቀደሱ ናቸው” (1ጢሞ. 4:5 የእግዚአብሔርን ቃል ዘወትር ማንበብ ወይም መስማት ለመቀደስ ይረዳናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናቸውም መጽሐፍ የሚነበብ ቢሆንም እንደሚናቸው መጽሐፍ አይደለም፤ እኛም ምላሳችንን በእግዚአብሔር ቃል ሲሞላ እውቀት ብቻ ሆኖ የሚቀመጥ አይሆንም፤ ውስጣችንን የመሥራት ኃይል አለው። ሌሎችን መጽሐፍ በማንበብ እውቀትን ሁሉ ብናከማች ሕይወታችንን የመቀየርና የመለወጥ ኃይል አይኖራቸውም። የእግዚአብሔር ቃል ውስጣችን ሲከማችና ሲሞላ በውስጣችን ያለውን ከንቱ ነገር ሁሉ የማጽዳት እና የመለወጥ ኃይል አለው። “በውኑ ቃሌ እንደ እሣት፤ ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መዶሻ አይደለምን? ይላል እግዚአብሔር” (ኤር. 23:29)።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “እኔ የነገርኳችሁ ቃል መንፈስ ነው፤ ሕይወትም ነው” አለ (ዮሐ. 6:63)፤ እንደገናም (በዕብ. 4:12) ላይ “የእግዚአብሔር ቃል ሕይወት ነውና የሚሠራም ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳሰ ነው ነፍስንና መንፈስንም፤ ጅማትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ስሜትና ኃሳብ ይመረምራል” ይላል።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን ሲኖር ዝም ብሎ የሚቀመጥ አይሆንም፤ ሕይወት ስለሆነ የሚሠራው ሥራ አለው፤ ከሚሠራቸውም ሥራዎች ውስጥ አንዱ ውስጣችንን ማንጸት ነው። ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል በመላት ሊኖረን ይገባል (ቆላ. 3:16)። ይሁን እንጂ ቃሉ በውስጣችን መሥራት የሚጀምረው ሰናነብና የምንስማውን ቃል በእምነት ሰንቀበል ነው። “ለእነዚያ ደግሞ እንደተነገረ ሰእኛ የምሥራች ተሰብኮልናልና፤ ዳሩ ግን የስሙት ቃል ከሰሚዎች ጋር በእምነት ስላልተዋሃደ አልጠቀማቸውም” (ዕብ. 4:2)። ከዚህ በተጨማሪ ስለ እግዚአብሔር ቃል ወደ ፊት በሌላ ክፍል በዝርዝር የምናየው ይሆናል።

3ኛ) ቅድስና በጸምና በጸሎት ውስጥ፡-

“... በጸሎት የተቀደሱ ናቸው” (1ጢሞ. 4:5)። ምንም እንኳን ይህ ጥቅስ ስለምግብ የተፃፈ ቢሆንም በዕሉት መቀደስ እንዳለ ያሳያል። እግዚአብሔር ለእኛ ካለው መልካም ኃሳብ ወደ እርሱ ቀርበን ከቅድስናው እንድንካፈል ነው (ዕብ. 12:10)። ጸምና ጸሎት ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁኔታ ነው። ስለሆነም ጸምና ጸሎትን ሰናዘወትር ከእዘቦቱ ቀን ይልቅ ቅድስና ይስማናል። የእግዚአብሔር መገኘትም ከምን ጊዜውም ይልቅ ይታወቀናል።

ጸም ወይም ጸሎት በራሱ ይቀድስናል ማለት ሳይሆን ሕይወታችንን ለመንፈስ ቅዱስ ያመቻቻል፤ የእግዚአብሔርንም ቃል በእምነት እንድንቀበል ይረዳናል፤ ዝንባሌያችንም መንፈሳዊ ይሆናል። መንፈሳዊነትም በተፈጥሮ እንደምንታደሰው ዓይነት አይደለም። ስለሆነም ልንሰማመደው ይገባናል። (ጸምና ጸሎትን በተመለከተ በተናጠል ወደፊት የምናተኩርበት ጉዳይ ይሆናል)።

ሐ. ፍጹም ቅድስና፡-

ፍጹም የሆነ ቅድስና የሚኖረን መቼ ነው? በዚህ ዓለም ስንኖር ቅድስናን እየተሰማመድን ማደግ ቢኖርብንም ወደ ፍጹም ቅድስና መድረስ አንችልም። ሌላው ቀርቶ በአንድ ወቅት የደረስንበትንና የተሰማመድነውን የቅድስና ሕይወት የሚቀንስበት ሁኔታ ይኖራል። በዚህ ዓለም ስንኖር በሕይወታችን መውጣትና መውረድ ይገጥመናል። ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ የምንናፍቀው ክርስቶስ ዳግም ሲመጣ ያቆማል። ያን ጊዜ ቅድስናችንም ፍጹም ይሆናል። ከዚያ በኋላ ዳግም ኃጢአት የመሥራት ሁኔታ አይኖርም። በዚህ ዓለም እስካለን ኃጢአት የማድረግና ከቅድስና ሕይወት የመወደቅ ሁኔታ

ሊጥፍሙን ይችላል። ስለዚህም ዘወትር በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ደንገነታችንን መፈጸም እንዳለብን የእግዚአብሔር ቃል ይመዝናል (ፈልጽ 2:12፣ 2ቆሮ. 11:1-13፣ ዕብ. 6:4-8፣ ማቴ. 10:22)።

አሁን የጸድቅንና የተቀደሰን ብዝሃንም ቡለተኛ ተመልሰን ኃጢአት ለመሥራት እንደማንችል ሆነን አልተለወጥንም። ይህ ወደፊት በተስፋ የምንጠብቀው ነው (ሮሜ 8:22-23፣ 2ቆሮ. 5:1-5)። መዋጅታችን እሁን የተፈጸመ በሆንንም እዳማዊ ባህርያችን እንዳለ ነው። ስለዚህ በብዙ ሁኔታ የተፈጸሙና የተወሰኑ ነገር ኃጢአት ባይጥፍም ኃጢአት የማይረግ ዝንባሌና ክጃሎት ሊኖረን ይችላል፤ ፍጹም የሆነ ቅድስና ላይ ስንደርስ ተፈጥሮአችን እንዳለ መሉ በመሉ ይለወጣል። አሁን የሚበሰብሰው ስውነታችን የማይበሰብስና የማይረጅ እካል ሆኖ ይለወጣል (ፈልጽ 3:21)። ያንን ፍጹም እካል ስንለብስ ቅድስናችንም ፍጹም ለሰሚሆን እርሱን እያየን ከእርሱ ጋር እንኖራለን። በዚህ ዓለም ሰንኖር በቅድስና ሕይወት ማደግና መበላላጥ ቢኖርም በሰማይ የሚኖረን የቅድስና ደረጃ የሚበላላጥ እያሆንንም፤ የሁሉም ቅድስና ፍጹም ይሆናል። በቅድስና ሕይወት ለመኖርና ለእግዚአብሔር ክብር ለመቆም በምናደርገው ተጋድሎ ምክንያት በሰማያዊ እገር የሚኖረን ክብር መበላላጡ የማይቀር ነው። ስለዚህ ጉዳይ በመጨረሻው ምዕራፍ የምናየው ይሆናል።

III. ክርስቲያን ለንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ

1. ጳጳም ስንወሰድና ክርስቲያን ለንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው እቋም ምን እንደሆነ ግለጽ።
2. ኃጢአተኛ ሰው ከእግዚአብሔር ምህረት እንዴት ሊቀበል ይችላል?
3. በያዕ. 3:9 እና በዘፍ. 1:26 ላይ ያለው ኃሳብ ተመሳሳይ ነው፤ በሮሜ 8:29 ጋር ያለውን ልዩነት እብራራ።
4. የእግዚአብሔርን ማንነትና የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለይተህ እስረዳ።
5. በፍጥረት ሥራና በደህንነት ሥራ የተገለጡትን የእግዚአብሔር ባህርያት ለይተህ ግለጽ።
6. እግዚአብሔር በሥፍራ እይወለንም የሚለው አባባል ፍጥረት ባይኖር ኖሮ ምን ትርጉም ሊበጥ ይችላል?
7. የእግዚአብሔር ባህርያት በፍጥረት ሥራ፣ በደህንነት ሥራ የተገለጡ ናቸው ብለን እይተናል፤ እኛ እንድንካፈል የተሰጠን መለኮታዊ ባሕርይ የትኛው ነው?
8. እግዚአብሔር ሊያወርስን በላለው ርበት እርግጠኛ እንድንሆን የሰጠን መያዣ ምንድን ነው?
9. በብሉይ ኪዳን የነበረው የሊቀ ካህናት እገልግሎት በእዲበ ኪዳን በማን ተተካ?
10. ዓለማዊነት የሚገኘው በልባችን ውስጥ ከሆነ ከሰዎች ተሰውረን በመኖር ከዓለማዊነት ባሕርይ ማምለጥ የምንችል ይመስለሃል? ተወያይበት።
11. በቅድስና ሕይወት ለማደግ የሚረዱን ነገሮች ምን እንደሆኑ ግለጽ።
12. የቅድስና ሕይወታችንን በተመለከተ መንፈስ ቅዱስና የእግዚአብሔር ቃል ያላቸው ድርሻ ምንድን ነው?
13. ጸምና ጸሎት በራሱ ሊቀድስን ይችላልን? ካልቻለ ጸምና ጸሎት ማዘውተና በቅድስና ሕይወት ለማደግ እንዴት ሊረዳን ይችላል?
14. በሰማያዊ እገር ሰንኖር የቅድስና ደረጃ ያለ ይመስለሃል?
15. በዚህ ዓለም ሰንኖር በቅድስና ሕይወት ለመኖር የምናደርገው ጥረት በዚያኛው ዓለም ምን ልዩነት ያመጣል? ተወያይበት።